

ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา
Needs and Uses of Information in Tambon Development Planning by Administrative
Committee of the Subdistrict Administrative Organization
in Changwat Songkhla

อมรรัตน์ ดวงสุวรรณ
Amornrat Duangsuwan

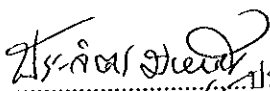
๑

เลขหมู่.....	26YA.5.75 ๑๘๘ 1540 ๒.2
Order Key.....	28954
Bib Key.....	132761
.....	19 ก.ค. 2543

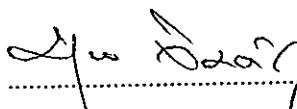
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Master of Arts Thesis in Library and Information Science
Prince of Songkla University

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน นางสาวอมรรัตน์ ดวงสุวรรณ
สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

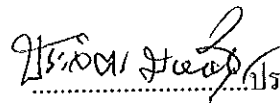
คณะกรรมการที่ปรึกษา

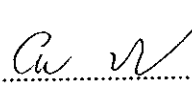

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจितร มหาหิง)

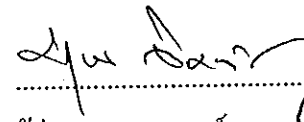

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศลิวัลย์ ปิยะเมธาง)

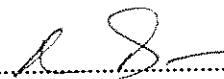

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ จิตต์ญา)

คณะกรรมการสอบ

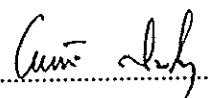

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประจितร มหาหิง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศลิวัลย์ ปิยะเมธาง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มานพ จิตต์ญา)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธิดา โพธิ์ทูกณะ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ
สารนิเทศศาสตร์

.....
(ดร.ไพรัตน์ สงวนไพร)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ
 คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน นางสาวอมรรัตน์ ดวงสุวรรณ
สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
ปีการศึกษา 2540

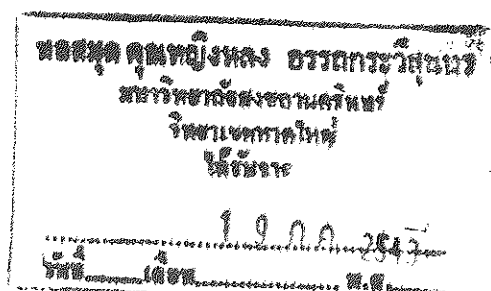
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา 33 แห่ง จำนวน 231 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรม SPSS/PC โดยการหาค่าร้อยละ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยหาค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร ไค-แอสควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในขณะที่เดียวกันเมื่อพิจารณาผลของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังกล่าว ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ไม่มี

ผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา-
ตำบล การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับ
องค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล แต่ระดับ-
การศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับ
องค์กรในท้องถิ่นมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่ และความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ใน
การจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กับ
การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การ-
บริหารส่วนตำบล และเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและ
ตัวแปรตามดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และ
ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า ตัวแปรคุมดังกล่าวมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการ-
ฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศใน
การจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

3. เมื่อพิจารณาจากการจัดทำแผนพัฒนาตำบล พบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลส่วนใหญ่ต้องการและใช้ข้อมูลและสารสนเทศจากการพบเห็นด้วยตนเอง จากการลงไป
คลุกคลีกับชุมชน และจากการปรึกษาผู้ร่วมงาน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล คณะกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบลต้องการและใช้ข้อมูลที่ประมวลแล้วหรือสารสนเทศ (Information) และแหล่ง
สารสนเทศในชุมชนที่มีการใช้มากเรียงตามลำดับดังนี้ ผู้มีประสบการณ์ ศูนย์ข้อมูลตำบล ที่อ่าน-
หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน หอกระจายข่าว และห้องสมุดประจำอำเภอ

Thesis Title Needs and Uses of Information in Tambon Development Planning
 by Administrative Committee of the Subdistrict Administrative
 Organization in Changwat Songkhla

Author Miss Amornrat Duangsuwan

Major Program Library and Information Science

Academic Year 1997

Abstract

The purpose of this research was to study the needs and uses of information in Tambon development planning by the administrative committee of the subdistrict administrative organization, by way of investigating the relationships between the educational level, job position, knowledge of information in Tambon development planning, training in the use of information in Tambon development planning, experience with local organization, and the needs and uses of information in Tambon development planning of the administrative committee of the subdistrict administrative organization.

The population of this study were 231 members of 33 subdistrict administrative organization's committee in Changwat Songkhla. The researcher used a questionnaire for data collection, and analyzed the data with SPSS/PC⁺ program to calculate percentage, to test the relationships among variables with percentage difference, and to test the hypothesis with Chi-Square.

The findings were as follows.

1. There was no relationship between the needs and uses of information in Tambon development planning and educational level, job position, knowledge of information used in Tambon development planning and experience with local organizations of the administrative committee of the subdistrict administrative organization. Concurrently, when the results of the analysis were investigated to see the relationships between independent variables and dependent variables under the condition of certain controlled variables which were educational level, job position, training in information used in Tambon development planning, and experience with local organizations, it was found that job position did not affect the relationships between the educational level, knowledge of information used in the planning, training in information used in the planning, experience with local

organizations, and the needs and uses of information in the planning. But the educational level, training in information used in the planning, and experience with local organizations affected the relationships between job position and knowledge of information used in Tambon development planning of the administrative committee of the subdistrict administrative organization.

2. The relationship was found between the needs and uses of information in Tambon development planning of the administrative committee and training in information used in the planning. Considering the results of the analysis of relationships between independent variables and dependent variables under the condition of controlled variables which were educational level, job position, and experience with local organizations, it was found that the controlled variables affected the relationships between training in information used in Tambon development planning and their needs and uses of information in the planning.

3. When Tambon development planning was investigated, it was found that the majority of the committee needed and used the information acquired from their own direct experience within the community and from consultation with the colleague.

Besides, the research results also showed that in Tambon development planning the administrative committee of the subdistrict administrative organization needed and used information of which the popular resources were experienced individuals, subdistrict information centers, village reading centers, village broadcasting service, and subdistrict public libraries, consecutively.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือ คำแนะนำ แนวความคิด และการตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษา 3 ท่าน คือ ศส.ดร.ประจิตร มหาหิง ศส.ศลิวัลย์ ปิยะเมธาง และศส.มานพ จิตต์ภูษา ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.ธิดา โพธิ์พุกคณะ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี รวมถึงอาจารย์จตุพร เปี่ยมมี ที่ให้ความช่วยเหลือในการจัดพิมพ์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติ ๆ เป็นอย่างสูงที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตลอดมา และขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความช่วยเหลืออีกมาก ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้ จึงขอขอบพระคุณท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา แก้วบิดา มารดา คุณครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีอุปการคุณทุกท่าน

อมรรัตน ดวงสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(9)
สารบัญ	(10)
รายการตาราง	(12)
รายการภาพประกอบ.....	(19)
บทที่	
1. บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหา	1
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
การวางแผน	12
สารนิเทศ	15
ความต้องการและการใช้สารนิเทศ	30
สารนิเทศกับการวางแผน	34
สารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล.....	36
องค์การบริหารส่วนตำบล	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี	60
กรอบแนวคิดการวิจัย	63
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	63
สมมติฐานของการวิจัย	64
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	67
ขอบเขตของการวิจัย	67
นิยามศัพท์เฉพาะ	70
2. วิธีการวิจัย	77

	หน้า
แบบการวิจัย	77
กลุ่มประชากร	85
เครื่องมือในการวิจัย	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	88
3. ผลการวิจัย	90
4. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	258
วัตถุประสงค์การวิจัย	258
สมมติฐานการวิจัย	258
วิธีดำเนินการวิจัย	259
ประชากร	259
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	259
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	259
วิธีวิเคราะห์ข้อมูล	260
สรุปผลการวิจัย	260
อภิปรายผลการวิจัย	268
ข้อเสนอแนะ	277
บรรณานุกรม	280
ภาคผนวก 1	298
ภาคผนวก 2	300
ภาคผนวก 3	302
ภาคผนวก 4	315
ประวัติผู้เขียน	320

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนอำเภอ/กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้านในจังหวัดสงขลา	1
2 ข้อมูลสภาพตำบลที่จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลในปีงบประมาณ พ.ศ.2538 ของจังหวัดสงขลา.....	3
3 การวัดรวมความต้องการและการใช้สารนิเทศ.....	73
4 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม อำเภอ/กิ่งอำเภอ.....	91
5 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ระดับการศึกษา	92
6 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ระดับการศึกษา	92
7 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่	93
8 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ระดับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล	93
9 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น	94
10 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น จำแนกตามองค์กรท้องถิ่น	94
11 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม การฝึกอบรม เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล	95
12 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล จำแนกตามเรื่อง ที่ฝึกอบรม	95
13 จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล จปฐ.ของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามจำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา..	96

14	จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล กชช.2ค ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามจำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	96
15	จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามจำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	97
16	จำนวนและร้อยละของการใช้ข้อมูลและสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล จำนวนตามข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน.....	98
17	จำนวนและร้อยละของความต้องการข้อมูลและสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล จำนวนตามข้อมูลและสารนิเทศที่ต้องการ ในแต่ละขั้นตอน	101
18	จำนวนและร้อยละของการใช้แหล่งสารนิเทศในชุมชน จำนวนตามประเภทของแหล่งสารนิเทศ	103
19	จำนวนและร้อยละของความต้องการข้อมูลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามลักษณะของข้อมูลที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล	104
20	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามระดับความต้องการ	105
21	จำนวนและร้อยละของการใช้ข้อมูลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล.....	106
22	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามระดับการใช้	107
23	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามระดับการศึกษา	108
24	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตามระดับการศึกษา และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแทน ตัวแปรคุม	110

ตาราง	หน้า
53	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผน พัฒนาตำบล..... 219
54	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม 221
55	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคุม 224
56	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็น ตัวแปรคุม 227
57	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล จำแนกประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น 231
58	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนด ให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม..... 233
59	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนด ให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคุม 237
60	จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนตำบล จำแนกตาม ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนด ให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรคุม..... 241
61	จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล จำแนกตามประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น..... 244

ตาราง	หน้า
62 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตาม ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม.....	246
63 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคุม	250
64 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรคุม	254

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศของแคมป์เบล	19
2 กระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศของจีราภรณ์ รักษาแก้ว	20
3 สรุปกระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศ	21
4 ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.	39
5 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล	46
6 ลักษณะเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ	57
7 สรุปปัจจัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อ ความต้องการและการใช้สารนิเทศ	61
8 สรุปปัจจัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารของ ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่นที่น่าจะมีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ.....	61
9 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	63
10 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 1.....	79
11 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 2.....	80
12 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 3.....	82
13 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 4.....	83
14 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 5.....	84

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย มีเนื้อที่ 7,431.14 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับนี้ ทิศเหนือ จดจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง ทิศตะวันออกจดอ่าวไทย ทิศใต้จดจังหวัดยะลา ปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย ทิศตะวันตก จดจังหวัดพัทลุงและสตูล (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 3) แบ่งการปกครองออกเป็น 14 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ 123 ตำบล 979 หมู่บ้าน ดังต่อไปนี้

ตาราง 1 จำนวนอำเภอ/กิ่งอำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน ในจังหวัดสงขลา

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
1. เมืองสงขลา	5	42
2. หาดใหญ่	12	95
3. สะเดา	8	64
4. รัดถุมิ	5	51
5. ระโนด	12	70
6. สทิงพระ	11	79
7. จะนะ	14	132
8. นาทวี	10	89
9. เทพา	7	60
10. สะบ้าย้อย	9	61
11. ควนเนียง	4	46
12. สิงหนคร	11	77

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
13. กระแสสินธุ์	4	22
14. นาหม่อม	4	28
15. กิ่งอำเภอบางกล่ำ	4	36
16. กิ่งอำเภอคลองหอยโข่ง	4	31

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา. 2538.

นอกจากนี้ยังมีการแบ่งการปกครองท้องถิ่นออกเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา เทศบาลเมืองสงขลา เทศบาลเมืองหาดใหญ่ เทศบาลตำบลสะเดา เทศบาลตำบลบ้านพรุ สุขาภิบาล 15 แห่ง (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 6) และองค์การบริหารส่วนตำบล 33 แห่ง ซึ่งเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่ที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 โดยจัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ที่ระบุว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นจากการยกฐานะสภาพัฒนาการปกครองที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณ ที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท และมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (กรมการปกครอง, 2538 : 88) จังหวัดสงขลามีสภาพัฒนาการปกครองที่พร้อมจะยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ถึง 33 แห่งซึ่งมีจำนวนมากที่สุดในบรรดา 14 จังหวัด ภาคใต้ ดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ข้อมูลสภาตำบลที่จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล
ในปีงบประมาณ พ.ศ.2538 ของจังหวัดสงขลา

อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	สภาตำบล	รายได้เฉลี่ย 3 ปี (บาท)
เมืองสงขลา	เขารูปช้าง	2,192,994.10
	พะวง	866,159.62
	ทุ่งหวัง	424,991.90
หาดใหญ่	ควนลัง	1,206,639.16
	ท่าข้าม	275,133.83
	ทุ่งใหญ่	255,490.08
	ทุ่งตำเสา	465,498.12
	บ้านพรุ	217,711.44
	คอหงส์	1,006,373.55
	น้ำน้อย	299,910.71
	คลองแห	327,111.59
	พะตง	198,545.65
	สะเตา	ปรึก
พังลา		234,104.67
ทุ่งหมอ		180,109.33
สำนักแก้ว		307,875.00
สำนักขาม		287,831.00
รัตภูมิ	กำแพงเพชร	244,133.47
	เขาพระ	157,523.88
	ท่าชะมวง	220,368.73
นาทวี	นาทวี	159,995.00
	คลองทราย	161,286.08
จะนะ	บ้านนา	162,718.28

ตาราง 2 (ต่อ)

อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	สภาตำบล	รายได้เฉลี่ย 3 ปี (บาท)
เทพา	ลำไพล	208,819.59
สิงหนคร	ชิงโค	175,070.85
	วัดขนุน	188,876.50
ระโนด	ท่าบอน	370,000.06
	ปากแตระ	429,423.75
ควนเนียง	บางเหรียญ	174,653.40
นาหม่อม	นาหม่อม	310,297.00
คลองหอยโข่ง	คลองหอยโข่ง	173,774.08
	คลองทลา	330,964.39
บางกล่ำ	ท่าช้าง	368,245.36

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสงขลา. 2538.

จังหวัดสงขลาเป็นจังหวัดใหญ่ที่มีความสำคัญของภาคใต้ มีราษฎรประมาณ 1,125,905 คน รวม 241,132 หลังคาเรือน (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 7) ราษฎรประมาณ 66 % นับถือศาสนาพุทธ 33 % นับถือศาสนาอิสลาม และอีก 1 % นับถือศาสนาอื่น ๆ ลักษณะชุมชนของจังหวัดสงขลา มีดังนี้

โครงสร้างพื้นฐาน คือโครงสร้างทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของวัดคูคิบ และการผลิต ซึ่งรวมถึงระบบพลังงาน และทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งเป็นบ่อเกิดของการทำให้เป็นอุตสาหกรรม (ดิน ปรัชญพฤทธิ, 2535 : 202) แบ่งเป็นด้าน ได้ดังนี้

ด้านประปา จังหวัดสงขลา มีกิจการประปาที่ให้บริการแก่ชุมชนและเมืองทั้งหมด 8 แห่ง เป็นกิจการประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบของสุขาภิบาลและหมู่บ้านจำนวน 5 แห่ง เป็นกิจการประปาที่อยู่ในความรับผิดชอบของการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน 3 แห่ง คือ การประปาสงขลา การประปาพะตง-พังลา การประปาสะเดา นอกจากนี้ยังมีระบบประปาภูเขา 2 แห่ง คือ ที่อำเภอเทพา และอำเภอรัตนภูมิ

ด้านไฟฟ้า ในเขตเมืองมีการใช้กระแสไฟฟ้าทั้งหมด 507.76 ล้านกิโลวัตต์ อำเภอหาดใหญ่ใช้สูงสุด 286.29 ล้านกิโลวัตต์ ส่วนอำเภออื่น ๆ ใช้มากในเขตที่มีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำหรือธุรกิจโรงแรม สำหรับการบริการกระแสไฟฟ้าในเขตชนบท บริการได้ ครอบคลุมกว่าร้อยละ 99 ของหมู่บ้านทั้งหมดในจังหวัด

ด้านโทรศัพท์ ส่วนใหญ่มีการใช้อุปกรณ์ในเขตอำเภอเมืองและอำเภอหาดใหญ่ ประมาณ 66 % มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์เต็ม 40,826 เลขหมาย เปิดใช้แล้ว 35,424 เลขหมาย มีโทรศัพท์สาธารณะภายในท้องถิ่น/ทางไกล 512 เลขหมาย โทรศัพท์สาธารณะทางไกลชนบท 78 เลขหมาย โทรศัพท์สาธารณะแบบใช้บัตร 102 เลขหมาย (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 37-40)

ด้านคมนาคมและขนส่ง มีเส้นทางถนน ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงท้องถิ่น ทางหลวงชนบท เส้นทางรถไฟ ซึ่งมีชุมทางรถไฟที่ใหญ่ที่สุดของภาคใต้อยู่ที่ อำเภอหาดใหญ่ เส้นทางเรือ มีท่าเรือทั้งหมด 3 แห่ง คือ ท่าเรื่อน้ำลึกสงขลา ท่าเทียบเรือประมงของเทศบาลเมืองสงขลา และท่าเทียบเรือของกองทัพเรือ เส้นทางอากาศ มีสนามบิน 2 แห่ง คือ สนามบินสงขลา และท่าอากาศยานหาดใหญ่ (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 25-30)

การศึกษา จังหวัดสงขลามีสถาบันการศึกษาทุกระดับทั้งสายสามัญและสายอาชีพ ทั้งของรัฐบาลและเอกชน (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 45)

การสาธารณสุข จังหวัดสงขลาเป็นศูนย์กลางด้านบริการสาธารณสุขที่สำคัญแห่งหนึ่งในภาคใต้เพราะเป็นที่ตั้งโรงพยาบาลขนาดใหญ่ของรัฐ เช่น โรงพยาบาลมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลโรคเฉพาะทาง(ประสาท) รวมถึง 4 แห่ง นอกจากนี้ยังมีโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลสงขลา สถานีอนามัย และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน กระจายอยู่ทั่วไปทั้ง 14 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 48)

อนามัยสิ่งแวดล้อม ราษฎรมีและใช้ส้วม 118,703 คร้วเรือน คิดเป็นความครอบคลุม 81.53 % มีน้ำดื่มเพียงพอ 123,515 คร้วเรือน คิดเป็นความครอบคลุม 84.68 % มีที่เก็บขยะประจำบ้าน 109,841 คร้วเรือน คิดเป็นความครอบคลุม 75.44 % (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 51)

เศรษฐกิจ ราษฎรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร จากพื้นที่ทั้งหมด 4,555,787 ตารางกิโลเมตร เป็นพื้นที่ทำการเกษตร 2,402,125 ตารางกิโลเมตร และมีจำนวน

ครัวเรือนเกษตรกร 121,803 ครัวเรือน ผลผลิตทางด้านการเกษตรที่ทำรายได้ให้แก่จังหวัด คือ ยางพารา ข้าว และ ไม้ผล และเนื่องจากจังหวัดสงขลามีทั้งอ่าวไทยและทะเลสาบสงขลา อาชีพทำการประมง จึงมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากกสิกรรม มีการทำการประมงหลายรูปแบบและครบวงจร เพราะมีโรงงานอุตสาหกรรมรองรับหลาย ประเภท ราษฎรประกอบอาชีพประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำการแปรรูปสัตว์น้ำ ประมาณ 1,683,687 ครัวเรือน ด้านป่าไม้ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมด 2,561.77 ตาราง กิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 33.80 ของเนื้อที่จังหวัด มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับป่าไม้ทั้งหมด 346 โรงงาน ด้านปศุสัตว์ มีการเลี้ยงทั้งใช้งานและเพื่อการค้า ในชนบทมีการเลี้ยงเกือบทุกครัวเรือน สัตว์เลี้ยงที่สำคัญได้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร เป็ด ไก่ สามารถทำรายได้ปีละประมาณ 1,350.17 ล้านบาท (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 10-14) จากลักษณะชุมชนดังกล่าว ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) รัฐบาลได้กำหนดให้จังหวัดสงขลาเป็นเมืองหลักของภาคใต้ในการพัฒนาเพื่อให้เป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ ของภาคใต้ เช่น ศูนย์กลางบริหารราชการ ศูนย์กลางการบริการสังคม ศูนย์รวมการคมนาคมขนส่งของภูมิภาค (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 58-59) และนอกจากนี้ยังเป็นหัวเมืองหลักของภาคใต้ตอนล่างที่มีความเจริญด้านพาณิชยกรรม และมีการพัฒนาทางอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ มากที่สุดของภาคใต้ (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 15)

แม้ว่าจังหวัดสงขลาจะมีความสำคัญและมีความเจริญในด้านต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีปัญหาที่ประสบอยู่อีก ได้แก่

การระบายน้ำ เนื่องจากพื้นที่ของอำเภอหาดใหญ่ มีลักษณะเป็นแอ่ง มีภูเขาล้อมรอบ เมื่อเกิดฝนตกหนักน้ำจะระบายไม่ทัน ทำให้เกิดสภาวะน้ำท่วม

การจราจร มีปัญหาเฉพาะอำเภอเมืองและอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นศูนย์กลางในหลาย ๆ ด้าน (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 37)

การศึกษา มีปัญหาในการเกณฑ์เด็กเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา ยังไม่สามารถทำได้ครบทุกคน มีส่วนหนึ่งออกจากโรงเรียนกลางคัน และมีอัตราการตกซ้ำชั้นในระดับประถมศึกษาสูง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องลดอัตราการตกซ้ำชั้นลง และมีปัญหาในการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นด้าในบางอำเภอเช่น อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอเทพา และอำเภอจะนะ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการประพฤติปฏิบัติตนของนักเรียน นักศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงควรมีการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม เพื่อช่วยลดปัญหา และในการศึกษาระบบ ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มากขึ้น และตอบสนองความ

ต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง (สำนักงานจังหวัดสงขลา, 2537 : 48) นอกจากนี้ จากผลการประเมินระดับการพัฒนาของหมู่บ้านปี 2537 ของจังหวัดสงขลา จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) โดยศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท กระทรวงมหาดไทย ปรากฏว่า ประชาชนยังประสบกับปัญหาอีกมาก โดยแบ่งกลุ่มปัญหาได้ดังนี้

กลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ เอกสารสิทธิ์ การมีไฟฟ้า การคมนาคม การประกอบธุรกิจหมู่บ้าน แหล่งไม้ใช้สอยและเชื้อเพลิง สัตว์ใช้งาน สิทธิในที่ดิน พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหาในเรื่องการประกอบธุรกิจในหมู่บ้านมากที่สุด จำนวน 108 หมู่บ้าน

กลุ่มผลผลิต รายได้ และการมีงานทำ ได้แก่ การประกอบอาชีพและการมีงานทำ อัตราค่าจ้าง ผลผลิตจากการทำนา ผลผลิตจากการทำไร่ การประกอบอาชีพอื่น ๆ การอพยพหางานทำ การรวมตัวของเกษตรกร การใช้แหล่งสินเชื่อเพื่อการเกษตร การทำเกษตรฤดูแล้ง พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหาในเรื่องการทำเกษตรฤดูแล้งมากที่สุด จำนวน 88 หมู่บ้าน

กลุ่มสาธารณสุขและการอนามัย ได้แก่ การบริการสาธารณสุขในหมู่บ้าน การได้รับการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาล สุขลักษณะในบ้าน สุภาพและอนามัย น้ำหนักเด็กแรกเกิด สารอาหารของเด็กแรกเกิดถึง 5 ปี การวางแผนครอบครัว พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหาในเรื่องการได้รับการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลมากที่สุด จำนวน 248 หมู่บ้าน

กลุ่มแหล่งน้ำ ได้แก่ น้ำสะอาด แหล่งน้ำกิน น้ำใช้ น้ำเพื่อการเกษตร พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหาในเรื่องน้ำเพื่อการเกษตรมากที่สุด จำนวน 99 หมู่บ้าน

กลุ่มความรู้ การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้แก่ ระดับการศึกษาของประชาชน อัตราการเรียนต่อของประชาชน การให้ความรู้ของรัฐ การให้ความรู้ด้านคุณภาพชีวิต สถานที่ให้ความรู้สำหรับหมู่บ้าน สถานที่ให้บริการด้านข่าวสารข้อมูล กิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหาในเรื่องการให้ความรู้ด้านคุณภาพชีวิตมากที่สุด จำนวน 109 หมู่บ้าน

กลุ่มการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ป่าไม้ ดิน น้ำ พบว่า จาก 302 หมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา มีหมู่บ้านที่ประสบปัญหา

ในเรื่องดินมากที่สุด จำนวน 60 หมู่บ้าน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหของประชาชนก็ต้องเข้ามาศึกษาปัญหาเพื่อวางแผนแก้ไขปัญหต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท และเป็นองค์การบริหารการพัฒนาชนบท ที่มีหน้าที่ในการวางแผนพัฒนาหมู่บ้าน การพัฒนาหมู่บ้านหรือการยกระดับการพัฒนาหมู่บ้าน ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบทอันเป็นวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาชนบท ซึ่งจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับศักยภาพและการบริหารงานของสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ (กุศล บุญมาติก, 2537 : 10-11) ซึ่งอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานวางแผนพัฒนานั้น พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งให้มีหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาตำบลให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ (กรมการปกครอง, 2538 : 100) นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (กรมการปกครอง, กองราชการส่วน-ตำบล, 2538 : 65)

- 1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
 - 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ
 - 3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
 - 4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย
- การวางแผนเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากในการพัฒนาชนบทเพราะเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารงานและการกำหนดวิธีการดำเนินการสำหรับปฏิบัติงานที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดการพัฒนาในทางที่ดีงาม ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่สังกัดใดก็ตามจะต้องเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหาด้วย เพื่อจะได้นำข้อมูลไปวางแผนในสายงานของตนได้อย่างถูกต้อง และการวางแผนเพื่อแก้ปัญหาก็จะต้องนึกถึงประชาชนผู้รับบริการ

ไม่ใช่วิเคราะห์ปัญหาของตนเอง สิ่งที่จะต้องระลึกลึกซึ้งสำหรับการแก้ไขปัญหาคือต้องให้ผู้รับบริการหรือประชาชนเป็นผู้กำหนดปัญหาและความต้องการของตนเอง ไม่ใช่ผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้กำหนดให้ เพราะผู้นำการเปลี่ยนแปลงส่วนมากเป็นบุคคลที่มา จากนอกท้องถิ่น (ปรีชา เศรษฐฐร, 2524 : 83, อ้างถึงใน พงศกร ทิพย์คนตรี, 2537 : 1-2) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อภิลิทธิ เวชชาชีวะ (2538 : 57) ที่กล่าวไว้ว่า การที่จะมีระบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริงนั้นต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการบริหารประเทศและการกำหนดนโยบาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยสมบูรณ์ หากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องปราศจากข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และในทำนองเดียวกัน การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะสำเร็จลุล่วงได้ก็โดยการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ตลอดจนความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง, 2538 : 102) ซึ่งการที่จะมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนานั้น ๆ ได้จำเป็นต้องอาศัยสารสนเทศเข้ามาช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ประกอบกับในปัจจุบัน สารสนเทศนับว่าเป็นทรัพยากรของชาติที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทรัพยากรประเภทอื่น สารสนเทศมีประโยชน์นานัปการนับแต่ช่วยลดความอยากรู้ คลายความสงสัย จนถึงช่วยแก้ปัญหา ช่วยการวางแผนตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง สารสนเทศจึงช่วยพัฒนาบุคคล ช่วยการปฏิบัติงาน ช่วยในการดำรงชีวิตซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาโดยส่วนรวม ดังนั้นสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย เชื่อถือได้นับเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมปัจจุบันที่เรียกว่า สังคมข่าวสาร หรือสังคมสารสนเทศ (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2532 : 24) สารสนเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการวางแผนพัฒนา ดังข้อความที่ อนันต์ เกตุวงศ์ (2516 : 108) กล่าวไว้ว่า ตัวเลขและข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนเพราะในกระบวนการวางแผนแต่ละขั้นตอน แต่ละส่วนประกอบของแผนจะมีการตัดสินใจอยู่เสมอ การตัดสินใจในเรื่องที่มีความสำคัญมากข้อมูลที่ต้องใช้ก็ย่อมมีความสำคัญตามไปด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรที่จำเป็นต้องใช้สารสนเทศในการวางแผนพัฒนาชุมชนเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาชนบทเป็นงานซึ่งต้องการความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของชนบทในด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน (จำลอง อติกุล, 2529 : 83) ข้อมูลที่ใช้สำหรับการวางแผนพัฒนาชนบทที่สำคัญ ๆ มีอยู่ 3 ประเภท คือ 1) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) 2) ข้อมูลแหล่งน้ำระดับหมู่บ้าน และ 3) ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน

(จปฐ.) ซึ่งข้อมูลเหล่านี้กรมการพัฒนาชุมชนเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบการจัดเก็บ (สุรพล กาญจนะจิตรา และกุศล บุญยมาลิก, 2535 : 28) ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาชนบทที่ได้กล่าวแล้วนั้น ในการวางแผนพัฒนาชนบทควรใช้ข้อมูลอื่น ๆ มาศึกษาเพิ่มเติม เพื่อช่วยในการพิจารณาแก้ไขปัญหาก็ได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2535 : 18-19) กล่าวไว้ว่าแนวทางแก้ไขปัญหา ในการที่ทำให้การบริหารการพัฒนาของสภาตำบลประสบผลสำเร็จนั้น สภาตำบลควรรับและนำเอาข้อมูลข่าวสารมาใช้ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เป็นทางการจากหนังสือ คู่มือหรือแนวทางการปฏิบัติ และควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาความรู้ ความสามารถของ สภาตำบลด้วยการฝึกอบรมและสัมมนา รวมทั้งการให้ความสนใจกับเทคโนโลยีทั้งที่เป็นเครื่องจักร เครื่องทุ่นแรง และที่เป็นความรู้ทางด้านการบริหารงาน โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ และในขณะเดียวกันก็ควรนำเอาความรู้ ความสามารถของสภาตำบล มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ด้วย แต่ในสภาพความเป็นจริง พบว่า การดำเนินงานของสภาตำบลนั้น ยังมีจุดอ่อนอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านกรรมการสภาตำบล ซึ่งพบว่า โดยทั่วไปแล้วกรรมการสภาตำบลมีพื้นฐานการศึกษาอยู่ในระดับต่ำประกอบด้วยขาดความรู้และความสนใจในด้านกฎหมายและระเบียบการ ตลอดจนด้านวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ชิต นิลพานิช, 2527 : 61) และเนื่องจากกรรมการสภาตำบลมีความรู้ ความสามารถที่ยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำนี้ ก็จะส่งผลให้ความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาหรือกำหนดโครงการ ได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาและสามารถดำเนินงานให้ได้ผลตามมาตรฐานนั้น จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก (ชิต นิลพานิช, 2527 : 64) จากสภาพดังกล่าวสมควรอย่างยิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องหาทางแก้ไขและปรับปรุงอย่างรวดเร็ว และวิธีการที่จะแก้ไขจุดอ่อนในด้านความรู้ความสามารถของกรรมการสภาตำบลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่สุดก็คือ การฝึกอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน (ชิต นิลพานิช, 2527 : 67) และงานอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต้องปฏิบัติและใช้ความรู้ความสามารถมากนั้นก็คือ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้น สิ่งที่ขาดไม่ได้เลย เพราะถ้าขาดสิ่งนี้ไป การจัดทำแผนพัฒนาตำบลจะไม่บรรลุผลสำเร็จ สิ่งนั้น คือ สารนิเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลยังอยู่ในระยะแรกของการดำเนินงานซึ่งอาจจะมีรูปแบบการบริหารงานยังไม่ชัดเจน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานซึ่งในปัจจุบันนี้ ปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญมากในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ

นั่นก็คือ สารนิเทศ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะมีการจัดหาสารนิเทศไว้บริการผู้ใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล และควรจัดหาสารนิเทศที่ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ทราบถึงความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการจัดหาทรัพยากรสารนิเทศให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาไว้เพื่อความสะดวกในการทำความเข้าใจ ซึ่งมีประเด็นสำคัญตามหัวข้อดังต่อไปนี้

การวางแผน

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน

ขั้นตอนในการวางแผน

สารนิเทศ

ความหมายของสารนิเทศ

การเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศ

ประเภทของสารนิเทศ

ลักษณะของสารนิเทศที่ดี

แหล่งของสารนิเทศ

ความสำคัญของสารนิเทศ

ความต้องการและการใช้สารนิเทศ

สารนิเทศกับการวางแผน

สารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค)

องค์การบริหารส่วนตำบล งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การวางแผน

การวางแผน เป็น เรื่องที่เกี่ยวกับการคิด และการตัดสินใจ (thought and decision) ถึงวิธีการกระทำที่จำเป็นและสมควรจะต้องปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องกระทำให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ (ธงชัย สันติวงษ์, 2533 : 106)

1.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับการวางแผน

รี และไบอาร์ส (Re and Byars, 1977 : 94) กล่าวว่า "การวางแผน หมายถึง กระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์สำหรับช่วงเวลาข้างหน้า และกำหนดสิ่งที่จะกระทำต่าง ๆ เพื่อที่จะให้บรรลุผลในวัตถุประสงค์ดังกล่าว"

นิวแมน (Newman, อ้างถึงใน ทวี ทิมขำ, 2526 : 107) ให้คำจำกัดความของคำว่า การวางแผน ในหนังสือ Administrative Action ดังนี้ "การวางแผน คือการตัดสินใจล่วงหน้าว่าเราจะต้องทำอะไรในอนาคต กล่าวคือ แผน ก็คือการกำหนดการกระทำ (อย่างใดอย่างหนึ่ง)ไว้ล่วงหน้า

ไซมอน (Simon, อ้างถึงใน วีระพล สุวรรณันต์, 2526 : 2) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกิจกรรม (Activity) อย่างหนึ่งเกี่ยวกับการกำหนดสิ่งที่จะต้องกระทำในอนาคต การประเมินผลของสิ่งที่กำหนดว่าจะต้องกระทำ ตลอดถึงการกำหนดวิธีการที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติ

กูนท์ และคนอื่น ๆ (Koontz and Others, อ้างถึงใน พยอม วงศ์สารศรี, 2533 : 64) กล่าวว่า การวางแผน เป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนเป็นสะพานเชื่อมโยงระหว่างปัจจุบันและอนาคต เป็นการคาดการณ์สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น ฉะนั้นการวางแผนจึงเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติงาน มีรากฐานการตัดสินใจตามวัตถุประสงค์ ความรู้และการคาดคะเนอย่างใช้ดุลยพินิจ

ทวี ทิมขำ (2526 : 2) กล่าวว่า การวางแผนเป็นกระบวนการใช้ความคิดหรือใช้สมองก่อนที่จะลงมือทำงานอย่างจริงจังต่อไป หรือเป็นกระบวนการคัดเลือกและพัฒนาแนวการทำงาน การปฏิบัติงานโดยต่อเนื่องกันไปไม่ขาดตอน

จุมพล รอดคำดี (2532 : 38) กล่าวว่า การวางแผนประกอบด้วยปัจจัย 4 อย่าง คือ

1) ทราบถึงเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในอนาคต ทั้งนี้โดยอาศัยสถานการณ์ในอดีตและในปัจจุบันเป็นแนวทางของการศึกษาในอนาคต

2) ทราบวัตถุประสงค์ที่จะกระทำอย่างชัดเจน

3) การตัดสินใจเลือกทางเดินหรือเลือกวิธีดำเนินการ

4) ทราบถึงทรัพยากรที่มีอยู่ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ บุคลากร อุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจน ระยะเวลาที่จะสนับสนุนการตัดสินใจในข้อที่ 3

พยอม วงศ์สารศรี (2533 : 68-69) ได้กล่าวถึง หลักการพื้นฐานในการวางแผน ไว้ดังนี้

1) การวางแผนจะต้องสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การ ในการวางแผนผู้วางแผนจะต้องตระหนักถึงความสำคัญว่าเป้าหมายของแผนทุกแผนที่กำหนดขึ้นนั้น จะต้องเกื้อหนุนและอำนวยความสะดวกให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์การสัมฤทธิ์ผล

2) การวางแผนเป็นงานอันดับแรกของการบริหาร เพราะการวางแผนจะเป็นตัวสนับสนุนให้งานด้านอื่น ๆ ดำเนินไปด้วยความสอดคล้อง

3) การวางแผนเป็นงานของผู้จัดการทุกระดับที่จะต้องทำแล้วแต่ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน

4) ประสิทธิภาพของแผนงาน ในการวางแผนนั้นผู้วางแผนจะต้องคำนึงให้แผนงานที่วางมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถพิจารณาจากการบรรลุวัตถุประสงค์การด้วยการลงทุนอย่าง ประหยัด และคุ้มค่า

ในขณะที่ ธงชัย สันติวงษ์ (2526 : 10-11) กล่าวว่าหลักการวางแผน จะต้องคำนึงถึงหลักดังต่อไปนี้

1) หลักว่าด้วยความเสี่ยง องค์การควรได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานที่คุ้มค่ากับทรัพยากรที่ได้ใช้ไป

2) หลักของการเปลี่ยนแปลง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3) หลักของเวลาและโอกาส เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของการปฏิบัติงานของมนุษย์ ขณะเดียวกันโอกาสก็เป็นสิ่งจำเป็นซึ่งมีความสำคัญในตัวของมันเองที่จะหมดสิ้นไปตามเวลา

ปรีชา จรุงกิจอนันต์ (2529 : 25) กล่าวว่า การวางแผนเป็นงานสำคัญที่สุดขั้นหนึ่งของผู้บริหารจะต้องดำเนินการ เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเป้าหมายขององค์กร และกำหนดวิธีการต่าง ๆ ที่จะส่งผลให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

1.2 ขั้นตอนในการวางแผน

ปรีชา จรุงกิจอนันต์ (2529 : 26) กล่าวว่า โดยทั่วไปการวางแผนประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

- 1) กำหนดเป้าหมายขององค์กรทั้งหมดและของหน่วยงานแต่ละหน่วย
- 2) เก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อการวางแผน
- 3) กำหนดทางเลือกต่าง ๆ ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย
- 4) ประเมินความเป็นไปได้ของทางเลือกต่าง ๆ
- 5) เลือกทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุด ซึ่งสามารถส่งผลให้การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมาย

กลีแลนด์ และกิง (Cleland and King, อ้างถึงใน ชงชัย สันติวงษ์, 2533 : 140) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในกระบวนการวางแผนไว้ ดังนี้

- 1) ทำการคาดการณ์เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม
- 2) กำหนดโครงสร้างของการวางแผน
- 3) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายต่าง ๆ
- 4) การจัดทำแผนประเภทต่าง ๆ
- 5) การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนและการปรับแผน

นอกจากนี้ ไพโรจน์ สุขสันตฤทธิ์ (2533 : 51) ได้กล่าวว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแต่ละระดับนั้น กรมการพัฒนาชุมชนได้กำหนดขั้นตอนหลัก ๆ ไว้ 3 ขั้นตอนคือ

- 1) ขั้นศึกษาวิเคราะห์ปัญหา
- 2) ขั้นกำหนดประเด็นปัญหาและแนวทางแก้ไข
- 3) ขั้นร่างแผน

แม้ว่ากระบวนการวางแผนจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติในระดับหนึ่งแล้ว การจัดทำแผนประเภทต่าง ๆ ก็ยังมีกระบวนการ ขั้นตอนการปฏิบัติอีกระดับหนึ่ง ดังเช่นการจัดทำแผนพัฒนาตำบล 5 ปี สำนักงานเลขาธิการ กพจ. สงขลา (ม.ป.ป. : 29-33) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล 5 ปี ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดสภาพปัญหา ความต้องการของตำบล

คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)/อหป. โดยความช่วยเหลือของคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติงานพัฒนาชนบทระดับตำบล (กปต.) นำข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2 ก.) ข้อมูลแหล่งน้ำ แผนที่ ผังตำบล ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับ

ตำบล มาเสนอต่อสภาตำบล เพื่อวิเคราะห์แปลงเป็นสภาพปัญหาของตำบล แล้วระบุสภาพปัญหาความต้องการของตำบล หรือปริมาณของจำนวนของสิ่งที่ได้รับผลกระทบ โดยระบุเป็น คน/กลุ่ม/แห่ง/ครั้ง ฯลฯ บรรลุไว้ในตารางการแปลงสภาพปัญหา

ขั้นตอนที่ 2 การหาสาเหตุของปัญหา

ให้ที่ประชุมระดมความคิดเห็นว่าสภาพปัญหา ความต้องการ ในขั้นตอนที่ 1 ว่าเกิดจากสาเหตุอะไรบ้าง ให้ได้มากที่สุด และพิจารณาว่าเป็นสาเหตุของปัญหาจริงหรือไม่ถ้าไม่จริงให้ที่ประชุมตัดออกไป ถ้าจริงให้ที่ประชุมปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาความต้องการของตำบล

การพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา ความต้องการของตำบล มีจุดประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความต้องการที่กำลังประสบอยู่ เพื่อรักษาสถานภาพ หรือพัฒนาสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดีขึ้น และเพื่อป้องกันหรือเตรียมการรองรับกับปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในการพิจารณานั้นให้นำสาเหตุของปัญหาที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 มาพิจารณาหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาเพื่อขจัดสาเหตุของปัญหาให้หมด หรือบรรเทาบางลงและให้ครบทุกสาเหตุ ในการพิจารณาหาทางเลือกให้คำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย ศักยภาพของตำบล โอกาสและข้อจำกัดของชุมชน เช่น คน ทรัพยากรธรรมชาติ งบประมาณ โดยเลือกวิธีการที่เป็นไปได้ที่สามารถดำเนินการในขีดความสามารถของตำบลเป็นอันดับแรก และในการกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา ความต้องการของตำบลแต่ละแนวทางต้องระบุเป้าหมายในเชิงปริมาณที่ชัดเจน เป็น คน/กลุ่ม/แห่ง/ครั้ง/หมู่บ้าน ฯลฯ และให้ที่ประชุมจัดทำตารางการแปลงข้อมูลเป็นสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขปัญหาของตำบล

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดแผนงาน-งาน-โครงการ เป้าหมายรวม 5 ปี ประจำปี และที่มาของงบประมาณ

สภาตำบลนำแนวทางการแก้ไขปัญหา ความต้องการของตำบลที่ได้จากการดำเนินขั้นตอนที่ 3 มาพิจารณากำหนดเป็นงาน/โครงการ หรือกิจกรรมรองรับกับแนวทางที่ได้กำหนดไว้ โดยใช้กรอบแผนงาน-โครงการของอำเภอประกอบการพิจารณา

2. สารนิเทศ

สารนิเทศ เป็นทรัพยากรของชาติที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทรัพยากรประเภทอื่น สารนิเทศมีประโยชน์นานัปการนับแต่ช่วยลดความอยากรู้ คลายความสงสัย จนถึงช่วยแก้ปัญหา

ช่วยการวางแผนตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง สารนิเทศจึงช่วยพัฒนาบุคคล ช่วยการปฏิบัติงาน ช่วยในการดำรงชีวิต ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาโดยส่วนรวม สารนิเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย เชื่อถือได้ นับเป็นสิ่งจำเป็นในสังคมปัจจุบัน ที่เรียกว่า สังคมข่าวสาร หรือสังคมสารนิเทศ (ประภาวดี สืบสนธิ, 2532 : 24)

2.1 ความหมายของสารนิเทศ

ข้อมูลและสารนิเทศเป็นคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันและมักใช้แทนที่กันอย่างสับสน ความจริงแล้วคำทั้งสองจะมีความหมายแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากการมีผู้ให้ความหมายของข้อมูล และสารนิเทศไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

จักรกฤษณ์ นรนิติคณาการ (2529 : 126-127) ให้ความหมายของข้อมูล (Data) ได้แก่ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อยู่ในความสนใจของนักวางแผนซึ่งเป็นข้อเท็จจริง ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่อาจจะรวบรวมนำมาประเมินและตีความเพื่อให้ได้ข่าวสาร ปกติจะหมายความครอบคลุมถึงข้อมูลที่ได้จากการสำมะโน การสำรวจ การวิจัย และจากรายงาน เช่น ข้อมูลทางทะเบียน ส่วนสารนิเทศ (Information) ได้แก่ความรู้หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการประมวล การใช้ตรรกวิธี และการตีความข้อมูลดิบให้อยู่ในรูปที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้

ถกล นรินทร์ศิริโรจน์ (2525 : 1-2) ได้กล่าวว่า ข้อมูล หมายถึง ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายเฉพาะในตัวเอง ไม่ได้แสดงความสัมพันธ์หรือให้คำอธิบาย ส่วนสารนิเทศ หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้

ประพนธ์ เขียรกุล (2524 : 1) ให้ความหมายว่า ข้อมูล คือ ข้อเท็จจริงแต่อย่างใดซึ่งเป็นข้อมูลดิบ ยังไม่ได้มีการจัดกระทำเพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ใด ๆ ส่วน สารนิเทศ คือ ข้อมูลซึ่งได้ถูกกระทำให้มีความสัมพันธ์ หรือมีความหมายนำไปใช้ประโยชน์ได้

อนุจินต์ กนิษฐรัตน์ (2528 : 36) ให้ความหมาย สารนิเทศว่า หมายถึง การนำข้อมูลต่าง ๆ หลายกลุ่มมาทำการวิเคราะห์ แจกแจงรวมกันเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารสามารถใช้ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจได้

กรมสามัญศึกษา (2525 : 2) ให้ความหมายว่า ข้อมูล หมายถึง จำนวนหรือตัวเลขที่ สัญลักษณ์ไม่ได้แสดงความเกี่ยวข้อง หรือให้คำอธิบาย ส่วนสารนิเทศ หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจได้

ณรงค์ บุญมี (2525 : 11) ได้กล่าวว่า ข้อมูล หมายถึง จำนวนหรือกลุ่มตัวเลขที่ไม่สามารถใช้ในการประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้ ส่วนสารสนเทศ หมายถึง การนำข้อมูลหลายอย่างมาทำการวิเคราะห์ แจกแจง รวมกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สามารถใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารได้

เมอร์ดิก (Murdick, 1978 : 12) ให้ความหมายว่า "Data" คือ ข้อเท็จจริง(Fact) หรือตัวเลข (Figure) ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้ในการประกอบการตัดสินใจโดยตรง ส่วน "Information" ประกอบด้วย "Data" ที่ผ่านการเลือกสรรแล้วประมวลผล ใช้เป็นข้อถกเถียง อ้างอิงหรือใช้เป็นพื้นฐานในการคาดการณ์ล่วงหน้าหรือช่วยในการวินิจฉัย สั่งการ

มู อรดีคเชษฐ (2522 : 1-3) กล่าวว่า ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริงในชั้นรายละเอียด ยังไม่ได้ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ และประมวลผล ส่วนสารสนเทศ คือ ข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวลผลและกลั่นกรองมาแล้ว

จิราภรณ์ รักษาแก้ว (2529 : 57) กล่าวว่า ข้อมูล (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ เป็นกลุ่มสัญลักษณ์แทนปริมาณหรือการกระทำต่าง ๆ ที่ยังไม่ผ่านการประมวลผล ข้อมูลอาจจะอยู่ในรูปของตัวเลข ตัวหนังสือ และท้ายที่สุด ข้อมูลก็คือ วัตถุดิบของสารสนเทศ ส่วนสารสนเทศ (Information) ได้แก่ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับการประมวลผลแล้วด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นความรู้ที่ต้องการสำหรับใช้ทำประโยชน์ เป็นส่วนผลลัพธ์ หรือเอาท์พุทของระบบการประมวลผลข้อมูล เป็นสิ่งซึ่งสื่อความหมายให้ผู้รับเข้าใจและสามารถนำไปกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งโดยเฉพาะได้ หรือเพื่อเป็นการย้าความเข้าใจที่มีอยู่แล้วให้มีมากยิ่งขึ้นและเป็นผลลัพธ์ของระบบสารสนเทศ

ครรชิต มาลัยวงศ์ (2537 : 11,15) กล่าวว่า สารสนเทศ "Information" หมายถึง เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้จากการนำข้อมูลมาประมวลหรือคำนวณทางสถิติ และสารสนเทศไม่ใช่ข้อมูลแต่เป็นสิ่งที่ได้มาจากข้อมูลโดยการผสมผสานความคิดเห็น วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมลงไป

อาร์ง จันทวานิชและเจษฎ์ อนรรฆมงคล (2524 : 1, อ้างถึงใน สุชีรา เรื่องกำเนิด, 2534 : 26) ให้ความหมายว่า สารสนเทศ คือ ข้อมูลที่มีความหมาย ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และจัดกระทำมาแล้วเพื่อตอบคำถามหรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ปรีชา จรุงกิจอนันต์ (2529 : 25) ได้แบ่งประเภทของข้อมูลออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) ข้อมูลดิบ คือ ข้อมูลเบื้องต้นที่ยังไม่ได้จัดให้อยู่ในรูปแบบซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักบริหาร ดังนั้น ข้อมูลดิบจึงเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจได้

2) ข้อมูลกลั่นกรอง ได้แก่ ข้อมูลดิบที่นำมาวิเคราะห์และจัดเป็นหมวดหมู่ในรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจของนักบริหารได้ โดยทั่วไปเมื่อกล่าวถึงข้อมูล มักจะหมายถึง ข้อมูลกลั่นกรอง

พจนานุกรมศัพท์วิทยาศาสตร์และเทคนิค แมคกรอว์ฮิลล์ (McGraw-Hill Dictionary of Scientific and Technical Terms, 1978 : 814) ได้ให้ความหมายของคำ "Information" ว่าหมายถึง ข้อมูลที่ได้รับการบันทึก จัดเรียงเรียงรวบรวม โยงหรือ แปลความหมาย ในขอบเขตของงานหนึ่งจน ให้ความหมายปรากฏออกมา

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2528 : 3) ได้ให้ความหมายคำ "สารนิเทศ" ว่าหมายถึง ข้อเท็จจริง เหตุการณ์ที่ผ่านกระบวนการประมวลผลแล้ว และมีผู้ถ่ายทอดบันทึกไว้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ในหนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ รายงาน โสตทัศนวัสดุ เทปคอมพิวเตอร์ และกระบวนการถ่ายทอดข้อมูลในรูปแบบอื่น ๆ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้รับข้อสนเทศได้ทราบ

อนุมงคล ศิริเวทิน และสมบุญวัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ (2538 : 3-4) ให้ความหมายว่า ข้อ-สนเทศ (Information) คือ ข้อมูล (Data) ซึ่งได้ผ่านกระบวนการประมวลผลแล้ว อาจใช้วิธีแบบง่าย ๆ เช่น หาค่าเฉลี่ย การจัดเรียงลำดับ การคิดอัตราร้อยละ ฯลฯ หรือการใช้เทคนิคขั้นสูง เช่น การวิจัย ดำเนินงาน วิธีทางสถิติ เป็นต้น เพื่อเปลี่ยนสภาพข้อมูลทั่วไปให้อยู่ในรูปแบบที่มีความสัมพันธ์หรือ มีการเกี่ยวข้องกัน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหรือตอบปัญหาต่าง ๆ ได้

จากความหมายของคำว่า ข้อมูลและสารนิเทศ ดังกล่าวผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อมูล หมายถึง ข้อเท็จจริงที่อยู่ในรูปตัวเลขหรือสัญลักษณ์ มีความหมายเฉพาะตัวเอง ไม่ได้แสดงความสัมพันธ์ใด ๆ และไม่สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้โดยตรง

สารนิเทศ หมายถึง ข้อมูลซึ่งได้ผ่านการประมวลผล วิเคราะห์แล้วและสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจได้ทันที

2.2 การเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศ

จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าความแตกต่างของข้อมูลและสารนิเทศ อยู่ที่ การประมวลผลและการวิเคราะห์ ซึ่งครรชิต มาลัยวงศ์ (2537 : 18) กล่าวว่า การประมวลผล และการคำนวณ เป็นการนำข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้บันทึกเอาไว้แล้วมาคำนวณหรือประมวลผล ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อจัดทำเป็นข้อสนเทศและรายงานต่าง ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำวิธีการประมวลผลมา เป็นตัวกำหนดการเป็นข้อมูลหรือสารนิเทศที่นำมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และได้มีผู้กล่าวถึง วิธีการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารนิเทศไว้ ดังนี้

สัทธ ตรีทิพบุตร และธรรนุช ตรีทิพบุตร (2533 : 810-811) ได้แบ่งไว้ ดังนี้

- 1) การจัดหมวดหมู่ เป็นการจัดกลุ่มข้อมูลให้อยู่เป็นกลุ่ม เช่นการแยกประเภทข้อมูล
- 2) การเรียงลำดับ เป็นการเรียงข้อมูลให้เป็นระเบียบหรือเรียงตามลำดับที่งานนั้น ๆ

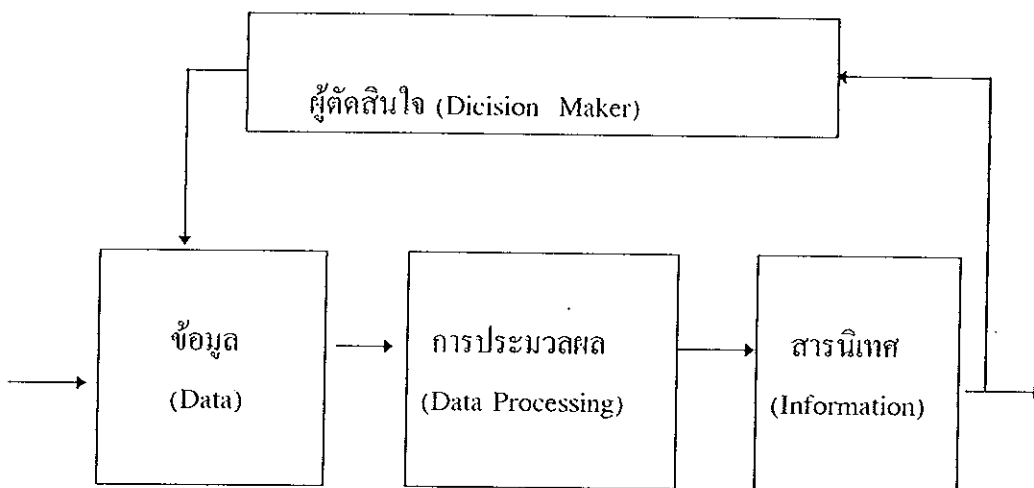
ต้องการ

- 3) การคำนวณ เป็นการคำนวณทางคณิตศาสตร์เพื่อให้ได้ผลในเชิงปริมาณ หรือตัวเลข
- 4) การหาผลรวม เป็นการหาผลรวมเพื่อให้ทราบข้อมูลโดยสรุป

แคมป์เบลล์ (Campbell, 1977 : 48) ได้กล่าวถึงกระบวนการของข้อมูลและสารสนเทศ

ตามแผนภาพ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ ของแคมป์เบลล์ (Campbell)

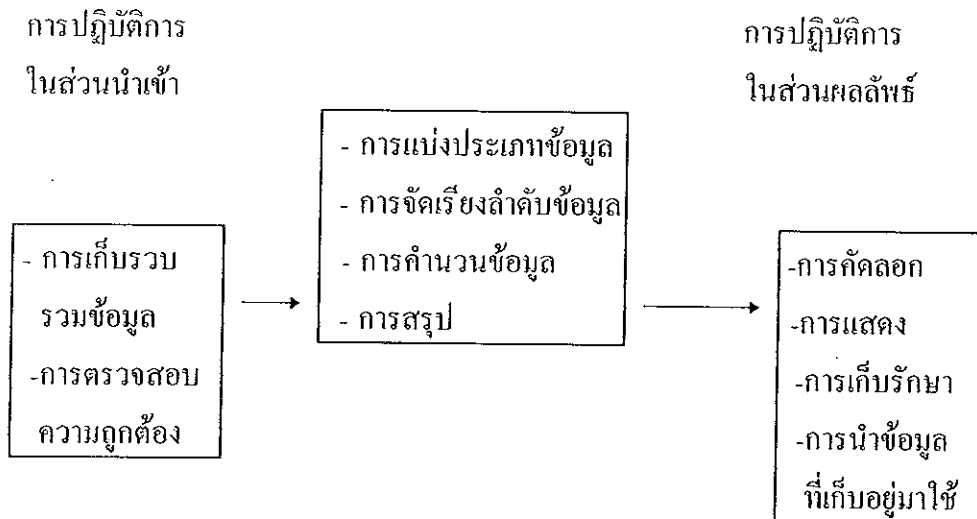
ที่มา : แคมป์เบลล์ (Campbell, 1977 : 48)

จิราภรณ์ รักษาแก้ว (2529 : 63) กล่าวว่า ขั้นตอนในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ สามารถจัดแบ่งการปฏิบัติการแยกตามส่วนของระบบสารสนเทศ ดังนี้

CENTRAL LIBRARY
PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY

ภาพประกอบ 2 กระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารนิเทศ ของ จีราภรณ์ รักษาแก้ว

การปฏิบัติการในส่วนประมวลผล

ที่มา : จีราภรณ์ รักษาแก้ว, 2529 : 63.

เซนน์ (Senn, 1987 : 12) ได้กล่าวถึงระบบการประมวลผลสารนิเทศว่าสามารถกระทำได้ด้วยวิธี

- การจัดประเภท (Classification)
- การคำนวณ (Calculation)
- การเรียงลำดับ (Sorting)
- การสรุปย่อ (Summarization)
- การจัดเก็บ (Storage)
- การเก็บรวบรวม (Collection)

สก๊อต (Scott, 1986 : 46) ก็ได้กล่าวถึงการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารนิเทศว่า มี 3 วิธีใหญ่ ๆ และมีวิธีการย่อย ๆ ที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกับของ เซนน์ (Senn) คือ

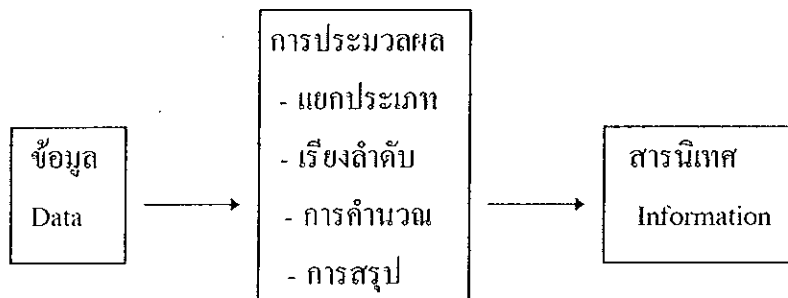
1) การเก็บรวบรวม (Collection) หมายถึงการรวบรวมและสะสมข้อมูลหลาย ๆ อย่างไว้ด้วยกัน เช่น อาจอยู่ในรูปของฐานข้อมูล เพื่อใช้ในการบริหารองค์การ และการตัดสินใจ

2) การเปลี่ยนข้อมูล (Transformation) หมายถึงการจัดกระทำข้อมูลโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง จนกลายเป็นสารสนเทศที่มีความหมายสำหรับผู้ได้รับ ในการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ วิธีการดังกล่าวอาจจะโดยการจัดเรียงลำดับ การสรุปย่อ การแยกประเภท การจัดกระทำด้วยวิธีทางคณิตศาสตร์ และการจัดเก็บ

3) การเก็บรักษา (Retention) หมายถึงการจัดเก็บรักษาสารสนเทศให้อยู่ในลักษณะของการเรียกใช้ได้สะดวก มีการปรับสารสนเทศให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

จากแนวคิดและทฤษฎีวิธีการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปและนำมากำหนดเป็นวิธีการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศสำหรับการวิจัยนี้ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 สรุปกระบวนการเปลี่ยนข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ

เนื่องจากคำว่า สารสนเทศ สามารถที่จะใช้คำอื่น ๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นอย่างสารสนเทศ สานเทศ หรือสารสนเทศ จึงทำให้สับสน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอใช้คำว่า สารสนเทศ เพื่อเป็นสื่อให้ผู้อ่านได้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

2.3 ประเภทของสารสนเทศ

สังคมปัจจุบันเป็นสังคมสารสนเทศที่มีสารสนเทศเกิดขึ้นมากมายและมีลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งบางครั้งสารสนเทศที่มีอยู่มากมายเหล่านี้อาจทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสน ยุ่งยากในการเรียกชื่อกลุ่มประเภทของสารสนเทศ และเพื่อลดความยุ่งยากลงก็ได้มีผู้คิดที่จะจัดประเภทของสารสนเทศเหล่านี้ ซึ่ง อุทัย ทุดิยะโพธิ (2537 : 5) กล่าวว่าอาจจำแนกประเภทของสารสนเทศได้ 3 ลักษณะ คือ

1) การจำแนกตามสาขาวิชา เป็นการแบ่งสารสนเทศออกตามกลุ่มเนื้อหา หมายถึง ข้อมูลความรู้ทางวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ได้มีการศึกษา ค้นคว้า วิจัยหาข้อเท็จจริง ตลอดจนได้มีการประมวลผลและรวบรวมเป็นทฤษฎีทำให้เกิดเป็นศาสตร์ต่าง ๆ ขึ้น เช่น เกษตรศาสตร์

ประวัติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ รัฐศาสตร์ เป็นต้น

2) การจำแนกตามรูปลักษณะ เป็นการแบ่งสารนิเทศออกตามลักษณะวัสดุที่ใช้บันทึก ข้อมูล ความรู้ที่เป็นเนื้อหาต่าง ๆ วัสดุที่ใช้บันทึก แบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน และฐานข้อมูล แต่ละประเภทสามารถแบ่งย่อยได้หลายชนิด เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ แบ่งเป็น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ สื่อโสตทัศน แบ่งเป็น วัสดุที่ใช้ดู วัสดุที่ใช้ฟัง วัสดุย่อยส่วน ฐานข้อมูล แบ่งเป็น ฐานข้อมูลออนไลน์ ฐานข้อมูลที่บันทึกในแผ่นดิสก์ เป็นต้น

3) การจำแนกตามแหล่งที่มา เป็นการแบ่งทรัพยากรสารนิเทศออกตามแหล่งที่มาของ ข้อมูล ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ที่เป็นเนื้อหาต่าง ๆ ตามลำดับ แหล่งที่เกิด ใช้แบ่ง สารนิเทศ ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก มี 3 ประเภท คือ สิ่งพิมพ์ปฐมภูมิ สิ่งพิมพ์ทุติยภูมิ และสิ่งพิมพ์ตติยภูมิ สิ่งพิมพ์ทั้งสามประเภทมีการแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ อีกหลายประเภท แตกต่างกันไปโดยขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาขาวิชาของสิ่งพิมพ์นั้น

นอกจากนี้ โกรแกน (Grogan, 1982 : 14-17, อ้างถึงใน ชุตินา สัจจามันท์, 2533 : 39-42) จำแนกสารนิเทศเป็น 2 ลักษณะ คือ สารนิเทศในรูปเอกสาร และสารนิเทศรูปแบบอื่นที่ไม่เป็นเอกสาร

สารนิเทศในรูปเอกสาร (Documentary Sources) จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ เอกสารปฐมภูมิ เอกสารทุติยภูมิ และเอกสารตติยภูมิ

เอกสารปฐมภูมิ (Primary Sources) เป็นสารนิเทศที่ตีพิมพ์เผยแพร่ผลการศึกษา ค้นคว้า วิจัย การทดลอง การค้นพบ เป็นครั้งแรก สิ่งพิมพ์ประเภทนี้ปรากฏหลายรูปแบบ ได้แก่

- 1) วารสารวิจัย
- 2) รายงานการวิจัย
- 3) รายงานการประชุมสัมมนา
- 4) รายงานการทดลองทางวิทยาศาสตร์
- 5) สิ่งพิมพ์รัฐบาล
- 6) สิทธิบัตร
- 7) มาตรฐาน
- 8) เอกสารการค้า
- 9) วิทยานิพนธ์

นอกจากนี้ ยังรวมเอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ เช่น สมุดบันทึกส่วนตัว บันทึกการประชุมปฏิบัติงานในห้องทดลอง บันทึกการประชุม เอกสารของบริษัท จดหมายติดต่อกับ เอกสารส่วนตัว

เอกสารทุติยภูมิ (Secondary Sources) รวบรวมสารนิเทศจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ปฐมภูมิ นำมาเรียบเรียงจัดเนื้อหาใหม่ เพื่อให้สะดวกแก่ผู้ค้นคว้าหรืออาจเป็นบทวิจารณ์ มากกว่าที่จะให้ความรู้ใหม่ ๆ ได้แก่

- 1) วารสารปริทัศน์
- 2) บริการสารระสังเขปและครรรชนี
- 3) รายงานความก้าวหน้า
- 4) หนังสืออ้างอิง เช่น สารานุกรม พจนานุกรม คู่มือ ตารางสูตร
- 5) หนังสือชุด
- 6) เอกสารเฉพาะเรื่อง
- 7) หนังสือตำรา แบบเรียน

เอกสารตติยภูมิ (Tertiary Sources) หมายถึงเอกสารสิ่งพิมพ์ที่ช่วยในการค้นหาเอกสาร สิ่งพิมพ์ปฐมภูมิและทุติยภูมิ ไม่มีสาระความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชา ได้แก่

- 1) นามานุกรม
- 2) บรรณานุกรม
- 3) คู่มือแนะนำวรรณกรรม
- 4) รายชื่องานวิจัยก้าวหน้า
- 5) คู่มือแนะนำหนังสือและแหล่งสารนิเทศ
- 6) คู่มือแนะนำองค์การต่าง ๆ

สารนิเทศรูปแบบอื่นที่ไม่เป็นเอกสาร (Non-documentary Sources) แต่เป็นสารนิเทศที่อาจได้มาจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนทนา ฯลฯ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ สารนิเทศจากแหล่งสารนิเทศทางการ และจากแหล่งสารนิเทศไม่เป็นทางการ

- 1) แหล่งสารนิเทศทางการ
 - 1.1) หน่วยราชการ
 - 1.2) สถาบันวิจัย
 - 1.3) สมาคมวิชาการ สมาคมวิชาชีพ
 - 1.4) หน่วยงานอุตสาหกรรมภาครัฐและเอกชน

- 1.5) วิทยาลัย มหาวิทยาลัย
- 1.6) ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา
- 2) แหล่งสารสนเทศที่ไม่เป็นทางการ
 - 2.1) การสนทนา อภิปรายกับผู้ร่วมงานและผู้อื่น
 - 2.2) การประชุมสัมมนาทางวิชาการ
 - 2.3) การสังสรรค์ สماع
 - 2.4) การโทรศัพท์ การติดต่อสื่อสารโดยตรง โดยการพูดแทนการเขียน

2.4 ลักษณะของสารสนเทศที่ดี

สารสนเทศมีลักษณะเฉพาะที่มักจะเอื้อต่อประโยชน์ในการใช้ในลักษณะต่าง ๆ กันออกไป ดังจะเห็นได้จากกรณีที่มีผู้กล่าวไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

คลิฟแลนด์ (Clifland, 1983 : 9-10) กล่าวว่าไว้ว่า สารสนเทศที่ดีนั้นควรที่จะมีลักษณะเฉพาะในตัวสารสนเทศเพื่อเป็นประโยชน์ในการใช้งานต่าง ๆ ลักษณะเฉพาะของสารสนเทศ มีดังนี้

- 1) ไม่รู้จักจบสิ้น เกิดขึ้นใหม่เรื่อย ๆ ข่าวสารสามารถขยายตัวได้ยิ่งมาก ยิ่งให้มาก และมีประโยชน์มาก
- 2) มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับทรัพยากรมนุษย์ มนุษย์ซึ่งไม่มีความรู้ก็จะมีค่าสำคัญน้อย และความรู้อันไม่มีผู้ใช้ก็จะมีน้อย
- 3) สารสนเทศสามารถใช้ทดแทน ถ่ายทอดและแพร่กระจายได้ สารสนเทศมักจะแพร่กระจายออกมาเสมอและมันยิ่งแพร่กระจายออกมากเท่าใด เราก็ได้มันมากเท่านั้น
- 4) สารสนเทศสามารถแบ่งปันใช้ร่วมกันได้ สารสนเทศไม่อาจมีการเปลี่ยนมือกันอย่างเด็ดขาดได้ จะได้ก็เพียงมีการแบ่งปันให้อยู่ร่วมกันเท่านั้น
- 5) ทนสมัยอยู่เสมอ

อุทิส กาญจนกฤษ (2526 : 52-53) ได้สรุปว่าข้อสนเทศที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) ใกล้เคียงความเป็นจริง (Accuracy) ในขณะที่ความถูกต้องของข้อมูล แต่ละระดับสำคัญมาก ข้อสนเทศไม่จำเป็นต้องถูกต้อง 100 % โดยเฉพาะกรณีที่มีข้อมูลมีจำนวนมาก การจัดเก็บหรือข้อมูลที่ถูกต้องอาจเป็นไปได้หรือไม่คุ้มค่าที่จะทำทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจำเป็นในแต่ละสถานการณ์

- 2) ความรวดเร็วทันเหตุการณ์ (Timeliness) หมายถึง ถูกต้องตามกาลเวลาที่ใช้ ข้อสนเทศที่ล่าช้า ผิดเวลา มักไม่มีประโยชน์อยู่ได้เลย นอกจากเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงเท่านั้น

3) ยืนยันได้ (Verifiability) ต้องมีหลักฐานสืบถึงต้นกำเนิดได้ สามารถย้อนกลับไปหาแหล่งที่มาเพื่อยืนยันได้ชัดเจน เพราะข้อมูลลอย ๆ ไม่มีน้ำหนัก หากถูกแย้งไม่สามารถพิสูจน์ได้ จะทำให้เสื่อมความเชื่อถือไปในที่สุด

4) ชัดเจน (Clarity) มีความหมายชัดเจน มีคำอธิบาย

5) เหมาะสม (Appropriateness) ต้องมีรูปแบบ (Format) และเนื้อหา (Content) เหมาะสมกับความต้องการและหน้าที่รับผิดชอบของผู้ใช้มากที่สุด

6) ครอบคลุม (Comprehensiveness) มีเนื้อหาครบถ้วนในเรื่องเดียวกัน คำว่า ครอบคลุม หมายถึง ครอบคลุมด้วยเนื้อหาที่ผู้ใช้ต้องการเพื่อใช้ในงานใดงานหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (ม.ป.ป. : 1-3) ได้กล่าวว่า ลักษณะสารสนเทศที่ดี ควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1) มีความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) ควรพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1.1) ละเอียดแม่นยำ โดยเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข

1.2) ชัดเจนไม่คลุมเครือ

1.3) ไม่ลำเอียง

1.4) ไม่มีเจตนาปกปิดซ่อนเร้นข้อมูลบางส่วน

2) มีความทันสมัย (Timeliness) ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ

3) สมบูรณ์ครบถ้วน (Completeness) ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งขาดหายไป

4) กระชับรัดกุม (Conciseness) อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสม

5) ตรงตามความต้องการ (Relevancy)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า คุณลักษณะของสารสนเทศที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1) ความถูกต้อง (Accuracy) สารสนเทศที่ดีต้องไม่ผิดพลาด ต้องชัดเจนและเชื่อถือได้

ถ้าหากสารสนเทศผิดพลาดไม่ถูกต้องก็จะทำให้เกิดผลเสียแก่ผู้ใช้สารสนเทศได้

2) ความทันสมัย (Timeliness) หมายถึง ทันต่อเหตุการณ์กับการใช้ประโยชน์ของผู้ใช้ ถ้าสารสนเทศล่าช้ามักไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้นัก

3) ความสมบูรณ์ของเนื้อหาสารสนเทศ (Completeness) คือ สารสนเทศที่ดี ควรมีเนื้อหาครบถ้วนในเรื่องที่ผู้ใช้ต้องการ ไม่มีส่วนใดส่วนหนึ่งขาดหายไป เพื่อใช้ประโยชน์ ในงานใดงานหนึ่ง

4) ตรงต่อความต้องการ (Relevancy) สารสนเทศต้องมีรูปแบบ เนื้อหา คุณภาพ ที่เหมาะสมต่อความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

2.5 แหล่งของสารนิเทศ

สารนิเทศที่เกิดขึ้นมักจะมีแหล่งที่มาหรือแหล่งที่เกิด อาจจะเป็นแหล่งผลิต หรือแหล่งต้นตอที่เกิดสารนิเทศขึ้นมา ซึ่งสารนิเทศจะมีแหล่งที่มาที่แตกต่างกันออกไป

แหล่งของสารนิเทศมีความหมายรวมทั้งแหล่งทรัพยากรสารนิเทศ แหล่งผลิตสารนิเทศ และแหล่งบุคคล ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแหล่งสารนิเทศ หมายถึง ศูนย์รวมข้อมูลทางสารนิเทศ แหล่งเกิดข้อมูล และแหล่งที่ผลิตสารนิเทศ (จูรี อุสุภรัตน์, 2531 : 1-7) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) แหล่งศูนย์รวมข้อมูลทางสารนิเทศ ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1) ศูนย์รวมที่เป็นสิ่งพิมพ์และสิ่งที่ไม่ตีพิมพ์หรือโสตทัศนวัสดุ

1.2) ศูนย์รวมที่เป็นสถานที่ ได้แก่ ห้องสมุดต่าง ๆ ศูนย์เอกสารสนเทศ หรือศูนย์สารนิเทศและรายงานต่าง ๆ ที่รวมสารนิเทศเพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

แหล่งที่เป็นศูนย์รวมสารนิเทศ จะจัดเก็บรวบรวมสารนิเทศทั้งที่เป็นสิ่งพิมพ์ และโสตทัศนวัสดุ โดยพร้อมที่จะให้บริการสารนิเทศทุกประเภท แหล่งศูนย์รวมสารนิเทศ ได้แก่

-ห้องสมุดเฉพาะ (Special Libraries)

-ศูนย์เอกสาร (Documentation Centres)

-ศูนย์แนะแหล่งสารนิเทศ (Referral Centres)

-ศูนย์เก็บข้อมูล (Clearing Houses)

-ศูนย์บริการสารนิเทศ (Information Service Centres)

-ศูนย์วิเคราะห์สารนิเทศ (Information Analysis Centres)

-หอสมุดแห่งชาติ (National Libraries)

-ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา (Academic Libraries)

-ห้องสมุดประชาชน (Public Libraries)

-เครือข่ายศูนย์สารนิเทศในระดับชาติ ภูมิภาค และระดับสากล

2) แหล่งเกิดข้อมูลทางสารนิเทศ คือ ต้นตอที่ทำให้เกิดข้อมูลนั้น ๆ ได้แก่ หน่วยงานที่ปฏิบัติจริงในแต่ละงาน ทำให้เกิดข้อมูลสะสม และแปรสภาพเป็นสารนิเทศที่นำมาใช้ประโยชน์

3) แหล่งผลิตสารนิเทศ คือ หน่วยงานที่ผลิตสารนิเทศเพื่อการเผยแพร่ แหล่งผลิตนี้ถือว่าเป็นแหล่งทางการ ซึ่งแบ่งออกเป็น

3.1) หน่วยงานเอกชน ได้แก่ โรงพิมพ์ สำนักพิมพ์ บริษัท สมาคม มูลนิธิต่าง ๆ ซึ่งจัดพิมพ์สารนิเทศในรูปแบบสิ่งพิมพ์ และจัดทำโสตทัศนวัสดุออกเผยแพร่

3.2) หน่วยงานรัฐบาล ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ จะจัดพิมพ์ผลงานและรายงานต่าง ๆ เผยแพร่

3.3) หน่วยงานองค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ องค์การต่าง ๆ เช่น องค์การศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (Unesco) องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

3.4) หน่วยงานของรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ เช่น บริติชเคาน์ซิล (British Council) และสำนักแถลงข่าวของประเทศสหรัฐอเมริกา (USIS)

แหล่งบุคคล เป็นแหล่งที่ไม่เป็นทางการ บุคคลในที่นี้ หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชา บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ มีความรอบรู้และชำนาญในเรื่องนั้น ๆ มากพอที่จะให้สารนิเทศแก่ผู้ต้องการ ซึ่งได้แก่ นักเขียน นักวิชาการ ครู อาจารย์ นักวิจัย นักการเงิน การธนาคาร เจ้าหน้าที่ระดับต่าง ๆ ในหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ ธนาคาร องค์การระหว่างประเทศ สมาคม หน่วยงานเอกชน เป็นต้น

2.6 ความสำคัญของสารนิเทศ

สารนิเทศเป็นทรัพยากรที่สำคัญประเภทหนึ่งในบรรดาทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของโลก 3 ประเภท คือ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรสารนิเทศ ทรัพยากรสารนิเทศมีความสำคัญเป็นอเนกประการ และอุทัย ทุดิยะโพธิ (2537 : 6-8) ได้สรุปความสำคัญของทรัพยากรสารนิเทศ ออกเป็น 3 ด้าน คือ

- 1) ความสำคัญของทรัพยากรสารนิเทศต่อบุคคล
- 2) ความสำคัญของทรัพยากรสารนิเทศต่อสังคม
- 3) ความสำคัญของทรัพยากรสารนิเทศต่อสถาบันบริการสารนิเทศ

เรณู เปี้ยซื่อ (2528 : 75) กล่าวว่า ปัจจุบันผู้ที่ได้รับข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอและรวดเร็วทันการณั้ เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ประเทศไทยเราประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในส่วนภูมิภาค อยู่ห่างไกล แหล่งสารนิเทศ การรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่าง ๆ ก็ยังมีปัญหา อุปสรรค และได้รับจำนวนจำกัด จนบางแห่งไม่ได้รับสารนิเทศเลย เป็นเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาประเทศ เพราะเนื้อหาของสารนิเทศนั้นเกี่ยวข้องกับผลผลิตทางสติปัญญาของประชาชน ฉะนั้นสารนิเทศ

จึงเป็นหัวใจของการพัฒนาตัวบุคคลในอันที่จะขัดเกลาเพิ่มพูนความรู้ ปัญญา สร้างกระบวนการรับรู้และวิจรรณญาณในการแสดงพฤติกรรมอันเป็นผลถึงการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และพัฒนาประเทศ

ลมูล รัตตากร (2529 : 20, อ้างถึงใน แอตเธอรตัน ใน แม้นมาส ซวลิต, 2536 : 10) ได้กล่าวถึงคุณค่าของสารนิเทศไว้ดังนี้

- 1) เสริมสร้างความสามารถของแต่ละประเทศในอันที่จะตัดดวงประโยชน์จากความรู้ต่าง ๆ และวิธีการต่าง ๆ ที่ประสบผลสำเร็จมาแล้วจากที่อื่น
- 2) สร้างความมีเหตุผลและระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาของแต่ละประเทศ โดยอาศัยความรู้ที่มีอยู่แล้ว
- 3) มีฐานความรู้ที่กว้างขวางยิ่งขึ้นสำหรับแก้ไขปัญหา
- 4) มีหนทางและวิธีการใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาทางเทคนิค มีทางเลือกที่ตัดทอนปัญหาในขนาดที่ให้น้อยลง
- 5) กิจกรรมทางเทคนิคในการผลิตและบริการจะได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 6) นอกเหนือสิ่งอื่นใดทำให้ตัดสินใจได้ดีทุกหน่วยงาน และทุกระดับความรับผิดชอบ
แม้นมาส ซวลิต (2532 : 13) ให้ความสำคัญของสารนิเทศว่า
 - 1) สารนิเทศทำให้บุคคลสามารถ
 - 1.1) เรียนรู้ที่จะนำไปต่อสู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ประกอบการทำงานเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ได้ดี
 - 1.2) ต่อสู้กับความไม่รู้ ความงมงาย และความหวาดกลัวในสิ่งไม่ควรกลัว เป็นคนฉลาด เกิดความรู้ความเข้าใจธรรมชาติแวดล้อมตนเองและเพื่อนบ้าน สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนบ้าน
 - 1.3) แก้ปัญหาได้ มีการตัดสินใจที่ถูกต้อง
 - 1.4) สร้างความเจริญทางจิตใจ สงบเยือกเย็น ควบคุมอารมณ์อันไม่พึงประสงค์ รู้จักความสวยงาม และมีรสนิยมน
 - 2) สารนิเทศสำคัญต่อสังคม ดังนี้
 - 2.1) ก่อให้เกิดการศึกษาซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม
 - 2.2) รักษาไว้และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและสติปัญญา

2.3 เสริมสร้างความรู้ความสามารถของสังคมทางด้านเทคโนโลยี และวิชาการต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม

3) การขาดสารนิเทศทำให้เกิดความยากไร้ ไร้เงลา หิวโหย และล้าหลังในการพัฒนาสารนิเทศซึ่งได้มีการบันทึกไว้นั้นเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต่อรัฐบาล วงการธุรกิจ การวิจัย และต่อบุคคลเกือบทุกคน ระดับและประเภทของสารนิเทศที่ต้องการนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล บุคคลที่อยู่ในวงการอาชีพตั้งแต่ นักเทคโนโลยี และครูอาจารย์ จนถึงนักวิทยาศาสตร์และทนายความ ต้องการข้อมูลมากกว่าบุคคลทั่วไป (นงลักษณ์ ไม้หน่ยกิจ, 2526 : 26)

ชุตินา สัจจามันท์ (2530 : 38) กล่าวว่า สารนิเทศช่วยในการถ่ายทอดเทคโนโลยี และวิชาการต่าง ๆ จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่ง จากองค์กรหนึ่งไปสู่อีกองค์กรหนึ่ง จากประเทศหนึ่งไปสู่อีกประเทศหนึ่ง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดแนวคิด และแนวทางการเริ่มต้นงานใหม่ ๆ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่เจริญแล้วต่างตระหนักถึงความสำคัญของสารนิเทศและส่งเสริมให้มีการนำสารนิเทศไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวาง

ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์ (2538 : 64) กล่าวว่า สารนิเทศมีความสำคัญต่อมนุษยชาติทุกเพศ ทุกวัย หากได้รับและรู้จักใช้สารนิเทศให้ถูกต้องกับกาลเวลา จะมีผลและเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน สังคม ตลอดจนประชาชาติได้ดังนี้

1) ทำให้รู้และสามารถต่อสู้ได้กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งไม่รู้จักรและอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต มนุษย์ทำการเสาะแสวงหาข้อมูลเพื่อนำมาประมวลเข้าเป็นความรู้ สำหรับต่อสู้กับสิ่งแวดล้อมได้แล้วยังอาจนำเอาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมมาเป็นประโยชน์ แก่ตนเองได้ ทำให้มีปัจจัยในการดำเนินชีวิตและสามารถดำเนินการประกอบกิจการอาชีพได้

2) ทำให้สามารถต่อสู้กับความไม่รู้ของตนเองในเรื่องที่จำเป็นต้องรู้ การแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติ สามารถสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อยู่ร่วมกันได้ดี แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ระหว่างกันได้ เกิดความเจริญงอกงามทางปัญญเกี่ยวกับธรรมชาติและมนุษยชาติ

3) ทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ตัดสินใจในการแก้ปัญหา และการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ สารนิเทศที่ถูกต้องครบถ้วน และทันเวลาเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4) ทำให้ผู้ได้รับสารนิเทศเกิดความเจริญทางจิตใจ มีความสงบเยือกเย็น รู้จักความสวยงามในธรรมชาติและในศิลปกรรม ซึ่งรวมวรรณกรรมอยู่ด้วย เกิดความเพลิดเพลินใน

การศึกษาทางศาสนาและศิลปกรรม สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นแก่ชีวิตของเราเป็นอย่างมาก

5) ให้การศึกษาแก่คนในชุมชนซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม การที่คนเราเข้าถึงสารนิเทศที่ปรากฏเป็นรูปลายลักษณ์อักษร จะช่วยจัดความไม่รู้หนังสือ ความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ ก่อให้เกิดความรู้และการศึกษาถึงสิ่งที่ยังไม่รู้ ซึ่งมีผลต่อสังคมทำให้เป็นสังคมที่เจริญก้าวหน้า

6) อนุรักษ์ไว้และถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและสติปัญญา ความสามารถในการเขียนหรือบันทึกความรู้ลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้ความรู้ทั้งหลายมีประโยชน์มากขึ้น และไม่สูญหาย ความสามารถในการอ่านหรือรู้จักถอดรหัส เพื่อเข้าถึงสารนิเทศจะช่วยอนุรักษ์พัฒนา และถ่ายทอดความรู้ให้แก่คนในรุ่นต่อไปได้

7) เสริมสร้างความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยี เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ การพาณิชย์ และความรู้อื่น ๆ ที่เป็นพื้นฐานจำเป็นต่อการพัฒนาสังคม จะได้ประโยชน์จาก แหล่งความรู้ และวิธีการที่ทำให้เกิดผลสำเร็จมาแล้วจากที่อื่น มีหนทางแก้ปัญหา มีทางเลือกสำหรับดำเนินการ สามารถตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น สร้างความมีเหตุผล และระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาของแต่ละสังคม

3. ความต้องการและการใช้สารนิเทศ

ความต้องการสารนิเทศ เป็นคำที่ใช้แทนแนวคิดที่ว่า ทำไมคนจึงแสวงหา และใช้สารนิเทศ ความต้องการเกิดเมื่อบุคคลนั้นพบว่าตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่ตนต้องตัดสินใจหาคำตอบ ข้อเท็จจริง แก้ปัญหาหรือแม้แต่ทำความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความต้องการสารนิเทศจึงเกิดได้ทุกเรื่องและทุกขณะในชีวิตประจำวันที่บ้าน ที่ทำงาน เกี่ยวกับเพื่อน ครอบครัว การประกอบอาชีพ หรือแม้แต่อยากรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยวัตถุประสงค์ยังไม่แจ่มชัด เหล่านี้ถือว่าเป็นความต้องการสารนิเทศ (ประภาวดี สืบสนธิ์, 2537 : 307)

ศิริพร สุวรรณะ (2529 : 7) กล่าวว่า ความต้องการสารนิเทศ (Information Need) หมายถึง สารนิเทศที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้า และ/หรือการใช้ในการปฏิบัติงาน ของบุคคลแต่ละคน และความจำเป็นนี้ต้องมีความสัมพันธ์กับภาระหน้าที่และอาชีพของบุคคลนั้น ซึ่งสนับสนุนความเห็นของ เวียกต์ และ เมนเซล (Viogt and Menzel, 1969 : 422-423, อ้างถึงใน อัญชลี อนันตศิริ, 2533 : 13) สรุปว่า บุคคลต้องการสารนิเทศเพื่อติดตามความก้าวหน้า ความ

ทันสมัย แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน หาข้อมูลที่สมบูรณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ติดตามเรื่องที่น่าสนใจย้อนหลัง ทราบสารนิเทศในเรื่องที่น่าสนใจ แต่อยู่นอกสาขา ดังนั้นความต้องการสารนิเทศของแต่ละบุคคลจึงย่อมแตกต่างกันไป โดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ อาชีพ ประเภทของงานที่ทำ สภาพแวดล้อม ระดับการศึกษา และจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้

สิริพร สุวรรณะ (2529 : 358) กล่าวว่า ระดับความต้องการสารนิเทศที่พัฒนามาแล้วตามลำดับขั้นตอนทางจิตวิทยา มี 4 ระดับ คือ

1) ความต้องการที่อยู่ในจิตใต้สำนึก (Subconscious Need) คือ ความต้องการที่มีอยู่ในจิตใจของผู้ใช้ซึ่งบางครั้งผู้ใช้เองยังไม่มีความรู้สึกว่าต้องการสิ่งนั้น

2) ความต้องการที่อยู่ในจิตสำนึก (Conscious Need) คือ ระดับที่ผู้ใช้เริ่มตระหนักว่าตนต้องการสารนิเทศอย่างไร

3) ความต้องการที่แสดงออก (Formalized Need) คือ การที่ผู้ใช้เข้ามาในห้องสมุดหรือศูนย์สารนิเทศพร้อมทั้งระบุว่าต้องการสารนิเทศอย่างไรและต้องการภายในขอบเขตใด

4) ความต้องการที่ปรับตามระบบสารนิเทศ (Compromised Need) เมื่อผู้ใช้ระบุความต้องการของตนแล้ว บรรณารักษ์หรือผู้ใช้จะต้องตีความหมาย ความต้องการให้เข้ากับระบบและกลยุทธการค้นของระบบสารนิเทศนั้น ซึ่งผู้ใช้อาจได้รับสารนิเทศที่ต้องการทั้งหมด หรืออาจได้รับสิ่งที่ต้องการเพียงบางส่วน

ประภาวดี สีสันธิ (2537 : 307) จำแนกความต้องการสารนิเทศได้ 4 ระดับ คือ

1) ระดับรู้แจ้ง ผู้ใช้สารนิเทศสามารถบอกความต้องการ ตลอดจนแหล่งสารนิเทศ ที่จะสนองความต้องการได้

2) ระดับบอกความต้องการได้ ผู้ใช้สารนิเทศสามารถอธิบายคำถามหรือความต้องการได้ชัดเจนคือ บอกได้ว่าสารนิเทศที่ต้องการเกี่ยวกับเรื่องอะไร แต่ไม่ทราบว่าจะไปหาข้อมูลรายละเอียดได้จากแหล่งใด

3) ระดับรู้ความต้องการ ผู้ใช้สารนิเทศรู้แต่ว่าตนมีความต้องการแต่ไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจนได้ว่าตนต้องการอะไร เป็นความต้องการของผู้ใช้ที่ยังไม่ค่อยแน่ใจในความต้องการของตนเอง ยังลังเล

4) ระดับกว้างสุด ผู้ใช้สารนิเทศสามารถระบุได้แต่เพียงความไม่ชอบไม่พึงพอใจอย่างกว้าง ๆ โดยไม่สามารถระบุความต้องการได้ เป็นความต้องการที่ผู้ใช้ไม่รู้ว่าตนต้องการอะไร และยังไม่มีความต้องการอย่างแท้จริง

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารนิเทศตามความเห็นของ นีดแฮม (Needham, 1981 : 30-43,) แบ่งได้ 4 ข้อ ได้แก่

1) ตัวสารนิเทศนั่นเอง ได้แก่ ประเภทของสารนิเทศที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดผลต่อการใช้ในรูปแบบที่ต่างกัน แหล่งสารนิเทศที่แตกต่างกันบางแหล่งเป็นที่ยอมรับ และน่าเชื่อถือกว่า รวมทั้งอาจเกิดจากแรงกระตุ้น เช่น ต้องการค้นหาคำตอบปัญหานั้นอย่างเร่งด่วน ถ้าค้นหาได้ง่าย ก็อาจจะทำให้เกิดการใช้สารนิเทศ

2) ลักษณะขององค์กร เช่น โรงเรียนที่มีการสอนแบบ Open Plan Teaching ครูมีโอกาสในการเสนอแนวคิดและแนวปฏิบัติ อันนำไปสู่การอภิปรายกันมากขึ้นระหว่างครูด้วยกัน และอาจขึ้นอยู่กับการบริหารของครูใหญ่และวิธีที่ครูใหญ่ติดต่อกับกลุ่มครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจของครูก็มีส่วนด้วย

3) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสื่อสารแบบไม่เป็นทางการระหว่างกลุ่มครู จะมีบทบาทในการกระจายความคิด ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุย และการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ

4) ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์ในการสอน พื้นฐานการศึกษา วิธีสอน ตำแหน่งหน้าที่ ที่ส่งผลต่อการใช้สารนิเทศ

ประกาวดี สืบสนธิ์ (2532 : 22-23) ได้กล่าวว่า องค์กรประกอบที่สำคัญในการลดหรือเพิ่มความต้องการสารนิเทศ ได้แก่ ความต้องการพื้นฐาน ลักษณะเฉพาะบุคคลและสังคม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ลักษณะอาชีพ และลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ประสบการณ์เกี่ยวกับสารนิเทศ บุคลิกภาพ เพสลิย์ (Paisley, 1968 : 1-39, quoted in Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยก, 2534 : 6) ได้กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีส่วนในการกำหนดความต้องการสารนิเทศ ได้แก่ ประสบการณ์ อาวุโส ระดับการศึกษา ซึ่งลักษณะเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและการแสวงหาสารนิเทศที่แตกต่างออกไป

ยูเนสโก (Unesco, 1977 : 14, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยก, 2534 : 6) ได้ให้ความสำคัญว่า บุคคลมีความต้องการสารนิเทศที่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ทำงาน หรือกิจกรรมในอาชีพของงาน เช่น บุคคลที่มีตำแหน่ง มีกิจกรรมความรับผิดชอบต่างจากคนอื่น จึงทำให้การแสวงหาสารนิเทศและการสร้างความพึงพอใจให้ตนแตกต่างกันออกไป

ประกาวดี สืบสนธิ์ (2532 : 23-26) กล่าวว่า องค์กรประกอบที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและมีผลต่อความต้องการและพฤติกรรมสารนิเทศของบุคคลในองค์กรนั้นมีหลายประการด้วยกัน เช่น โครงสร้างขององค์กรหรือโครงสร้างการบริหารงาน สภาพการวัดพื้นที่ และทรัพยากร

สารนิเทศที่มีในองค์กร บรรยากาศของการใช้สารนิเทศเพื่อปฏิบัติ งานในองค์กร ฯลฯ และการศึกษาความต้องการสารนิเทศเป็นการศึกษาที่เจาะจงลึกลงไปถึงลักษณะของสารนิเทศที่ผู้ใช้ต้องการในด้านต่าง ๆ ดังนี้ เนื้อหา/สาขาวิชา ลักษณะของสารนิเทศ ปริมาณสารนิเทศ สื่อที่ใช้ในการนำส่งความเร็วในการนำส่ง ความใหม่หรืออายุของสารนิเทศ ความเฉพาะ ระดับ และความซับซ้อนทางเทคนิคของสารนิเทศ ภาษา คุณสมบัติที่แสดงคุณภาพภายนอกของสารนิเทศ ความถูกต้องของสารนิเทศ การใช้ประโยชน์ได้ทันที

การศึกษาความต้องการสารนิเทศอาจทำได้ 4 วิธี คือ

1) การศึกษาองค์กร คือ การศึกษาวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรม การจัดองค์กร และการบริหารงานขององค์กรที่เป็นต้นสังกัดของห้องสมุดหรือศูนย์สารนิเทศเพื่อให้ทราบว่าองค์กรนั้นมีการปฏิบัติอย่างไร ต้องการสารนิเทศในหัวข้อหรือสาขาวิชาใดบ้าง โดยอาจพิจารณาจากเอกสารและรายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับองค์กรหรืออาจขอสัมภาษณ์หัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กรนั้นด้วย

2) การสำรวจความต้องการ คือ การที่ห้องสมุดออกแบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการและสิ่งที่ผู้ใช้ห้องสมุดต้องการได้รับจากบริการสารนิเทศ ซึ่งนอกจากการส่งแบบสอบถามแล้วยังใช้การสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลด้วยอีกทางหนึ่ง

3) ศึกษาจากสถิติ ห้องสมุดหลายแห่งได้ศึกษาความต้องการ โดยการวิเคราะห์จากสถิติต่าง ๆ ที่ได้เก็บรวบรวมไว้ซึ่งจะช่วยให้ทราบว่าผู้ใช้ต้องการอะไร และอาจใช้คาดหมายแนวโน้มความต้องการในอนาคตด้วย

4) ศึกษาจากกรณีตัวอย่าง คือ เลือกตัวแทนจากกลุ่มผู้ใช้จากนั้นจึงสังเกตพฤติกรรมในการค้นของบุคคลเหล่านั้น และนำมาวิเคราะห์เป็นต้น

ประภาวดี สืบสนธิ (2531 : 56-57) ได้แบ่งผู้ใช้สารนิเทศตามลักษณะการใช้สารนิเทศออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

1) ใช้สารนิเทศเพื่อสนองความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่ แก้ปัญหาประจำวัน (เช่น เรื่องการเดินทาง เงิน อาหาร ภาษี งาน ฯลฯ) เพื่ออยู่รอดในสภาวะวิกฤติ (เช่น เวลาคับขัน ดายป่วย ฯลฯ) เพื่อให้รู้ข่าวเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อบันเทิง นันทนาการ และ เพื่อมีส่วนร่วมในการตัดสินใจนโยบายสาธารณะ

2) ใช้สารนิเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีพ ได้แก่ เด็กวัยก่อนเรียน บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางการทุกระดับ ผู้ใหญ่ที่สนใจการศึกษาต่อด้วยตนเอง และคนที่ไม่รู้หนังสือ

3) ใช้สารนิเทศเพื่อปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงองค์การ ได้แก่ เพื่อสร้างผลผลิต และบริการ เช่น ธุรกิจฟาร์ม กลุ่มวิจัย และเพื่อสร้างผลประโยชน์ให้กลุ่มหรือองค์กร เช่น สมาคม สหภาพ กลุ่มสาธารณประโยชน์ มูลนิธิ

4) ใช้สารนิเทศเพื่อปกครองสังคมให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ เพื่ออธิบายให้ข้อมูล ประเทศชาติ เช่น สำมะโนประชากร อากาศ เป็นต้น และเพื่อการดำเนินงานรัฐ เช่น บริการมวลชน ออกกฎหมาย ฯลฯ

5) ใช้สารนิเทศเพื่อวัตถุประสงค์นานาชาติ เช่น แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และแลกเปลี่ยนทางวิชาชีพอื่น ๆ และแลกเปลี่ยนเงินตรา การค้า

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารนิเทศของบุคคล มีปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องดังนี้ ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา อายุ เพศ ลักษณะขององค์กร ได้แก่ โครงสร้างขององค์กร บรรยากาศของการใช้สารนิเทศในองค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตัวสารนิเทศนั่นเอง ได้แก่ ประเภทของสารนิเทศ แหล่งของสารนิเทศ

4. สารนิเทศกับการวางแผน

สารนิเทศเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการวางแผน เพราะในกระบวนการวางแผนแต่ละขั้นต่อนั้น จะมีการตัดสินใจอยู่เสมอ และในการตัดสินใจนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้สารนิเทศที่ถูกต้องและทันสมัยเพื่อประกอบการตัดสินใจที่ถูกต้อง ดังนั้นสารนิเทศที่จะนำมาใช้ในการวางแผนจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ดังจะเห็นได้จากการที่มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

สุรพล กาญจนะจิตรา (2529 : 111) กล่าวว่าสารนิเทศเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาชุมชนให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำสารนิเทศที่มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบแล้วไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ ดังต่อไปนี้

1) การใช้สารนิเทศเพื่อการวางแผนทั้งในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด สหช. เขตและกรม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากในการวางแผน ถ้าหากไม่มีสารนิเทศแล้ว การวางแผนก็ทำไม่ได้

2) การใช้สารนิเทศเพื่อการติดตามและประเมินผล เพื่อให้ทราบว่าจะขณะนี้กิจกรรมต่าง ๆ ได้ดำเนินการไปแค่ไหนแล้ว บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

3) การใช้สารนิเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในเรื่องต่าง ๆ ถ้าหาก

สารนิเทศถูกต้องและทันสมัยจะมีส่วนช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจได้มาก

- 4) การใช้สารนิเทศเพื่อการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- 5) ให้บริการสารนิเทศแก่หน่วยงานต่าง ๆ

จำลอง อติกุล (2529 : 93-94) กล่าวว่า ลักษณะของข้อมูลและข่าวสารที่ใช้ในการพัฒนาชนบทมีหลายประเภท ดังนี้

1) ข้อมูลและข่าวสารที่ตีพิมพ์แล้ว ได้แก่ข้อมูลและข่าวสารที่จัดเก็บโดยหน่วยงานอื่นซึ่งทำหน้าที่จัดเก็บ และข่าวสารเหล่านั้น เช่น ข้อมูลและข่าวสารซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ

2) การจัดเก็บข้อมูลโดยหน่วยงานปฏิบัติการโดยตรง

3) การสำรวจเฉพาะกิจ ได้แก่ข้อมูลซึ่งหน่วยราชการหน่วยเหนือให้หน่วยงานในพื้นที่จัดเก็บให้เป็นครั้งคราว

4) การศึกษาพิเศษเพื่อใช้ในการบริหารงานพัฒนาชนบท

จำลอง อติกุล (2529 : 84-85) กล่าวว่า อาจจำแนกความต้องการข้อมูล และข่าวสารตามขั้นตอนของกระบวนการของการวางแผนซึ่งอาจใช้ในการพัฒนาชนบทดังนี้

- 1) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับการวิเคราะห์ปัญหา
- 2) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับวางวัตถุประสงค์ของการพัฒนาชนบท
- 3) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับการสร้างทางเดิน
- 4) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับการตัดสินใจ
- 5) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับการดำเนินการพัฒนาชนบท
- 6) ข้อมูลและข่าวสารสำหรับการติดตามและประเมินผลการพัฒนาชนบท

จำลอง อติกุล (2529 : 93) กล่าวว่า งานที่เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทที่ใช้ข้อมูลและข่าวสารที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

1) การจัดทำโครงการ ได้แก่ การจัดเตรียมโครงการต่าง ๆ เพื่อดำเนินการพัฒนาชนบท ความต้องการข้อมูลและข่าวสารในกรณีนี้ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่โครงการ กลุ่มเป้าหมาย ฯลฯ

2) การจัดทำงบประมาณประจำปี เป็นการรวบรวมงานของหน่วยงานที่เกี่ยวกับการพัฒนาชนบทไว้เพื่อของบประมาณประจำปี ข้อมูลและข่าวสารที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นรายละเอียดทางการเงิน

3) การจัดทำแผน เช่น แผนพัฒนาของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเสนอเข้าไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เช่น แผนพัฒนาการเกษตร ซึ่งต้องการข้อมูลข่าวสารทางการเกษตร

5. สารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อ 21 กันยายน 2536 ให้ทุกหน่วยงานของภาคราชการ และเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชนบท นำข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทที่สำคัญ 2 ประเภท คือ ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) ไปใช้ประโยชน์ 3 ประการ คือ

- 1) การวางแผนพัฒนาชนบททุกระดับ
- 2) การกำหนดนโยบายแนวทางการปฏิบัติ
- 3) การอนุมัติโครงการ

5.1 ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) หมายถึง ความจำเป็นขั้นต่ำสุดที่ทุกคนในครอบครัว หรือชุมชนควรมีหรือควรจะเป็นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติตามสมควร

ซึ่งในการชี้บอกรัฐสภาพความจำเป็นพื้นฐานของคนในชุมชนว่ามีอยู่มากน้อยเพียงใด ต้องใช้เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานที่มีศักยภาพในการชี้วัดได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน กำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการชี้วัดว่าคนในชุมชนมีความจำเป็นพื้นฐานอยู่มากน้อยเพียงใด ซึ่งประกอบด้วยตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (ดูรายละเอียด ภาคผนวก 1) และเกณฑ์เป้าหมายในแต่ละตัวชี้วัด

ในปี 2533 ซึ่งเป็นปีแรกของการดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน คณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชนบท (พชช.) ได้ร่วมกันกำหนดเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานขึ้น ประกอบด้วย เครื่องชี้วัด 8 หมวด 32 ตัวชี้วัด และเกณฑ์เป้าหมายของแต่ละตัวชี้วัด ซึ่งใช้ดำเนินการในปี 2533 และปี 2534 ส่วนในปี 2535 นั้น เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว คนในสังคมได้รับผลกระทบทั้งในทางที่ดีและส่งผลเสียต่อคุณภาพชีวิต คณะกรรมการอำนวยการงาน พชช. จึงมีมติให้มีการปรับปรุงเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานเพื่อให้สามารถชี้วัดคุณภาพชีวิตของ

คนไทยได้เหมาะสมยิ่งขึ้น เป็น 9 หมวด 37 ตัวชี้วัด ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาชนบทแห่งชาติได้ประกาศให้ใช้เป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตของคนไทย ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 โดยเริ่มดำเนินการในปี 2535 เป็นต้นมา

ข้อมูล จปฐ. คือ ข้อมูลในระดับครัวเรือนที่แสดงถึงสภาพความจำเป็นพื้นฐานของคนในครัวเรือน ตามเครื่องชี้วัดที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งกรมการพัฒนาชุมชนเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดเก็บเป็นประจำทุกปี

ในการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ใช้แบบสอบถาม จำนวน 3 แบบคือ

1) แบบ จปฐ.1 เป็นแบบสอบถามในระดับครัวเรือน ประกอบด้วย ข้อคำถาม จำนวน 37 ข้อตามเครื่องชี้วัด โดยเรียงลำดับข้อคำถามตามเครื่องชี้วัดทุกตัวและสอบถามจากครัวเรือนทุกข้อ

2) แบบ จปฐ.2 เป็นแบบประมวลผลการจัดเก็บข้อมูล จปฐ. ของหมู่บ้านโดยสรุป ข้อมูลของทุกครัวเรือนจากแบบ จปฐ.1 แล้วนำมาคิดคำนวณเป็นค่าร้อยละทุกข้อ จำนวน 37 ข้อ

3) แบบ จปฐ.3 เป็นแบบเทียบเป้าหมายข้อมูล จปฐ. ของหมู่บ้าน ว่าข้อมูลโดยบรรลุเป้าหมายและข้อใดยังไม่บรรลุเป้าหมาย และจำนวนที่ต้องแก้ไขทั้งหมด (ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต 9, 2539 : 1,8)

นอกจากนี้ ยังมีแผ่นสรุป จปฐ. อีก 2 ชนิด (กรมการพัฒนาชุมชน, ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทกระทรวงมหาดไทย, 2539 : 6) คือ

1) แผ่นสรุป จปฐ.1 (แบบแสดงความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกในครัวเรือนตามเกณฑ์ จปฐ.) เป็นแผ่นแสดงข้อมูล จปฐ. ของครัวเรือนตามแบบ จปฐ.1 ว่าในแต่ละข้อมีข้อใดที่เข้าเกณฑ์หรือยังไม่เข้าเกณฑ์ สำหรับคิดไว้ที่ครัวเรือนเพื่อให้สมาชิกในครัวเรือนได้รับทราบปัญหาของครัวเรือนของตนและช่วยกันหาทางแก้ไขปัญหา และสามารถประเมินตนเองได้ในระยะเวลา 5 ปี

2) แผ่นสรุป จปฐ.3 (แบบแสดงความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของหมู่บ้าน) เป็นแผ่นโปสเตอร์ขนาดใหญ่ที่แสดงข้อมูล จปฐ. ของหมู่บ้านตามแบบ จปฐ.3 ว่าบรรลุตามเป้าหมายที่ข้อและยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ข้อ และจำนวนที่ต้องแก้ไขโดยสามารถประเมินผลได้ ในระยะเวลา 5 ปี

ข้อมูล จปฐ. มีขั้นตอนและวิธีการจัดเก็บข้อมูล ดังนี้

1) คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) และผู้นำกลุ่มองค์กรต่าง ๆ จัดเก็บข้อมูล จปฐ.

รายครัวเรือน โดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน และสมาชิกในครัวเรือน ตามแบบสอบถาม จปฐ.1 ซึ่งมีทั้งหมด 37 ข้อ (ใช้แบบ จปฐ.1 ครัวเรือนละ 1 เล่ม)

2) กม./อพป. โดยความช่วยเหลือของคณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติงานการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) รวบรวมข้อมูลจากแบบ จปฐ.1 ทุกครัวเรือน โดยวิธีเจงนันทแล้วสรุปเป็นข้อมูลรวมของหมู่บ้านลงใน จปฐ.2 และกีดคำนวณเป็นค่าร้อยละทุกข้อ ส่งกพอ./ กพอ.ถึงอำเภอตรวจสอบทำสำเนา จปฐ.2 เพิ่มอีก 1 เล่ม รวมเป็น 2 เล่ม/หมู่บ้าน (เก็บไว้ที่ศูนย์ข้อมูลระดับตำบลจำนวน 1 เล่ม และเมื่อจังหวัดบันทึกข้อมูลเสร็จแล้วให้ส่งแบบ จปฐ.2 กลับไปไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ)

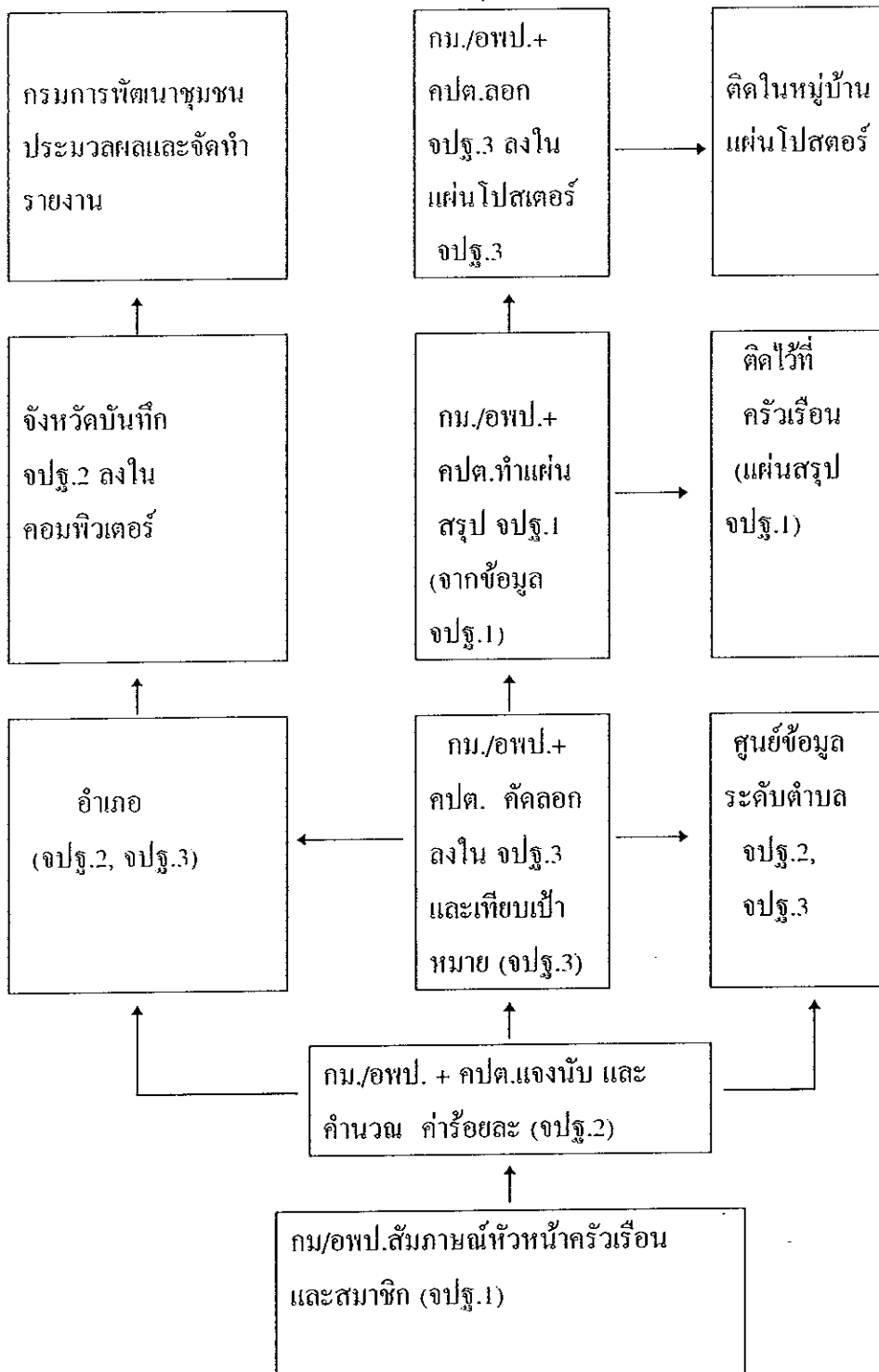
3) กม./อพป. โดยความช่วยเหลือของ คปต. นำข้อมูลจาก จปฐ.2 ทุกข้อ ซึ่งเป็นค่าร้อยละมาคัดลอกลงในแบบ จปฐ.3 แล้วทำการเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดว่า ข้อใดบรรลุเป้าหมายและข้อใดไม่บรรลุเป้าหมาย แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเทียบเป้าหมาย จปฐ. ทั้ง 37 ข้อ รวมทั้งจำนวนที่ต้องการแก้ไขทั้งหมดด้วย ทำสำเนา จปฐ.3 เพิ่มอีก 1 เล่ม รวมเป็น 2 เล่ม/หมู่บ้าน (เก็บไว้ที่ศูนย์ข้อมูลระดับตำบล และที่ว่าการอำเภอ)

4) กม./อพป. และคปต. จัดทำแผ่นสรุป จปฐ.1 จากข้อมูล จปฐ.1 ของทุกครัวเรือน และมอบให้หัวหน้าครัวเรือนนำไปติดไว้ที่ครัวเรือน เพื่อให้สมาชิกในครัวเรือนได้รับรู้ปัญหาของครัวเรือนร่วมกัน และร่วมมือกันหาทางแก้ไข เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในครัวเรือนให้ดีขึ้น (ใช้แผ่นสรุป จปฐ.1 ครัวเรือนละ 1 แผ่น)

5) กม./อพป. และคปต. จัดทำแผ่นโปสเตอร์แสดงข้อมูล จปฐ.3 จากข้อมูล จปฐ.3 แล้วนำไปติดไว้ที่หมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้รับรู้ปัญหาของหมู่บ้านร่วมกัน และหาแนวทางแก้ไขในส่วนที่ดำเนินการเองได้ และบรรจุในแผนพัฒนาของหมู่บ้าน ตำบล เพื่อขอความช่วยเหลือ สนับสนุนจากรัฐ หรือองค์กรเอกชนในส่วนที่ประชาชนดำเนินการเองไม่ได้ (ใช้แผ่นโปสเตอร์ จปฐ.3 หมู่บ้านละ 1 แผ่น)

หลังจากทำการบันทึกข้อมูลจาก จปฐ.2 เข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์ข้อมูลจังหวัด แล้วจังหวัดจะส่งงานบันทึกข้อมูล (Diskette) ไปให้กรมการพัฒนาชุมชนประมวลผล วิเคราะห์ และจัดทำรายงานคุณภาพชีวิตต่อไป (ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต 9, 2539 : 8-9)

ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูล จปฐ.

ที่มา: ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชนเขต 9, 2539 : 10.

5.2 ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค)

ข้อมูล กชช.2ค เป็นข้อมูลในระดับหมู่บ้านที่แสดงถึง สภาพทั่ว ๆ ไปของหมู่บ้าน รวมทั้งสถานภาพทางเศรษฐกิจ สุขภาพอนามัย ระดับความรู้ การศึกษาของคนในชุมชน หรือพยากรณ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่ามีระดับการพัฒนาเรื่องต่าง ๆ ตามเครื่องชี้วัด (ดูภาคผนวก2) อยู่ในระดับใดบ้าง ซึ่งเครื่องชี้วัดมี 6 กลุ่ม 37 ตัวชี้วัด

ข้อมูล กชช.2ค เป็นข้อมูลที่ต้องดำเนินการจัดเก็บทุกสองปี ตามมติคณะรัฐมนตรี โดยการสัมภาษณ์จากผู้นำท้องถิ่นในแต่ละหมู่บ้าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนพัฒนาตำบล ประจำปี แผนพัฒนาตำบล 5 ปี แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด

แบบสอบถาม กชช.2ค ที่ใช้ในปัจจุบันเป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ในปี 2535 มี 2 แบบ คือ

1) แบบฉบับประจำหมู่บ้าน ใช้หมู่บ้านละ 1 เล่ม

2) แบบฉบับธรรมดา ใช้หมู่บ้านละ 2 เล่ม

รวมแล้วใช้หมู่บ้านละ 3 เล่ม ซึ่งต้องดำเนินการเก็บรักษาไว้ ดังนี้

เล่มที่ 1 ฉบับประจำหมู่บ้าน เก็บไว้ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน หรือสถานที่อื่นที่เห็นว่าเหมาะสม โดยผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษา

เล่มที่ 2 ฉบับธรรมดา เก็บไว้ที่คณะกรรมการการพัฒนาอำเภอ

เล่มที่ 3 ฉบับธรรมดา จัดส่งไปกรมการพัฒนาชุมชน

ข้อมูล กชช.2ค มีขั้นตอนการจัดเก็บ การวิเคราะห์และรวบรวมแบบสอบถามในหมู่บ้าน ตำบล ดังนี้

1) ให้ คปต. ที่เป็นตัวแทนของหน่วยราชการ 4 กระทรวงหลัก นำแบบสอบถาม กชช.2ค คนละ 1 ฉบับ ไปกรอกข้อมูลเฉพาะส่วนที่หน่วยงานของตนมี หรือสามารถจะหาข้อมูลนั้นได้โดยกรอกด้วยดินสอ

2) ให้ คปต. ร่วมกันพิจารณาข้อมูลที่ได้มาทั้งหมด เพื่อคัดเลือกข้อมูลที่ถูกต้อง และทันสมัยที่สุด จากนั้นให้ คปต. แต่ละคนแก้ไขข้อมูลในแบบสอบถาม กชช.2ค ที่ตนรับผิดชอบให้ถูกต้องตรงกันทั้ง 3 ฉบับด้วยดินสอ

3) ให้ คปต. พิจารณาคัดเลือกและนัดหมายประธานกรรมการหมู่บ้าน และผู้นำหมู่บ้าน

แต่ละหมู่บ้านที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี ประมาณหมู่บ้านละ 7-9 คน แล้วสัมภาษณ์กลุ่มผู้นำเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ที่ คปต. กรอกไว้แล้ว และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ยังกรอกไม่ครบ โดย คปต. อ่านแบบสอบถามให้กลุ่ม ผู้นำฯ ฟังทีละข้อสำหรับคำถามที่ตกลงกันได้แล้วในขั้นตอนที่ 2 ให้อ่านคำถามและคำตอบ ให้กลุ่มผู้นำหมู่บ้านฟัง เมื่อพิจารณาและรับรอง ส่วนคำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ในขั้นตอนที่ 2 ให้ คปต. สอบถามกลุ่มผู้นำฯ เพื่อให้ได้คำตอบ ในการกรอกข้อมูลแต่ละข้อให้กรอกด้วยปากกา สีน้ำเงิน ในแบบสอบถามที่ระบุหน้าปกว่า "ฉบับประจำหมู่บ้าน" หลังจากได้คำตอบครบทุกข้อ แล้ว ให้ คปต. ช่วยกันคัดลอกคำตอบลงในแบบสอบถามให้ถูกต้องตรงกันทั้ง 3 ฉบับด้วยปากกา สีน้ำเงิน ทั้งนี้ ให้ระมัดระวังในการกรอกข้อมูลในด้านความถูกต้อง ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความชัดเจนของตัวเลขและตัวอักษรด้วย

4) ให้ คปต. ทุกคน และประธาน กม. ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูลใน ฝ้ายแบบสอบถาม กชช.2ค ของแต่ละหมู่บ้าน

5) ให้ คปต. ร่วมกับ กม. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถาม กชช.2ค "ฉบับ ประจำหมู่บ้าน" ตามหลักเกณฑ์และวิธีการโดยตารางการวิเคราะห์ข้อมูล กชช.2ค ที่อยู่ในภาคผนวกท้ายเล่มของฉบับประจำหมู่บ้าน และนำผลการวิเคราะห์มากรอกลงในตารางผลการประเมิน ระดับการพัฒนาหมู่บ้านในท้ายเล่ม และให้ลอกลงในแบบแสดงผลการประเมินระดับการพัฒนา ของหมู่บ้าน (แผ่นโปสเตอร์ประจำหมู่บ้าน) ด้วย แล้วให้ กม. พิจารณานำไปคิดในสถานที่ที่ ประชาชนส่วนใหญ่สามารถรับทราบข้อมูลนี้ได้โดยสะดวก

6) เมื่อ คปต. ทำการจัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูล กชช.2ค เสร็จเรียบร้อยแล้วให้ส่ง แบบสอบถาม กชช.2ค ทั้ง 3 เล่มไปให้เลขาธิการคณะทำงานเฉพาะกิจจัดเก็บข้อมูลระดับอำเภอ เพื่อดำเนินการต่อไป (กรมการพัฒนาชุมชน, ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทกระทรวงมหาดไทย, 2539 : 1-5)

ข้อมูล จปฐ. และ กชช.2 ค ที่ได้ประมวลและวิเคราะห์แล้ว จะแสดงถึงสภาพความเป็น อยู่ของประชาชนในหมู่บ้านทางเศรษฐกิจและสังคม และสามารถจัดระดับการพัฒนา ในแต่ละ หมู่บ้านได้ 3 ระดับ คือ

- 1) หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 1 (หมู่บ้านล้าหลัง)
- 2) หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 2 (หมู่บ้านปานกลาง)
- 3) หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับ 3 (หมู่บ้านก้าวหน้า)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สารนิเทศที่ใช้ในการวางแผนนั้น ก็คือ สารนิเทศที่ใช้ประกอบการตัดสินใจในการจัดทำแผนในระดับต่าง ๆ นั้นเอง ซึ่งนอกจากจะใช้ข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2ค ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังสามารถใช้ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการตัดสินใจได้อีกด้วย

6 องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล เกิดขึ้นจากการยกฐานะสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น (กรมการปกครอง, 2538 : 88)

โครงสร้าง

องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

สมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่

กำนัน

ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล

แพทย์ประจำตำบล

สมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้ง ได้แก่ ราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเลือกตัวแทนหมู่บ้านละ 2 คน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 62)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปีนับแต่วันที่ได้รับเลือกเป็นประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 62-63)

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่กระทำการแทนประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุม

หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย เมื่อประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ในที่ประชุมให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาประชุมเลือกตนเองเป็นประธานในการประชุมคราวนั้นและให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารในขณะเดียวกันอีกมิได้ เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและการจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 63-65)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับตำบล ร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
- 3) ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบลตาม (1) และกฎหมายระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 62-63)

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นายอำเภอแต่งตั้งจาก
กำนัน

ผู้ใหญ่บ้านไม่เกินสองคน

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกินสี่คน และให้คณะกรรมการบริหารเลือกกรรมการบริหารคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการบริหาร มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี และเลือกกรรมการบริหารอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร

คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1) บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบังคับ และแผนพัฒนาตำบล และรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบ

3) รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

4) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 65)

ประธานกรรมการบริหารในการประชุมมีหน้าที่ ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2538 : 104)

- 1) ดำเนินกิจการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 2) เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 3) บังคับบัญชาการประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 4) รักษาความสงบเรียบร้อยในที่ประชุม

เลขานุการคณะกรรมการบริหารมีหน้าที่ ดังนี้ (กรมการปกครอง, 2538 : 104-105)

- 1) นัดประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 2) จัดทำระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการบริหาร
- 3) ชี้แจงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งหรือหนังสือสั่งการซึ่งเกี่ยวกับกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อที่ประชุม

- 4) จัดทำรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริหาร
- 5) ช่วยเหลือประธานกรรมการบริหารในการรักษาความเรียบร้อยในที่ประชุม
- 6) แจ้งมติของคณะกรรมการบริหารไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 7) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ประธานกรรมการบริหารมอบหมาย

องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 67)

- 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและ

สิ่งปฏิกูล

- 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

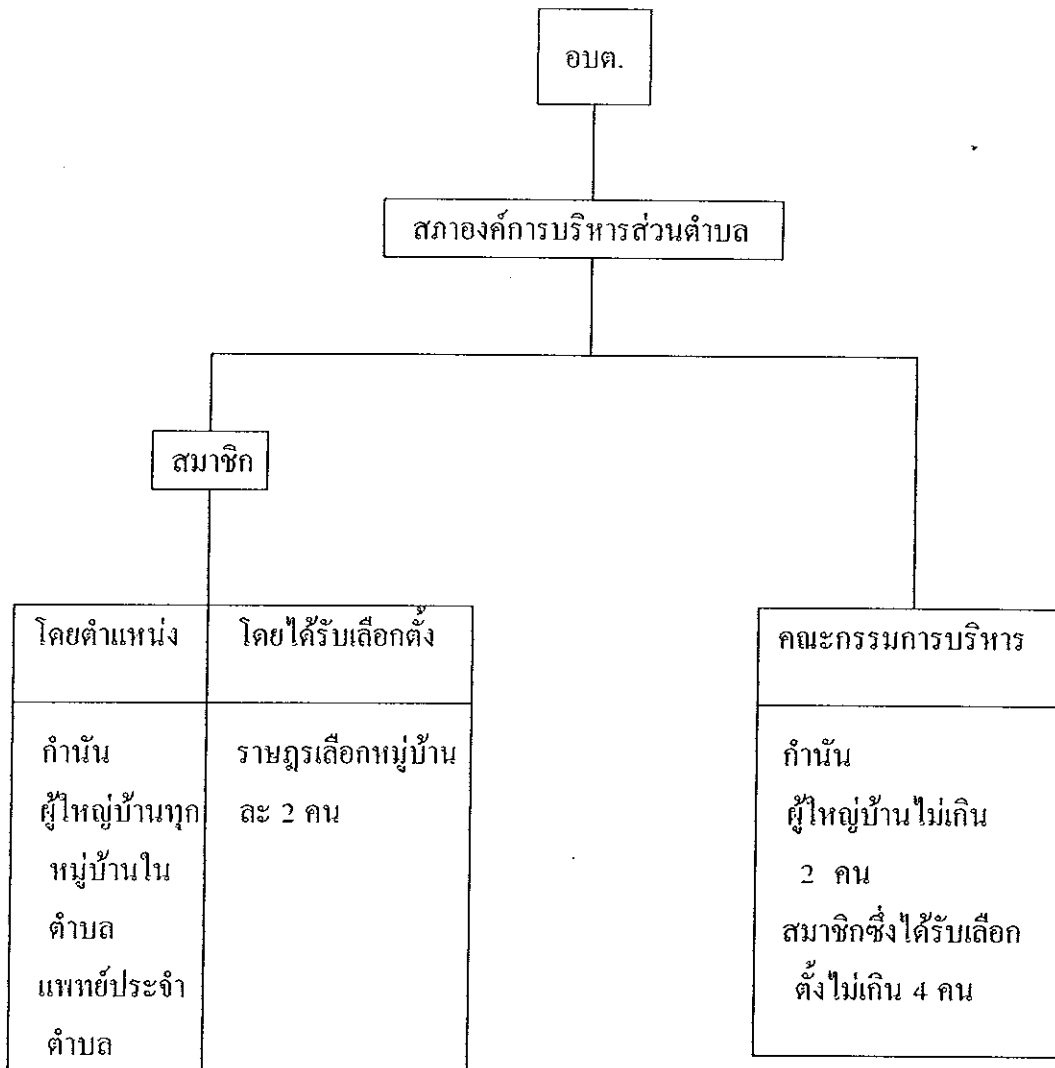
8) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ดังต่อไปนี้ (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 68)

- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8) การคุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพยากรอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

ภาพประกอบ 5 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : กรมการปกครอง, 2538 : 89.

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและการใช้สารสนเทศได้มีผู้ศึกษาไว้บ้างแล้ว ซึ่งส่วนใหญ่ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของอาจารย์ นักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ดังเช่นงานวิจัยของ สุรีย์ บูงามงกล (2528) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของคณาจารย์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง กิ่งทอง สิริมงคล (2531) ศึกษาพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ขอนแก่น บูอัซซา (Bouazza, 1988) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศของนักวิทยาศาสตร์กายภาพ นักวิทยาศาสตร์สังคม และนักมนุษยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยคาร์เนกี-เมลลอน (Carnegie-Mellon) กิลตัน (Gilton, 1989) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กในรัฐ เพนซิลวาเนีย รัตนาวดี เถกิงสุขวัฒนา (2532) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของ คณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โนฟาต (Nofal, 1990) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศของ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กายภาพและคณะวิทยาศาสตร์สังคมในมหาวิทยาลัยคิง อับดุลอาซิซ (King Abdulaziz University) อัญชลี อนันตศิริ (2533) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของ นักศึกษาและอาจารย์ประจำวิทยาลัยการทัพอากาศ ดี (Dee, 1991) ศึกษาความต้องการสารสนเทศของ แพทย์ในชนบท และสุธรรม บุญสก (2534) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของอาจารย์ วิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคใต้ แต่ก็มีงานวิจัยที่ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของกลุ่ม บุคคลในสาขาอาชีพอื่น ๆ อีก เช่น งานวิจัยของ จุฑาลักษณ์ โพนนกุล (2530) ศึกษาความต้องการ และการใช้สารสนเทศของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินบริษัทการบินไทย จำกัด ภัทรารุท ทัพบำรุง (2534) ศึกษาการใช้สารสนเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทน- ราษฎร ชญาภา เอี่ยมอุไร (2536) ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารสนเทศของผู้ปฏิบัติงาน ด้านการพัฒนาศรีในประเทศไทย จะเห็นได้ว่างานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารสนเทศ ขององค์กรในท้องถิ่นยังไม่มีผู้ใดศึกษาเลย ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นงานชิ้นแรกที่มุ่งศึกษาความ- ต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา โดยใช้งานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารสนเทศของบุคคลกลุ่ม อื่น ๆ เป็นแนวทาง โดยศึกษาถึงลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศ และ การใช้แหล่งสารสนเทศ ดังงานวิจัยต่อไปนี้

สุรีย์ บูหงามงคล (2528) ศึกษาความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างเฉพาะบุคคลของคณาจารย์ กับความต้องการและการใช้ข้อสนเทศ เพื่อศึกษาวัตถุประสงค์ของการใช้ข้อสนเทศ และการนำข้อสนเทศไปใช้ และเพื่อศึกษาถึงความต้องการข้อสนเทศเกี่ยวกับสาขาวิชา รูปแบบ ภาษา ความทันสมัย ขอบเขตและลักษณะของข้อสนเทศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาพบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะเฉพาะบุคคลด้านคณะที่สังกัดกับความต้องการใช้ข้อสนเทศในด้านรูปแบบ ภาษา และความทันสมัยของข้อสนเทศคือ คณาจารย์ทั้ง 4 คณะต้องการใช้ข้อสนเทศในรูปแบบหนังสือตำรา วารสารวิชาการ และรายงานทางวิชาการ มากเป็นอันดับแรกเหมือนกัน ภาษาของข้อสนเทศที่คณาจารย์ทุกคณะต้องการใช้มากเหมือนกันคือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับความทันสมัยของข้อสนเทศนั้น คณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศปีใหม่ล่าสุดถึงห้าปีที่ผ่านมา และยังพบว่า คณะที่สังกัด มีความสัมพันธ์กับการใช้แหล่งข้อสนเทศคือ คณาจารย์สังกัดคณะใด ต่างก็นิยมใช้ห้องสมุดคณะของตนเองมากกว่าแหล่งอื่น ๆ สำหรับลักษณะเฉพาะบุคคลด้านตำแหน่งทางวิชาการและประเทศที่จบการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้ข้อสนเทศ คือ ผู้ที่มีตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ต้องการใช้ข้อสนเทศในรูปแบบหนังสือตำรา วารสารวิชาการ และรายงานทางวิชาการ มากเป็นสามอันดับแรกเหมือนกัน และคณาจารย์ที่จบการศึกษาจากในประเทศ และต่างประเทศต่างก็ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาอังกฤษและภาษาไทยมากกว่าภาษาอื่น นอกจากนี้ยังพบว่า คณาจารย์ต้องการใช้หนังสือตำรามากกว่าวารสารวิชาการเพื่อการสอน การพัฒนา/ประดิษฐ์ และการเขียนตำรา/บทความวิชาการ แต่ต้องการใช้วารสารวิชาการมากกว่าหนังสือตำราในวัตถุประสงค์ด้านการวิจัย และคณาจารย์ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาไทยมากกว่าภาษาอังกฤษในวัตถุประสงค์ด้านการสอนและการเขียนตำรา/บทความวิชาการ แต่ต้องการใช้ข้อสนเทศภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาไทย เพื่อการวิจัย และการพัฒนา/ประดิษฐ์ และสำหรับความต้องการใช้ข้อสนเทศที่มีความทันสมัย ขอบเขต และลักษณะของข้อสนเทศที่ต่างกันนั้น ไม่พบความแตกต่างในแต่ละวัตถุประสงค์คือ คณาจารย์มีความต้องการข้อสนเทศปีใหม่ล่าสุดถึงห้าปีที่ผ่านมา โดยต้องการใช้เอกสารที่เสนอเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้อง เอกสารที่มีรายละเอียดครบถ้วน และเอกสารที่มีเนื้อหาแคบ/เฉพาะและนำเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่งในระดับมากในทุกวัตถุประสงค์

บูอัสซา (Bouazza, 1988 : 982A) ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของนักวิทยาศาสตร์กายภาพ นักวิทยาศาสตร์สังคม และนักมนุษยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยคาร์เนจี-เมลลอน (Carnegie-Mellon

University) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความถี่ในการใช้แหล่งสารนิเทศในเรื่องทั่ว ๆ ไป สำหรับการค้นคว้าวิจัย และเพื่อวัตถุประสงค์การสอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ผลโดยการพรรณนาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาอัตราส่วน และใช้ One-Way ANOVA, Two-way ANOVA และ Scheffe Test จากการศึกษพบว่า 1) นักวิทยาศาสตร์กายภาพ นักวิทยาศาสตร์สังคม และนักมนุษยศาสตร์มีการใช้แหล่งสารนิเทศที่แตกต่างกันในเรื่องทั่ว ๆ ไป การรวบรวมข้อมูล และเพื่อพัฒนาหลักสูตร 2) ไม่พบความแตกต่างในการใช้แหล่งที่เป็นทางการสำหรับวัตถุประสงค์เดียวกัน 3) การแสดงนิทรรศการ คอนเสิร์ต ไลต์โชว์ และทรัพยากรห้องสมุด มีความสำคัญในการทำวิจัยของนักมนุษยศาสตร์ แต่ไม่มีความสำคัญต่อนักวิทยาศาสตร์กายภาพ และนักวิทยาศาสตร์สังคม 4) วารสารเป็นแหล่งสารนิเทศที่สำคัญสำหรับนักวิทยาศาสตร์กายภาพและนักวิทยาศาสตร์สังคม 5) แหล่งสารนิเทศบุคคลมีความสำคัญต่อนักวิทยาศาสตร์กายภาพ นักวิทยาศาสตร์สังคม และนักมนุษยศาสตร์ 6) นักวิทยาศาสตร์กายภาพ และนักวิทยาศาสตร์สังคมมีอัตราการใช้วารสารมากกว่าตำราในการให้ได้รับแนวคิดใหม่ ๆ ในการวิจัย และมีอัตราการใช้ตำรามากกว่าวารสารในการใช้เป็นแหล่งสารนิเทศในการหาแนวคิดใหม่ ๆ ในการสอน

อัญชลี อนันตศิริ (2533) ศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศของนักศึกษา และอาจารย์ประจำ วิทยาลัยการทัพอากาศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศในด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบ และภาษา ตลอดจนวัตถุประสงค์ในการใช้ของนักศึกษา และอาจารย์ประจำ วิทยาลัยการทัพอากาศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาใช้สารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตร ในทุกเนื้อหาวิชา ในด้านรูปแบบของวัสดุ-ตีพิมพ์ พบว่า นักศึกษาใช้ตำราของวิทยาลัยการทัพอากาศ และหนังสือพิมพ์มากที่สุด การใช้สารนิเทศในรูปแบบของวัสดุไม่ตีพิมพ์ พบว่า นักศึกษาใช้สไลด์, แผ่นใสมากที่สุด ในด้านภาษาของสารนิเทศ นักศึกษาใช้สารนิเทศภาษาไทยมากที่สุด สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นักศึกษาต้องการสารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตร ในแต่ละเนื้อหาวิชา และสาขาที่นอกเหนือจากสาขาวิชาในหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย รูปแบบของสารนิเทศ นักศึกษาต้องการในรูปแบบของวัสดุ-ตีพิมพ์และไม่ตีพิมพ์อยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย และความต้องการด้านภาษา พบว่า นักศึกษามีความต้องการสารนิเทศภาษาไทยอยู่ในระดับมาก สำหรับความต้องการและการใช้สารนิเทศของอาจารย์-ประจำ พบว่า ใช้สารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตรในสาขาวิชาการบริหารทั่วไป สภาวะแวดล้อมของควมมั่นคงแห่งชาติ สภาวะแวดล้อมจากภายนอกประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ทหารหลักและวิธีทำเอกสารวิจัยมากที่สุด และใช้สารนิเทศที่นอกเหนือจากสาขาวิชาในหลักสูตรในสาขา

สังคมศาสตร์มากที่สุด ในด้านรูปแบบของวัสดุพิมพ์ใช้หนังสือพิมพ์และวารสารวิชาการมากที่สุด และในรูปแบบของวัสดุไม่ตีพิมพ์ อาจารย์ประจำใช้เทปโทรทัศน์และสไลด์ แผ่นใสมากที่สุด ในด้านภาษาของสารนิเทศ พบว่า อาจารย์ประจำใช้สารนิเทศภาษาไทยมากที่สุด สำหรับความต้องการด้านเนื้อหาวิชา พบว่า อาจารย์ประจำต้องการสารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตรในระดับปานกลางทุกเนื้อหาวิชา และต้องการสารนิเทศสาขาวิชานอกเหนือจากสาขาวิชาในหลักสูตร ในสาขาภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์อยู่ในระดับมากเพียงสาขาวิชาเดียว ด้านรูปแบบของสารนิเทศ พบว่า สารนิเทศในรูปแบบของวัสดุพิมพ์ อาจารย์ประจำต้องการหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับมาก และสารนิเทศในรูปแบบของวัสดุไม่ตีพิมพ์ต้องการเทปโทรทัศน์และเทปเสียงอยู่ในระดับมาก ด้านภาษาของสารนิเทศ พบว่า อาจารย์ประจำต้องการสารนิเทศภาษาไทยในระดับมาก และสำหรับวัตถุประสงค์การใช้ พบว่า อาจารย์ประจำใช้ในวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติงานมากที่สุด

สุพรรณ นุญชก (2534) ศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศเกี่ยวกับสาขาวิชา รูปแบบภาษา ลักษณะ และแหล่งสารนิเทศของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคใต้ ศึกษาการใช้สารนิเทศของอาจารย์เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ ศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในการใช้และบริการสารนิเทศ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาพบว่า ความต้องการสารนิเทศในสาขาวิชา รูปแบบ และภาษาของอาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์กับคณะวิชาที่สังกัด และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ พบว่า เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาที่สังกัดกับความต้องการสารนิเทศของอาจารย์ ซึ่งสรุปได้ว่า คณะวิชาที่สังกัดไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการ และยังพบอีกว่าความต้องการสารนิเทศที่เป็นภาษาไทยมีเนื้อหาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งห้องสมุดวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร เพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ พบว่า เพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและความต้องการสารนิเทศของอาจารย์เพียงบางกลุ่มเท่านั้น จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการสารนิเทศ และพบว่า การใช้สารนิเทศของอาจารย์เพื่อใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบไม่มีความสัมพันธ์กับหลักสูตรที่สอนและเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา และผลงานทางวิชาการ พบว่า เพศ ตำแหน่ง ประสบการณ์

ระดับการศึกษา และผลงานทางวิชาการ ไม่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรที่สอนกับการใช้สารนิเทศของอาจารย์ จึงสรุปได้ว่า หลักสูตรที่สอนไม่มีอิทธิพลต่อการ ใช้สารนิเทศ และยังพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการใช้สารนิเทศจากตัวสารนิเทศและการจัดระบบสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของอาจารย์ และเมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสอง ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร ตำแหน่ง และประสบการณ์พบว่า ตำแหน่งและประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและความคิดเห็นของอาจารย์ในบางกลุ่มเท่านั้น จึงสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของอาจารย์

งานวิจัยทั้ง 4 เรื่องแสดงให้เห็นว่าลักษณะเฉพาะบุคคลไม่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ แต่มีงานวิจัยบางเรื่องที่ปรากฏผลแตกต่างกันคือ

จุฑาลักษณ์ โพนกุล (2530) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการสารสนเทศของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด เกี่ยวกับสาขาวิชา ภาษา และรูปแบบของสารสนเทศ และเพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของพนักงานต้อนรับฯ ตลอดจนแหล่งสารสนเทศที่ใช้ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากการศึกษา พบว่า สาขาพื้นฐานทางการบินที่พนักงานต้อนรับฯ ทุกระดับตำแหน่ง มีความต้องการในระดับมากมี 4 สาขาวิชา ได้แก่ ภาควิชา/ปฏิบัติทางด้านบริการ และจิตวิทยา การบริการ ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม มนุษยสัมพันธ์ และการปรับปรุงบุคลิกภาพ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติและการออกคำสั่งเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉิน ส่วนสาขาวิชาขั้นพัฒนาทางการบินที่ทุกระดับตำแหน่งต้องการใช้มาก ได้แก่ การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ จิตวิทยาการแก้ปัญหา และเทคนิคการแก้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ภาษาของสารสนเทศที่ต้องการและที่ใช้จริงกับตำแหน่งงาน พบว่า พนักงานต้อนรับฯ มีความต้องการ และใช้สารสนเทศภาษาอังกฤษ และภาษาไทยสูงกว่าภาษาอื่น ๆ สำหรับความต้องการและการใช้รูปแบบของสารสนเทศในลักษณะวัสดุพิมพ์ วัสดุไม่ตีพิมพ์ที่แอร์โฮสเตสและแอร์สจ๊วตและหัวหน้างานประจำเที่ยวบินต้องการใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ คู่มือ หนังสือและตำรา และวารสาร ส่วนครูฝึกต้องการใช้หนังสือและตำรา คู่มือและพจนานุกรมในระดับมาก ในขณะที่ผู้จัดการบริการบนเที่ยวบินต้องการใช้คู่มือในระดับมาก สำหรับสารสนเทศในรูปแบบวัสดุที่ไม่ตีพิมพ์ที่แอร์โฮสเตสและแอร์สจ๊วต หัวหน้างานประจำเที่ยวบิน และผู้จัดการบริการบนเที่ยวบินต้องการใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ และสไลด์ ส่วนครูฝึกต้องการใช้มากในรูปแบบสไลด์ ภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ สำหรับรูปแบบของ

ข้อสนเทศในลักษณะการสื่อสารด้วยวาจา แอร์โฮสเตรสและแอร์สจิวต์ หัวหน้างานประจำเที่ยวบินและผู้จัดการบริการบนเที่ยวบินต้องการใช้ความรู้ที่ได้จากการประชุม สัมมนา และอภิปรายกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในระดับปานกลาง ในขณะที่ครูผู้ฝึกต้องการใช้มาก ส่วนความรู้ที่ได้จากการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงาน ปรากฏว่า พนักงานต้อนรับฯ ในทุกระดับตำแหน่งต้องการใช้ในระดับปานกลาง แหล่งข้อสนเทศที่ใช้กับตำแหน่งงาน พบว่ามีความแตกต่างกัน โดยแอร์โฮสเตรสและแอร์สจิวต์ และผู้จัดการบริการบนเที่ยวบินใช้แหล่งข้อสนเทศที่ได้จากการสนทนา/อภิปรายกับเพื่อนหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในขณะที่หัวหน้างานประจำเที่ยวบินใช้สื่อมวลชน ส่วนครูผู้ฝึกใช้แหล่งข้อสนเทศแผนกฝึกอบรมพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินเป็นอันดับ 1

โนฟาล (Nofal, 1990 : 1814-1815A) ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กายภาพและคณะวิทยาศาสตร์สังคมในมหาวิทยาลัยคิง อับดุลลาซิช (King Abdulaziz University) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของอาจารย์ และศึกษาความแตกต่างในการใช้แหล่งสารนิเทศของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กายภาพและคณะวิทยาศาสตร์สังคมใน 3 ขั้นตอนของการวิจัย คือ การทำเค้าโครง การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล และ 2 ขั้นตอนของการทำกิจกรรมการสอน คือ การพัฒนาหลักสูตร และการเตรียมการสอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ผลโดยใช้สถิติในการพรรณนาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาอัตราส่วน และใช้ T-test ในการทดสอบสมมติฐานจากการศึกษาพบว่า 1) อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์สังคมใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่จะใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการคือ เอกสารส่วนตัว (personal files) วารสารและหนังสือมากกว่าแหล่งที่ไม่เป็นทางการ และเพื่อนร่วมงานเป็นแหล่งสารนิเทศที่ไม่เป็นทางการที่มีการใช้มากที่สุด 2) อาจารย์ทั้ง 2 คณะใช้แหล่งสารนิเทศที่คล้ายคลึงกันในทุกขั้นตอนการวิจัยที่แตกต่างกัน 3) อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์สังคมมีความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญในการใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทางการในขั้นตอนการทำเค้าโครงการวิจัย การรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย และเพื่อพัฒนาหลักสูตร

สารนิเทศที่เกิดขึ้นมักจะมีแหล่งที่มาหรือแหล่งที่เกิดที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแหล่งของสารนิเทศอาจจะเป็นแหล่งที่เป็นศูนย์รวมสารนิเทศ แหล่งผลิตสารนิเทศ และแหล่งบุคคล ซึ่งผู้ใช้แต่ละคนก็สามารถค้นหาสารนิเทศได้จากแหล่งต่าง ๆ ได้ตามต้องการ ดังนั้นแหล่งสารนิเทศใดที่มีสารนิเทศที่สนองความต้องการของผู้ใช้ แหล่งสารนิเทศนั้นก็จะมีการใช้เกิดขึ้น ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องนี้คือ

กึ่งทอง สิริมงคล (2531 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ แหล่งสารสนเทศ ประเภทและลักษณะของสารสนเทศ วิธีการค้นหาสารสนเทศ การนำสารสนเทศไปใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนปัญหาในการค้นหาและการใช้สารสนเทศ และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศของนักศึกษามัธยมศึกษา จำแนกตามคณะ ชั้นตอนของการทำวิทยานิพนธ์ และประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด จากการศึกษา พบว่า แหล่งสารสนเทศที่นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นใช้ในระดับมาก ทั้งสามชั้นของการทำวิทยานิพนธ์ คือห้องสมุดคณะที่สังกัด ประเภทของสารสนเทศที่นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นใช้ในระดับมากในทุกชั้นการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ หนังสือวารสาร วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัยภาษาไทย ลักษณะสารสนเทศที่นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นใช้ในระดับมากในทุกชั้นของการทำวิทยานิพนธ์ เป็นสารสนเทศที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง ครอบคลุม เรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และทันเหตุการณ์ และวิธีการค้นหาสารสนเทศที่นักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นใช้ในระดับมากในทุกชั้นของการทำวิทยานิพนธ์ คือการถ่ายเอกสาร/คัดลอกข้อความ การสนทนากับอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนร่วมงาน การยืมหนังสือ เอกสารจากห้องสมุด และสำหรับการนำสารสนเทศที่ค้นหามาได้มาใช้งาน พบว่า การใช้สารสนเทศจะลดลงตามชั้นของการทำวิทยานิพนธ์ และพบว่า ปัญหาในการค้นหาและการใช้สารสนเทศของนักศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นประสบอยู่นั้นอยู่ในระดับปานกลางและน้อย

กิลตัน (Gilton, 1989 : 2007A) ศึกษาการใช้แหล่งสารสนเทศของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็กในรัฐเพนซิลวาเนีย โดยศึกษาถึงแหล่งของสารสนเทศที่ใช้ คุณลักษณะของแหล่งสารสนเทศ และคุณลักษณะของโรงงาน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยถามถึงความถี่หรือจำนวนครั้งในการใช้แหล่งสารสนเทศ 13 แหล่ง คือ 1) นักกฎหมาย, นายธนาคาร และสมุหบัญชี 2) คนที่รู้จักในวงการธุรกิจ 3) ผู้รับคำปรึกษา 4) บริการตอบคำถามทางโทรศัพท์ 5) เพื่อน,ญาติ และเพื่อนบ้าน 6) การประชุม 7) ฐานข้อมูลออนไลน์ 8) หนังสือในสำนักงาน 9) หนังสือจากที่อื่น ๆ 10) วารสารทางการค้า, ธุรกิจ, ในสำนักงาน 11) วารสารทางการค้า, ธุรกิจจากที่อื่น ๆ 12) สิ่งพิมพ์จากตัวแทนต่าง ๆ 13) สื่ออื่น ๆ รวมทั้งโสตทัศนวัสดุ จากการศึกษาพบว่า 1) วารสารทางธุรกิจ รวมทั้งหนังสือที่อยู่ในสำนักงาน และการพูดคุยกับคนรู้จัก เป็นแหล่งที่มีการใช้ 80 % 2) ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างความถูกต้อง การเข้าถึง และความเร็วในการได้รับข้อมูลของแหล่ง

สารนิเทศกับความถี่ในการใช้แหล่งสารนิเทศ 3) ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของโรงงานกับการใช้แหล่งสารนิเทศของผู้จัดการ 4) มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของโรงงานกับความเข้าใจเกี่ยวกับแหล่งสารนิเทศของผู้จัดการ 5) ผู้จัดการจากโรงงานขนาดเล็กมีการใช้แหล่งสารนิเทศบุคคลมากกว่าโรงงานขนาดใหญ่ 6) ผู้จัดการจากโรงงานที่มีการใช้เทคโนโลยีสูงมีการใช้แหล่งสารนิเทศน้อยกว่าผู้จัดการจากโรงงานดั้งเดิม

รัตนาวดี เถลิงสุขวัฒนา (2532) ศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และแหล่งสารสนเทศที่ใช้ ตลอดจนปัญหาในการใช้สารสนเทศและเพื่อศึกษาความต้องการสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบ และภาษา โดยให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล จากการศึกษา พบว่า ในด้านรูปแบบของสิ่งพิมพ์ คณาจารย์ใช้หนังสือตำรามากที่สุด รูปแบบของโสตทัศนวัสดุ ใช้วีดิทัศน์มากที่สุด และรูปแบบที่ใช้คอมพิวเตอร์ใช้รายงานพิมพ์จากคอมพิวเตอร์มากกว่ารูปแบบอื่น เนื้อหาวิชาที่ใช้มากที่สุดคือ สังคมศาสตร์ ส่วนภาษาของสารสนเทศที่ใช้มากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษ และแหล่งสารสนเทศที่ใช้มากที่สุด คือ สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำหรับความต้องการในด้านรูปแบบ พบว่า รูปแบบของสิ่งพิมพ์ที่คณาจารย์ต้องการมากที่สุดคือ หนังสือตำรา ส่วนรูปแบบโสตทัศนวัสดุและรูปแบบที่ใช้กับคอมพิวเตอร์ มีความต้องการน้อยทุกรูปแบบ เนื้อหาวิชาที่ต้องการมากกว่าเนื้อหาวิชาอื่น คือ การศึกษา ภาษาของสารสนเทศที่ต้องการมากที่สุดคือ ภาษาไทย และสำหรับปัญหาในการใช้สารสนเทศ ที่คณาจารย์ประสบได้แก่ ความยุ่งยากในการใช้สารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบของคอมพิวเตอร์ ข้อสนเทศเฉพาะสาขาวิชามีน้อย และข้อสนเทศที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีไม่เพียงพอ และยังพบว่าปัญหาในการใช้แหล่งสารสนเทศที่คณาจารย์ประสบคือ ความไม่สะดวกในการใช้ห้องสมุดอื่นภายนอกมหาวิทยาลัยและศูนย์เอกสารต่าง ๆ

ดี (Dee, 1991 : 3937A) ศึกษาความต้องการสารนิเทศของแพทย์ในชนบท มีวัตถุประสงค์เพื่อพรรณานความต้องการสารนิเทศและพฤติกรรมการแสวงหาสารนิเทศของแพทย์ในชนบท โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของแพทย์ในชนบท 12 คน ในรัฐฟลอริดากลาง (Central Florida) โดยการสัมภาษณ์ การสังเกตจากคลินิก ชุมชนชนบท สำนักงานส่วนบุคคล ห้องสมุดของโรงพยาบาล และจากการพูดคุยกับพยาบาล จากการศึกษาพบว่า แพทย์ในชนบทใช้แหล่งสารนิเทศคล้าย ๆ กัน คือ ทุกคนใช้แหล่งสารนิเทศบุคคล คือ ผู้ร่วมงาน และพบว่า 91.7 % สนใจการประชุมทางการแพทย์

75 % เป็นสมาชิกวารสารทางการแพทย์ 75 % เป็นเจ้าของตำราทางการแพทย์ 16.7 % ใช้ห้องสมุดบ่อย 50 % ไม่เคยใช้ห้องสมุดเลย และยังพบว่า แพทย์ที่ไม่สามารถเข้าถึงห้องสมุดของโรงพยาบาลได้ จะเป็นเจ้าของวารสารและตำราซึ่งมีมากกว่าแพทย์ที่เข้าถึงห้องสมุดของโรงพยาบาล

ภัทรารช ทัพบำรุง (2534) ศึกษาการใช้สารนิเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปริมาณการใช้สารนิเทศ การใช้แหล่งสารนิเทศ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการใช้และปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศในการปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร และเพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้สารนิเทศ การใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารนิเทศและการใช้แหล่งสารนิเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำแนกตามคณะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาพบว่า สารนิเทศที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ใช้ในระดับมากที่สุดคือ หนังสือและเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหน้าที่ในคณะกรรมการสามัญที่ได้รับแต่งตั้ง และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง และใช้แหล่งสารนิเทศโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง ที่ใช้ในระดับมากที่สุดคือ ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมายสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาและสารนิเทศจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพบว่า ปริมาณปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารนิเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาและอุปสรรคที่พบมากที่สุดคือ ไม่มีเวลาในการค้นหาสารนิเทศ สำหรับปริมาณปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ พบว่า ปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศในระดับมากที่สุดคือ ปัญหาในการขาดสถานที่จัดเก็บและจัดบริการสารนิเทศ โดยเฉพาะ และพบว่า โดยส่วนรวมกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎรต่างคณะกันมีการใช้สารนิเทศ ใช้แหล่งสารนิเทศ และมีปัญหาและอุปสรรคในการใช้สารนิเทศไม่แตกต่างกัน

ชญาภา เอี่ยมอุไร (2536 : บทคัดย่อ) ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารนิเทศในการปฏิบัติงานและปัญหาของผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในประเทศไทยเกี่ยวกับแหล่งสารนิเทศ เนื้อหารูปแบบ ภาษาและความทันสมัยของสารนิเทศ จากการศึกษาพบว่า ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในประเทศไทย ใช้แหล่งสารนิเทศบุคคล โดยใช้เพื่อนหรือผู้ร่วมงานมากที่สุด โดยใช้สารนิเทศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสตรีกับอาชีพ สตรีกับเศรษฐกิจ และสตรีกับสังคมและวัฒนธรรม และรูปแบบและภาษาของสารนิเทศที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบของหนังสือและเป็นภาษาไทย สำหรับความทันสมัยของสารนิเทศที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นสารนิเทศที่ตีพิมพ์ปัจจุบันถึง 1 ปีที่ผ่านมา และพบว่าปัญหาหลักที่ผู้ปฏิบัติงานด้าน

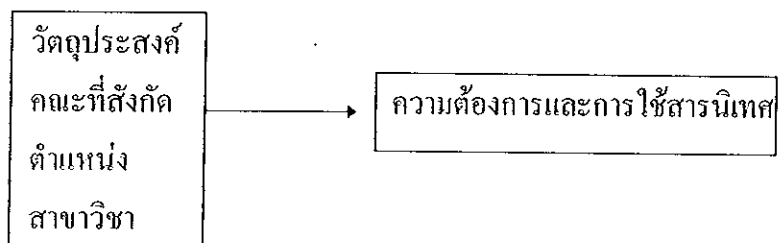
การพัฒนาสตรีประสบในการใช้สารนิเทศ ได้แก่ การไม่มีเวลาที่จะใช้ค้นคว้าสารนิเทศ ตลอดจนความยุ่งยากในการติดต่อเพื่อเข้าใช้สารนิเทศจากหนังสือพิมพ์หรือสถานีวิทยุ โทรทัศน์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ในการใช้สารนิเทศที่ต่างกันทำให้ความต้องการและการใช้สารนิเทศในด้านรูปแบบและแหล่งแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ บูหงามงคล (2528) และบูอัชซา (Bouazza, 1988) เนื้อหาสารนิเทศที่ใช้จะสอดคล้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฑาลักษณ์ โพนนุกูล (2530) ซึ่งต้องการใช้สารนิเทศภาคทฤษฎี/ปฏิบัติทางด้านบริการและจิตวิทยาการบริการ ความรู้เกี่ยวกับอาหารและเครื่องคัมมนุษย์สัมพันธ์และการปรับปรุงบุคลิกภาพ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติและการออกคำสั่งเมื่อมีเหตุการณ์ฉุกเฉินอยู่ในระดับมาก อัญชลี อนันตศิริ (2533) ซึ่งพบว่า นักศึกษาใช้สารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตรในทุกเนื้อหาวิชาและอาจารย์ประจำใช้สารนิเทศที่มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตรในสาขาวิชาการบริหารทั่วไป สภาวะแวดล้อมของความมั่นคงแห่งชาติ สภาวะแวดล้อมจากภายนอกประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ทหาร หลักและวิธีทำเอกสารวิจัยมากที่สุด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรารุท ทัฬหำรุง (2534) พบว่า สารนิเทศที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ใช้ในระดับมากที่สุดคือ หนังสือและเอกสารที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหน้าที่ในคณะกรรมการสามัญ ที่ได้รับแต่งตั้ง และพบว่าแหล่งสารนิเทศที่ใช้จะเป็นแหล่งที่ใกล้ และสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ บูหงามงคล (2528) ที่พบว่า อาจารย์นิยมใช้ห้องสมุดคณะที่สังกัด กิ่งทอง สิริมงคล (2531) พบว่าแหล่งข้อสนเทศที่นักศึกษามัธยมศึกษาลัยใช้มากที่สุดคือ ห้องสมุดคณะที่สังกัด รัตนาวดี เถลิงสุขวัฒนา (2532) พบว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาราช ใช้แหล่งข้อสนเทศในระดับมากที่สุดคือ สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาราช ภัทรารุท ทัฬหำรุง(2534) พบว่า แหล่งสารนิเทศที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร ใช้ในระดับมากที่สุดคือ ศูนย์บริการทางวิชาการและกฎหมายสำนักงานเลขาธิการรัฐสภา พบว่าแหล่งสารนิเทศที่ไม่เป็นทางการที่มีการใช้มากที่สุดคือ แหล่งบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บูอัชซา(Bouazza, 1988) ; กิลตัน (Gilton, 1989) ; โนฟาล (Nofal, 1990) และดี (Dee, 1991) และยังพบว่า สารนิเทศที่ใช้ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการนำเสนอรายละเอียดเฉพาะวิชาอย่างครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ บูหงามงคล (2528) ที่พบว่าคณาจารย์ต้องการใช้เอกสารที่เสนอเนื้อหาครบถ้วนและให้ข้อมูลถูกต้อง เอกสารที่มีรายละเอียดครบถ้วน และเอกสารที่มีเนื้อหาแคบ/เฉพาะและนำเสนอเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กิ่งทอง สิริมงคล (2531) ซึ่งพบว่านักศึกษามัธยมศึกษาลัยชอบแก่นใช้สารนิเทศที่มีลักษณะที่เสนอข้อสนเทศที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และ

ทันเหตุการณ์

จากการสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาลักษณะเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศเพียงเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า ลักษณะเฉพาะบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ความต้องการ และการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน และจะเห็นได้ว่ากลุ่มประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา และคณาจารย์ในสถาบันการศึกษา จึงทำให้ลักษณะเฉพาะบุคคลที่นำมาเป็นตัวแปรมีลักษณะเช่นเดียวกัน ดังนี้

ภาพประกอบ 6 ลักษณะเฉพาะบุคคลที่ส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ

ซึ่งจะเห็นได้จากงานวิจัยของสุรีย์ บูหามงคล (2528) กิ่งทอง ศิริมงคล (2531) รัตนาวดี เอกกิจสุขวัฒนา (2532) และอัญชลี อนันตศิริ (2533) นอกจากนี้ก็ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาประชากรที่แตกต่างออกไป แต่ตัวแปรที่นำมาศึกษาที่มีลักษณะเช่นเดียวกันดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ โพนนุกูล (2530) ภัทรารุร ทับบารุง (2534) และชญาภา เอี่ยมอุไร (2536)

การวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 ตัว เพื่อที่ว่าตัวแปรเหล่านั้นว่ามีการแปรผันคล้ายตามกันหรือแปรผันตรงกันข้ามกัน ซึ่งงานวิจัยในลักษณะดังกล่าวยังมีอยู่น้อย ประกอบกับงานวิจัยเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศขององค์กรท้องถิ่นยังไม่มีผู้ใดศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจและนำจุดเด่น สองจุดนี้มารวมกันเพื่อศึกษางานวิจัยเรื่องความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริการองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา

การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกตัวแปรที่นำมาศึกษาจากแนวคิดเชิงทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2532 : 22-23) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการลด หรือเพิ่ม

ความต้องการสารนิเทศ ได้แก่ ความต้องการพื้นฐาน ลักษณะเฉพาะบุคคลและสังคม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ลักษณะอาชีพ และลักษณะอื่น ๆ ได้แก่ ประสบการณ์ เกี่ยวกับสารนิเทศ บุคลิกภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เพสลีย์ (Paisley, 1968 :1-39, quoted in Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยศ, 2534 : 6) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีส่วนในการกำหนดความต้องการสารนิเทศ ได้แก่ ประสบการณ์ อาวุโส ระดับการศึกษา

นีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) ได้กล่าวไว้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารนิเทศมี 4 อย่างคือ 1) ตัวสารนิเทศเอง ได้แก่ ประเภทของสารนิเทศที่แตกต่างกัน 2) องค์กร 3) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ 4) ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์การสอน พื้นฐานการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่

ยูเนสโก (Unesco, 1977 : 14, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยศ, 2534 : 6-7) ได้ให้ความสำคัญว่าบุคคลมีความต้องการสารนิเทศที่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ทำงานหรือกิจกรรมในอาชีพของงาน ซึ่งสอดคล้องกับ คิริพร สุวรรณะ (2529 : 7) กล่าวว่า ความต้องการสารนิเทศ หมายถึง สารนิเทศที่จำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้า และ/หรือการใช้ในการปฏิบัติงานของบุคคลแต่ละคน และความจำเป็นนี้ต้องมีความสัมพันธ์กับภาระหน้าที่และอาชีพของบุคคลนั้น และยังสอดคล้องกับ บาฮาวาร์ (Bahavar, 1982 : 1733-A, อ้างถึงใน รัตนาวดี เดกิงสุขวัฒนา, 2532 : 9) พบว่าความต้องการข้อสนเทศของอาจารย์ผู้สอนด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับบทบาทหน้าที่และกิจกรรมของอาจารย์

เวียกต์และเมนเซล (Viogt and Menzel, 1969 : 422-423, อ้างถึงใน อัญชลี อนันตศิริ, 2533 : 13) กล่าวว่า ความต้องการสารนิเทศของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป โดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ อาชีพ ประเภทของงานที่ทำ สภาพแวดล้อม ระดับการศึกษา และจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้

จากแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและการใช้สารนิเทศของบุคคล พบว่า เพศ อายุ รายได้ ประสบการณ์ อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ

เนื่องจากกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการรับข่าวสารนอกเหนือจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาและคณาจารย์ที่ได้ศึกษากันมาแล้วข้างต้น ประกอบกับคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่น น่าจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการรับข่าวสารด้วยเช่นกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับองค์กรท้องถิ่นเพื่อ

พิจารณาหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการรับข่าวสารมาใช้เป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้ และผู้วิจัยก็ได้แนวคิดในการพิจารณาตัวแปรจากแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัย ดังต่อไปนี้

สมหงส์ กุลดิธธรรม (2535 : 84) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานพัฒนาชนบทของคณะกรรมการสภาตำบลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พบว่า คณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาสูงสามารถปฏิบัติงานพัฒนาชนบทได้สูงกว่าคณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาต่ำ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 196) ศึกษาเรื่องขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาของสภาตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า กรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาไม่สูง มีความเห็นว่าคุณค่าข่าวสารไม่สำคัญ และไม่จำเป็นต้องการบริหารงานพัฒนาของสภาตำบลมากนัก

ชิต นิลพานิช (2527 : 61-62) กล่าวว่า กรรมการสภาตำบลในปัจจุบันมีพื้นฐานการศึกษายู่ในระดับต่ำ ประกอบกับขาดความรู้และความสนใจในด้านกฎหมาย และระเบียบการ ตลอดจนด้านวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้คนทั่วไปเห็นว่ากรรมการสภาตำบลจำนวนมีใช้น้อยขาดความพร้อมและความเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่มีอยู่ ...บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบลจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่... ในปัจจุบันกรรมการสภาตำบลประมาณ 30 % ซึ่งเพิ่งเข้ารับตำแหน่งใหม่ยังไม่เคยเข้ารับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และระเบียบวิธีปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ที่ตนได้รับเลือกตั้งเข้ามาปฏิบัติเลย จึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ซึ่งผลจากการวิจัยของวิทยาลัยการปกครอง กรรมการปกครอง ในปี 2524 พบว่า ความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่ของกรรมการระดับตำบล/หมู่บ้านนั้น มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน และชิต นิลพานิช (2527 : 66-67) ยังกล่าวอีกว่า จุดอ่อนในด้านความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของกรรมการสภาตำบลนั้นสามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพที่สุด คือ การฝึกอบรมคณะกรรมการสภาตำบล ซึ่งสอดคล้องกับวิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 210) กล่าวว่า สภาตำบลควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาความรู้ความสามารถของสภาตำบล ด้วยการฝึกอบรมและสัมมนา

อำนาจ สุชาประดิษฐ์ (2533 : 81) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาด อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา พบว่า สมาชิกที่มีความรู้ความเข้าใจหลักการและวิถีทางสหกรณ์ และศูนย์สาธิตการตลาดสูงมีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาดต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับกิ่งแก้ว อินหว่าง (2531 : 61) ศึกษาทัศนคติของประธานกรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของ

พัฒนากร พบว่า ความรู้ความเข้าใจในงานพัฒนาชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับทัศนคติของประชาชน
กรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของพัฒนากร แต่ขัดแย้งกับ กรมการพัฒนาชุมชน (2528 :
47) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างในความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนในเขตจังหวัดชายแดนภาค
ใต้ พบว่า ผู้ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในหลักวิธีการพัฒนาชุมชนในระดับสูงจะมีความสำเร็จในการ
พัฒนาชุมชนมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำ

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523, อ้างถึงใน จำนง ไพโรจน์, 2533 : 85) กล่าวว่า การพัฒนา
สังคมจะสำเร็จได้นั้นจะต้องมุ่งพัฒนาคน โดยวิธีการฝึกอบรมอาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ และ
การที่ประชาชนได้รับการฝึกอบรมจะทำให้ประชาชนได้มีทัศนคติที่ดี และมีความเข้าใจต่อโครงการ
และในการอบรมนั้นวิทยากรส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงทำให้ประชาชนได้มีโอกาสติดต่อกับ
สัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น

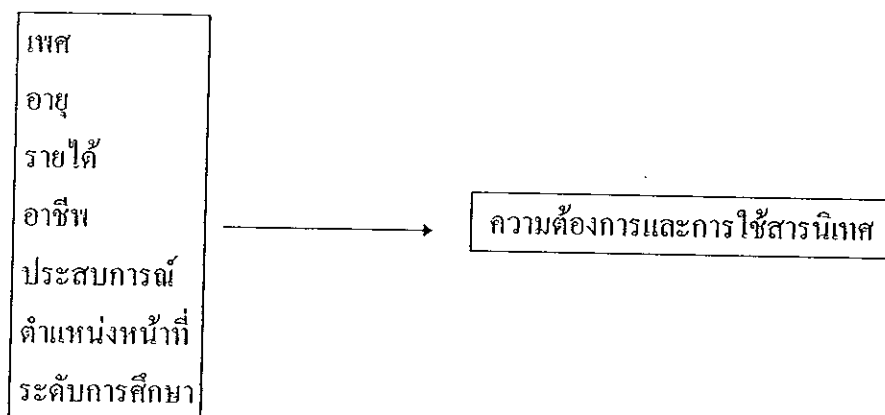
จากแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสารของผู้ปฏิบัติงานใน
องค์กรท้องถิ่น พบว่า ระดับการศึกษา ความรู้ความเข้าใจ การได้รับการฝึกอบรม เป็นปัจจัยที่น่าจะส่ง
ผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่น

จากการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศ และ
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่นข้างต้น ผู้วิจัยกำหนดเป็นกรอบ-
แนวคิดเชิงทฤษฎีได้ดังนี้

กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Frame)

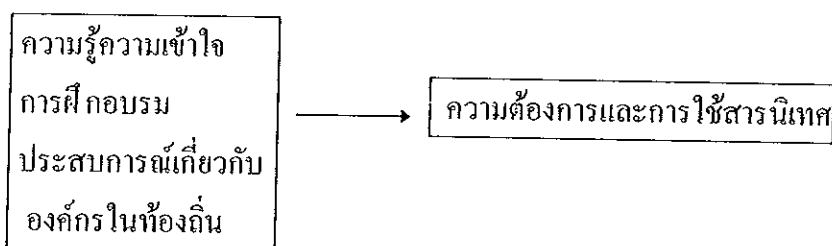
สรุปตัวแปรที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้-
สารนิเทศของบุคคล มีดังนี้

ภาพประกอบ 7 สรุปปัจจัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผล
ต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ

สรุปตัวแปรที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสารของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่นที่ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ มีดังนี้

ภาพประกอบ 8 สรุปปัจจัยที่ได้จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ข่าวสาร
ของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่นที่น่าจะมีผลต่อความต้องการและการใช้
สารนิเทศ

จากการศึกษาแนวคิดเชิงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว พบว่า องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับ
ความต้องการและการใช้สารนิเทศของบุคคล มีดังนี้

เพศ ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน

อายุ ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน

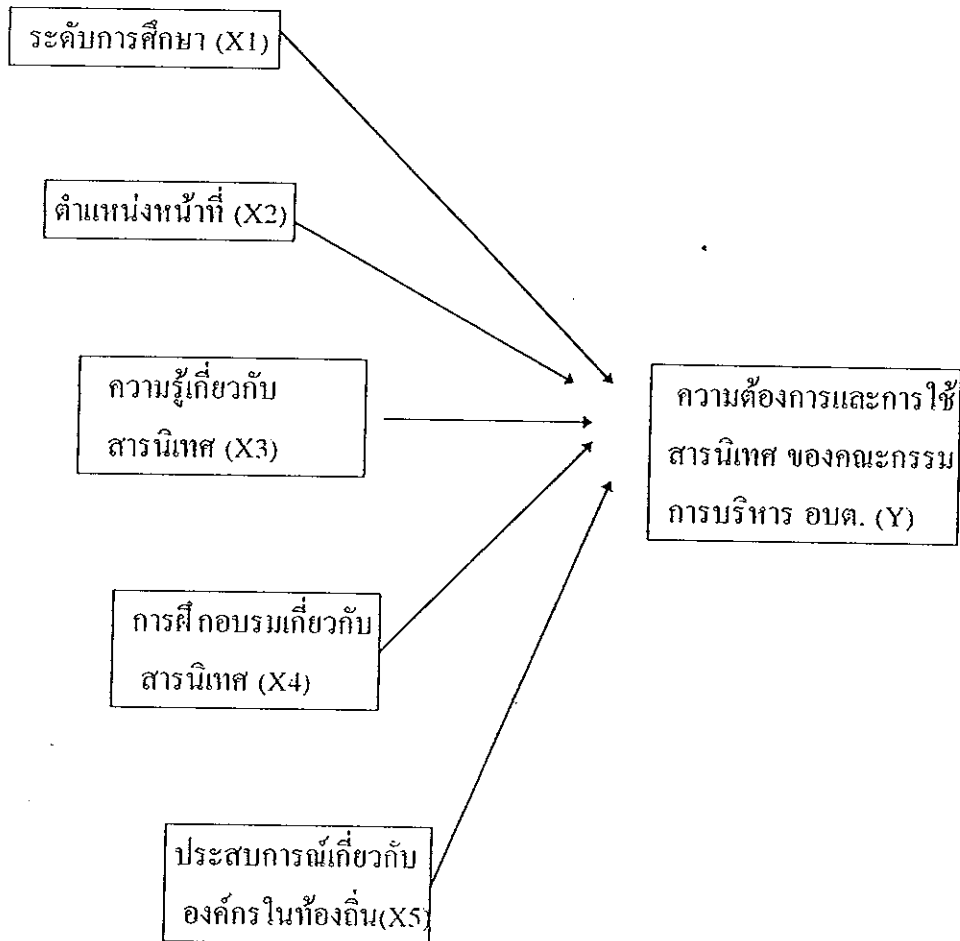
รายได้ ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน
 อาชีพ ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน
 ประสบการณ์ ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน
 ตำแหน่ง ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน
 ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน
 ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการและ
 การใช้สารนิเทศแตกต่างกัน

การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันจะส่งผลต่อความต้องการ
 และการใช้สารนิเทศแตกต่างกัน

ในการกำหนดกรอบการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนด โดยเลือกตัวแปรจากกรอบแนวคิดเชิง-
 ทฤษฎีเพียงบางตัวมาศึกษา โดยพิจารณาตัวแปรที่น่าจะส่งผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ
 โดยเฉพาะตัวแปรที่เกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารของผู้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่น ผู้วิจัยนำมาศึกษา
 ทั้งหมด เนื่องจากตัวแปรเหล่านี้ยังไม่มีผู้ใดนำมาศึกษากับความต้องการและการใช้สารนิเทศของ
 องค์กรท้องถิ่นเลย และสำหรับเหตุผลในการเลือกและไม่เลือกตัวแปรนั้น ผู้วิจัยได้ให้เหตุผลไว้ใน
 ขอบเขตของการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย (Research Frame)

ภาพประกอบ 9 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับ

สารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้างต้น ตัวแปรอิสระ คือ ระดับการศึกษา ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้มีตัวแปรคุม คือ ตำแหน่งหน้าที่การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ในการตั้งสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

สุธรรม บุญยอก (2534 : 199) ศึกษาความต้องการและการใช้สารนิเทศของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมภาคใต้ พบว่า อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการและการใช้สารนิเทศน้อยกว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ซึ่งสอดคล้องกับ สุคินทร์ ปิณนาโง (2534 : 63) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารของประชาชน เขตชนบทและเมืองในอำเภอสาขบุรี จังหวัดปัตตานี พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง มีการรับรู้ข่าวสารมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ และยังสอดคล้องกับ พงศา ศิลบุตร (2536 : 124) ที่ศึกษาพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชนกับความรู้ และพฤติกรรมกรป้องกันโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ระดับการศึกษาของหญิงอาชีพพิเศษมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชน และความรู้เรื่องโรคเอดส์และพฤติกรรมกรป้องกันโรคเอดส์ สมพงษ์ กุลดิธธรรม (2535 : 84) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรปฏิบัติงานพัฒนาชนบทของคณะกรรมการสภาตำบล ในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส พบว่า คณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาสูง สามารถปฏิบัติงานพัฒนาชนบทได้สูงกว่าคณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาต่ำ

2. ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความ
ต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้างต้น ตัวแปรอิสระ คือ ตำแหน่งหน้าที่ ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและ
การใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้มีตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา
การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับ
องค์กรในท้องถิ่น ในการตั้งสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง ดังนี้

ศิริพร สุวรรณะ (2529 : 7) กล่าวว่า ความต้องการสารสนเทศของบุคคลต้องมีความ
สัมพันธ์กับภาระหน้าที่ของบุคคลนั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ยูเนสโก (Unesco, 1977 : 14, อ้างถึงใน
สุธรรม บุญยง, 2534 : 6-7) กล่าวว่า บุคคลมีความต้องการสารสนเทศที่สอดคล้องกับตำแหน่ง
หน้าที่ที่ทำงาน และยังสอดคล้องกับ รัชนี โหริอ่อน (2532) ศึกษาความต้องการข้อเสนอแนะของครู
ประถมศึกษาในเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดอุดรธานี พบว่า ครู ตำแหน่งผู้บริหารในเขตเมือง
มีความต้องการเนื้อหาสารสนเทศสูงกว่าครูผู้สอน นีดแฮม (Needham, 1981 : 41) พบว่า การใช้
ข้อเสนอแนะของครูขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานของครู

3. ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนา
ตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้างต้น ตัวแปรอิสระ คือ ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผน
พัฒนาตำบล ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล
และกำหนดให้มีตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่
ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

การตั้งสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังนี้

ชิต นิลพานิช (2527 : 64) กล่าวว่า เนื่องจากกรรมการสภาตำบลมีความรู้ความ-
สามารถยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ การที่จะสามารถจัดทำแผนพัฒนาหรือกำหนดโครงการ ได้อย่าง
ถูกต้องตามหลักวิชาและสามารถดำเนินงานให้ได้ผลตามมาตรฐานนั้นจึงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก
ในทางปฏิบัติ

ชิต นิลพานิช (2527 : 61) กล่าวว่า ... บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบล

จำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่... ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง (2524, อ้างถึงใน ชิต นิลพานิช, 2527 : 62) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่ของกรมการระดับตำบล/หมู่บ้านนั้นมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน กรมการพัฒนาชุมชน (2528 : 47) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างในความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ผู้ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในหลักวิธีการพัฒนาชุมชนในระดับสูงนั้นจะมีความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนมากกว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำ

4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้างต้น ตัวแปรอิสระ คือ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้มีตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ในการตั้งสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 210) กล่าวว่า สภาตำบลควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาความรู้ความสามารถของสภาตำบลด้วยการฝึกอบรมและสัมมนา ซึ่งสอดคล้องกับ ชิต นิลพานิช (2527 : 66-67) กล่าวว่า จุดอ่อนในด้านความรู้ความเข้าใจในบทบาท หน้าที่ของ กรรมการสภาตำบลนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรมคณะกรรมการสภาตำบลในด้านบทบาท และหน้าที่ และจากการศึกษาของ จ้างง ไพโรจน์ (2533 : 80) เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อโครงการสันตินิมิตในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนที่ได้รับการฝึกอบรมต่างก็มีส่วนร่วมต่อโครงการสันตินิมิตแตกต่างกัน

5. ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้างต้น ตัวแปรอิสระ คือ ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้มีตัวแปรคุม คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัด

ทำแผนพัฒนาตำบล ในการตั้งสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งตามแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

เพสลีย์ (Paisley, 1968 : 1-39, quoted in Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน สุธรรม บุญสก, 2534 : 6) กล่าวว่า ประสพการณ์เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีส่วนในการกำหนดความต้องการสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของแรมรุ่ง สุขบรรณเสนีย์ (2533 : บทคัดย่อ) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการวางแผนพัฒนาตำบลตามระบบการพัฒนาชนบทแห่งชาติ (กชช.) ศึกษาเฉพาะกรณีสภาตำบลในอำเภอฝาง จังหวัดขอนแก่น พบว่า ประสพการณ์ของกสต. เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการวางแผนพัฒนาตำบลตามระบบ กชช. ของสภาตำบล นอกจากนี้ประสพการณ์ของบุคคลในอาชีพอื่น ๆ มีผลต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศเช่นกัน ดังจะเห็นได้จาก นีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) กล่าวว่าประสพการณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้สารสนเทศของครู มาลี เสียงไทย (2533 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความต้องการและการใช้สารสนเทศของคณาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ประสพการณ์การสอนที่ต่างกันของคณาจารย์ทำให้คณาจารย์มีความต้องการลักษณะเนื้อหาของสารสนเทศเพื่อการสอนที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ไนเมอร์ (Nimer, 1987, อ้างถึงใน สุธรรม บุญสก, 2534 : 7) พบว่า นายแพทย์ที่มีประสพการณ์การทำงานมากจะนิยมใช้แหล่งสารสนเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องสมุดมากกว่านายแพทย์ที่มีประสพการณ์การทำงานน้อยกว่า

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาและเผยแพร่สารสนเทศขององค์การที่เกี่ยวข้องให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งนี้ เป็นการศึกษาคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน

ตำบลในจังหวัดสงขลา กระทำกับกลุ่มประชากรทั้งหมดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาทั้ง 33 แห่งที่ได้จัดตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538

จากการกำหนดกรอบในการวิจัยไว้ข้างต้น ผู้วิจัยนำมากำหนดตัวแปรในการวิจัยนี้ได้ดังนี้

1. ตัวแปร (Variables) ที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1.1.1 ตำแหน่งหน้าที่

1.1.2 ระดับการศึกษา

1.1.3 ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

1.1.4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

1.1.5 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

1.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2. การเลือกตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเป็นเกณฑ์ ดังนี้

2.1 ตำแหน่งหน้าที่ ยูเนสโก (Unesco, 1977 : 14, อ้างถึงใน สุธรรม บุญฮก, 2534 :

6) ให้ความสำคัญว่า บุคคลมีความต้องการสารสนเทศที่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ที่ทำงานหรือกิจกรรมในอาชีพของงาน ซึ่งสอดคล้องกับ นีดแฮม (Needham, 1981 : 41) พบว่า การใช้สารสนเทศของครูขึ้นอยู่กับ ตำแหน่งงานของครู จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สารสนเทศของบุคคลมากน้อยเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับตำแหน่งหน้าที่ด้วย จึงนำตัวแปรตำแหน่งหน้าที่มาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

2.2 ระดับการศึกษา สังคมไทยส่วนใหญ่มักจะยกย่องผู้ที่มีการศึกษาสูงโดยเฉพาะในสังคมชนบท ด้วยความเชื่อที่ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมจะมีวิจรรณญาณในการตัดสินใจร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และมีความคิดริเริ่ม ตลอดจนรับวิทยาการใหม่ ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย (อรพินท์ สุทธิพันธ์, 2533 : 21) และ การใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนับเป็น การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างหนึ่ง และการมีส่วนร่วมของบุคคลในการพัฒนาชุมชนนั้น ระดับการศึกษาของบุคคลมีผลเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากการศึกษาของกรมการพัฒนาชุมชน (2529 : 60-90) พบว่า

ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำตัวแปรระดับการศึกษามาศึกษาในครั้งนี้

2.3 ความรู้ความเข้าใจ ชิต นิลพานิช (2527 : 61) กล่าวว่า ...บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบลจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่... ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิทยาลัยการปกครอง กรมการปกครอง (2524, อ้างถึงใน ชิต นิลพานิช, 2527 : 62) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในภารกิจหน้าที่ของกรรมการสภาตำบล มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจและเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจในสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลก็น่าจะมีผลต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

2.4 การฝึกอบรม วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 210) กล่าวว่า สภาตำบลควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาความรู้ความสามารถของสภาตำบลด้วยการฝึกอบรมและสัมมนา ซึ่งสอดคล้องกับ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523, อ้างถึงใน จ่านง ไพโรจน์, 2533 : 85) กล่าวว่า ... การที่ประชาชนได้รับการฝึกอบรมจะทำให้ประชาชนได้มีทัศนคติที่ดีและมีความเข้าใจต่อโครงการ จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การฝึกอบรม น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2.5 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น การมีประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความรู้ความชำนาญในการดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งการมีประสบการณ์นั้นมักจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหรือระยะเวลาในการทำงาน ดังจะเห็นได้จาก ประธาน สุวรรณมงคล (2527 : 87) กล่าวว่า ระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของกรรมการสภาตำบล มีผลต่อบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชน นอกจากนี้ เพลลีย์ (Paisley, 1968 : 1-39, quoted in Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยก, 2534 : 6) กล่าวว่า ประสบการณ์เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีส่วนในการกำหนดความต้องการสารสนเทศซึ่งสอดคล้องกับ นีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการใช้สารสนเทศของบุคคล ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมาเป็นตัวแปรในการศึกษานี้

3. เหตุผลที่ผู้วิจัยไม่เลือกตัวแปรบางตัวแปรมาใช้ในการศึกษานี้ มีดังนี้

3.1 อายุ สมศักดิ์ หาญณรงค์ชัย (2533) พบว่า คณะกรรมการสภาตำบลที่ศึกษา 424 คน ส่วนใหญ่ อายุ ระหว่าง 36-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.2 ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล ชาวเรือ (2525)

พบว่า ประธานสภาตำบลที่ศึกษา 192 คน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 50-54 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.80 และ
 วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2534) พบว่า กรรมการสภาตำบล ที่ศึกษา 303 คน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง
 41-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.4 จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการสภาตำบล
 ส่วนใหญ่เป็นผู้ใหญ่ถึงวัยผู้สูงอายุ ซึ่งจะไม่เห็นความแตกต่างกันมากนัก ความคิดเห็นหรือการใช้
 ข้อมูลต่าง ๆ ก็จะทำให้ไม่แตกต่างกัน และมีกลุ่มเดียว ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงไม่นำตัวแปรอายุ
 มาศึกษาในครั้งนี้

3.2 เพศ จากการสำรวจเบื้องต้น พบว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน
 ตำบล ในจังหวัดสงขลา จำนวน 231 คน เป็นเพศชาย 224 คน คิดเป็นร้อยละ 97.0 เป็นเพศหญิง 7
 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ หาญณรงค์ชัย (2533) พบว่า คณะกรรมการสภา
 ตำบล 424 คน เป็นเพศชาย 373 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 เพศหญิง 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 จะ
 เห็นได้ว่าคณะกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งถ้านำมาศึกษาจะไม่เห็นความแตกต่าง
 ผู้วิจัยจึงไม่นำตัวแปรเพศมาศึกษา

3.3 อาชีพและรายได้ อาชีพที่กล่าวถึงนี้ คือ อาชีพที่นอกเหนือจากการเป็นคณะกรรมการ
 การสภาตำบล คณะกรรมการสภาตำบลส่วนใหญ่เป็นประชาชนในท้องถิ่นที่ได้มีการแต่งตั้งขึ้น ซึ่ง
 ส่วนใหญ่จะมีอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ ทำนา ทำสวน ทำไร่ และจากการศึกษาของ มงคล ชาวเรือ
 (2525) พบว่า ประธานสภาตำบล 192 คน ส่วนใหญ่มีอาชีพ ทำนา จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ
 73.40 ซึ่งอาชีพดังกล่าวทำให้มีรายได้ไม่มากนักและไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงไม่นำตัวแปร อาชีพ และ
 รายได้มาเป็น ตัวแปรในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง การยกฐานะของสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวม
 เงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท และมีฐานะ
 เป็นนิติบุคคล

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกที่ได้รับแต่งตั้งตามมติของ
 สภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง ซึ่งประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ไม่เกิน 2 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งได้รับเลือกตั้งไม่เกิน 4 คน ดำรงตำแหน่ง

คราวละ 4 ปี

สารนิเทศ หมายถึง ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) รวมทั้งข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้ผ่านการประมวลแล้ว และได้บันทึกไว้ในสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งในรูปของสิ่งพิมพ์ สิ่งไม่ตีพิมพ์ และที่ได้จากบุคคล เนื่องจากคำว่า สารนิเทศ ที่ราชบัณฑิตยสถานบัญญัติศัพท์จากคำว่า Information และมีผู้ใช้อื่น ๆ ในความหมายเดียวกัน คือ ข้อเสนอเทศ สารนิเทศ เป็นต้น แต่ในงานวิจัยนี้จะใช้แทน Information ว่า สารนิเทศ ตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน

ความต้องการสารนิเทศ หมายถึง พฤติกรรมการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพฤติกรรมนั้น ได้แก่ การฟัง การดู การอ่าน การพูดคุยหรือสนทนา เพื่อให้ได้มาซึ่งสารนิเทศ (ยังไม่เกิดการใช้จริง)

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ความต้องการและการใช้สารนิเทศว่าจะต้องมีพฤติกรรมอะไรบ้าง ตามพฤติกรรมการได้รับสารของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามแนวความคิดดังต่อไปนี้

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลุ่มของประชาชนในชุมชนที่เข้ามาบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งโดยปกติบุคคลกลุ่มนี้จะได้รับข้อมูล ข่าวสาร จากการติดต่อสื่อสารที่มีอยู่ในสังคมนั้น ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ รวมถึงการพูดคุยสนทนา ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของวิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2536 : 102) ที่กล่าวว่า ข้อมูล ข่าวสาร เป็นตัวแบบหนึ่งที่ใช้พิจารณาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาของสภาตำบล ซึ่งหมายถึงการรับเอาสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นสื่อบอกความหมายทั้งจากภายในและภายนอกท้องถิ่นหรือเป็นภาพที่ปรากฏจากสถานที่ บุคคล และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ข้อมูล ข่าวสารส่วนใหญ่จะได้จากสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ รวมทั้งจากการบอกกล่าวที่เป็นหนังสือหรือลายลักษณ์อักษร เช่น คำสั่ง กฎ ระเบียบ และการบอกกล่าวที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เช่น การพูดคุย สนทนา และการบอกต่อกันมา จะเห็นว่าสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวมาสามารถจัดประเภทได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์
2. สื่อระหว่างบุคคล ได้แก่ การพูดคุย สนทนา และการบอกต่อกันมา ซึ่งโรเจอร์

และชูเมกเกอร์ (Rogers and Shoemaker, 1971 : 252-253, อ้างถึงใน เสถียร เขยประทับ, 2531 : 20-21) กล่าวถึงลักษณะของสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ไว้ดังนี้

1) สื่อมวลชน คือช่องทางที่สามารถทำให้แหล่งสารที่ประกอบด้วยบุคคลหนึ่งหรือบุคคลไม่กี่คน สามารถส่งสารไปยังผู้รับเป้าหมายจำนวนมากได้ ช่องทางที่เป็นสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ และบำรุง สุขพรรณ (2530 : 6-8) ได้แบ่งประเภทของสื่อมวลชนได้ 2 ประเภท คือ

1.1) สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ (Printed Media) เป็นสื่อมวลชนที่พิมพ์ขึ้นจากตัวหนังสือลงบนแผ่นกระดาษ ซึ่งแยกออกเป็น 2 ชนิด คือ หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร

1.2) สื่อมวลชนประเภทไฟฟ้า (Electronic Media) เป็นสื่อที่มีความรวดเร็วและส่งกระจายไปได้ไกลแม้การคมนาคมไม่สะดวก ซึ่งแยกออกเป็น 3 ชนิด คือ โทรทัศน์ วิทยุ และภาพยนตร์

2) สื่อระหว่างบุคคล คือช่องทางที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนข่าวสารแบบตัวต่อตัวระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า 2 คนขึ้นไป

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาสรุปเป็นพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดังนี้ คือ การฟัง การดู การอ่าน และการพูดคุยหรือสนทนา เนื่องจากความต้องการและการใช้สารนิเทศเป็นตัวแปรองค์ประกอบ ซึ่งมีงานวิจัยน้อยชิ้นที่กำหนดเกณฑ์ความต้องการและการใช้สารนิเทศไว้ว่าต้องมีพฤติกรรมอะไรบ้าง และผู้วิจัยก็ได้พบว่าสุธรรม บุญยง (2534) ได้สร้างแนวความคิดเชิงทฤษฎีเบื้องต้นตามแนวความคิดของพาซันและไซล์ ซึ่งเรียกว่าแทกโซโนมี (Taxonomies) หรือ การวัดเชิงคุณภาพหลายมิติ (Typology) การวัดเชิงคุณภาพหลายมิติเพื่อระบุหน่วยการวิเคราะห์และสรุปภาพรวมชุดของพฤติกรรม (Set of Categories) แต่พฤติกรรมดังกล่าว เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับผู้ใช้สารนิเทศในห้องสมุดหรือศูนย์สารนิเทศต่าง ๆ อันได้แก่ การอ่าน การยืม การคืน และการใช้สารนิเทศ ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรม ดังกล่าวไม่สามารถนำมาใช้กับพฤติกรรมการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เพราะสารนิเทศที่คณะกรรมการบริหารส่วนตำบลได้รับส่วนใหญ่เป็นสารนิเทศที่ได้จากการสื่อสารมวลชน และสื่อบุคคลซึ่งพฤติกรรมจะแตกต่างจากพฤติกรรม ดังกล่าวข้างต้น

การวัดความต้องการและการใช้สารนิเทศ วัดจากพฤติกรรมการใช้สารนิเทศในขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการกำหนดปัญหา ขั้นตอนการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ขั้นตอนการหาแนวทางแก้ไขปัญหา ซึ่งเกณฑ์การวัดระดับความต้องการและการใช้สารนิเทศ ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ความต้องการหรือการใช้สารนิเทศอยู่ในระดับมาก นั่นคือมีการใช้สารนิเทศในทุก ๆ

ขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งพิจารณาจากข้อคำถามในแบบสอบถามตอนที่ 3

2. ความต้องการหรือการใช้สารนิเทศอยู่ในระดับปานกลาง นั่นคือมีการใช้สารนิเทศใน 2 ขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งมีการใช้สารนิเทศใน 2 ขั้นตอนใดก็ได้

3. ความต้องการหรือการใช้สารนิเทศอยู่ในระดับน้อย นั่นคือมีการใช้สารนิเทศในขั้นตอนเดียวของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งเป็นขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งก็ได้

จากการสังเคราะห์แนวคิดการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ผู้วิจัยจึงสร้าง Typology (การวัดเชิงคุณภาพหลายมิติ) เพื่อวัดความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ดังนี้

ตาราง 3 การวัดรวมความต้องการและการใช้สารนิเทศ

การใช้สารนิเทศ	ความต้องการสารนิเทศ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	3,3	2,3	1,3
ปานกลาง	3,2	2,2	1,2

3.2 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศมาก ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง

2.2 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศปานกลาง ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง

1.2 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศน้อย ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง

3.1 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศมาก ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศน้อย

2.1 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศปานกลาง ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศน้อย

1.1 หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ที่มีความต้องการใช้สารนิเทศน้อย ในขณะที่มีการใช้สารนิเทศน้อย
การใช้สารนิเทศ หมายถึง การนำสารนิเทศที่ได้จากการฟังหรือการดู การอ่าน การพูดคุย หรือสนทนา มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยวัดจากข้อคำถามการนำสารนิเทศมาใช้จริงในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลแต่ละชั้นตอน และมีเกณฑ์การให้คะแนน เช่นเดียวกับความต้องการสารนิเทศข้างต้น

ตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล

เกณฑ์การพิจารณาการแบ่งตำแหน่งหน้าที่ ได้ยึดตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (กรมการปกครอง, กองราชการส่วนตำบล, 2538 : 62) โดยแบ่งตามหน้าที่รับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

- 1) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2) เลขานุการคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
- 3) กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น

- 1) ระดับต่ำ (ต่ำกว่า ม.6 หรือเทียบเท่า)
- 2) ระดับปานกลาง (ม.6 /ปวช./ปกศ.ต้น หรือเทียบเท่า)
- 3) ระดับสูง (ปกศ.สูง /ปวส. /ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า)

เกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับการศึกษานี้ได้ถือตามแนวคิดของกองวางแผนกำลังคน สำนักสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (หน้าส หน้านาคินทร์, 2521 : 80) ซึ่งแบ่งระดับการศึกษาโดยใช้จำนวนปีที่ศึกษาในสถาบันเป็นตัวกำหนด โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับต่ำ หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ 12 ปีลงมา หรือ ระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6

ระดับกลาง หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษา 13-14 ปี ได้แก่ ผู้ที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือประกาศนียบัตรการศึกษาขั้นต้น (ปกศ.ต้น) หรือเทียบเท่า

ระดับสูง หมายถึง ผู้ที่ได้รับการศึกษาในสถาบันการศึกษาตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งก็คือ ผู้ที่ได้รับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ปกศ.สูง) หรือปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า

ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล หมายถึง การที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีความรู้ในข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2ค เพียงใดวัดด้วยการให้ทำแบบทดสอบแล้วให้คะแนน

ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล แบ่งเป็น 3 กลุ่มโดยใช้เกณฑ์คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบ คือ

มาก 16-22 คะแนน

ปานกลาง 8-15 คะแนน

น้อย 0-7 คะแนน

การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล หมายถึง การที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2ค หรือไม่ วัดจากการเคยได้รับการฝึกอบรมและไม่เคยได้รับการฝึกอบรม

ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น หมายถึง การที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลได้ปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่นหรือไม่ วัดจากการเคยได้ปฏิบัติงาน และไม่เคยปฏิบัติงานในองค์กรท้องถิ่น

ข้อมูลกลิ่นกรอง (Infomation) หมายถึง สารสนเทศ

ข้อมูลดิบ (Data) หมายถึง ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ข้อมูลเบื้องต้นทั้งที่เป็นตัวเลขและ

สัญลักษณ์ที่ยังไม่ผ่านการประมวลผลและได้บันทึกไว้ในสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบของสิ่งพิมพ์
สิ่งไม่ตีพิมพ์ และที่ได้จากบุคคล

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

แบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ผู้วิจัยต้องการจะอธิบายถึงเหตุผลของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้แบบสำรวจชั้นอธิบาย (Explanatory Survey Design) เป็นแบบการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งเป็นแบบการวิจัยศึกษาถึงองค์ประกอบของเหตุผลของความเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อันเป็นผลจากการควบคุมตัวแปร (Effect Change Design) (Helevik, 1984 : 70-81, อ้างถึงใน ละอองดาว รัตสาร, 2533 : 62)

การออกแบบการวิจัยเชิงอธิบายนั้นมีแนวคิดที่สำคัญ 2 อย่าง คือ (มานพ จิตต์ญา, น.ป.ป. : 1, อ้างถึงใน สุธรรม บุญชก, 2534 : 50-51)

- 1) การแสดงตัวแบบเชิงเหตุผลสำหรับการทดสอบ (Logical Model of Proof)
- 2) การแสดงขอบเขตของความสามารถในการอธิบายได้โดยทั่วไปหรือมีสากลภาพสูง

(Domain of Generalizability)

ตัวแบบเชิงเหตุผลสำหรับการทดสอบนั้นมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

- 1) ตัวแปรต้องมีความสัมพันธ์กันหรือมีการผันแปรร่วมกัน (Covariation)
- 2) ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นไม่ใช่ความสัมพันธ์ลวง (Nonspuriousness)
- 3) สามารถแสดงลำดับการเกิดขึ้นของตัวแปรได้ (Time Priority) คือตัวแปรอิสระจะต้อง

เกิดก่อนตัวแปรตาม

- 4) มีเหตุผลสนับสนุน (Rationale)

การแสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน โดยศึกษาด้วยวิธีการเปรียบเทียบ (Comparison) ซึ่งเปรียบเทียบคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่แตกต่างกันว่ามีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

อย่างไร ส่วนความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลง นั้นใช้วิธีการควบคุม (Control) เพื่อช่วยตรวจสอบว่าการผันแปรร่วมที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นค่าลวง และ เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสำรวจ ดังนั้นจึงมีการวิเคราะห์ตัวแปรสองตัวแปร (Bivariate Analysis) เพื่อสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Elaboration analysis) (Nachmias and Nachmias, 1987 : 436, อ้างถึงใน ละอองดาว รัตสาร : 63) โดยนำตัวแปรตัวที่ 3 มาพิจารณาพร้อมซึ่งเรียกว่า ตัวแปรคุม (Control Variable) หรือปัจจัยทดสอบ โดยดูว่าตัวแปรอิสระกับ ตัวแปรตาม เป็นความสัมพันธ์ลงหรือไม่ และเพื่อทดสอบความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างตัวแปรและ เพื่อช่วยให้สามารถจัดลำดับการเกิดของเหตุการณ์ได้ จึงใช้การจัดการกระทำ (Manipulation or Treatment) ต่อตัวแปร แต่การวิจัยครั้งนี้ไม่ใช่การวิจัยเชิงทดลองจึงไม่สามารถจัดการกระทำกับตัวแปร อิสระได้ จึงใช้การวิเคราะห์เพื่อสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแทน และผู้ วิจัยได้จำแนกตัวแปรคุมตามสมมติฐานแต่ละข้อไว้ดังนี้

ตัวแปรคุมที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1) ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น 3 ระดับ

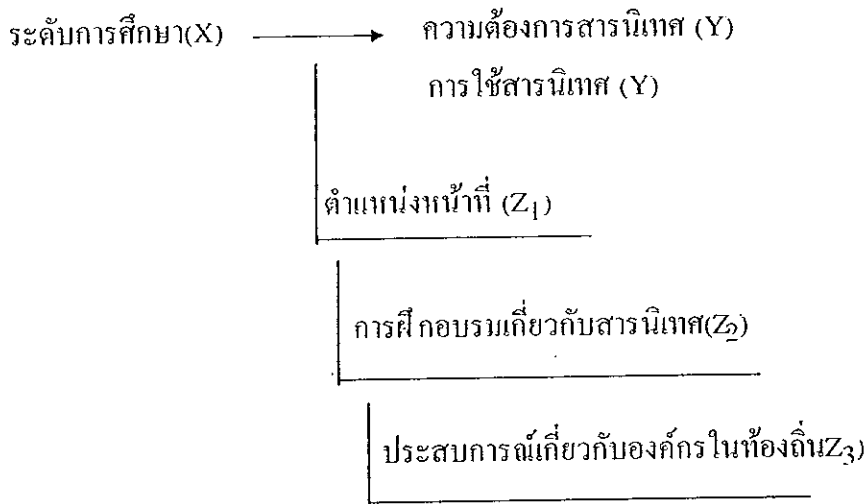
คือ

- 1.1) ระดับต่ำ (ต่ำกว่า ม.6 หรือเทียบเท่า)
- 1.2) ระดับปานกลาง (ม.6 / ปวช. / ปกศ.ต้น หรือเทียบเท่า)
- 1.3) ระดับสูง (ปวส. / ปกศ.สูง / ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสูงกว่า)
- 2) ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น
 - 2.1) ประธานกรรมการบริหาร
 - 2.2) เลขานุการคณะกรรมการบริหาร
 - 2.3) กรรมการบริหาร
- 3) การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล แบ่งเป็น
 - 3.1) ไม่เคยฝึกอบรม
 - 3.2) เคยฝึกอบรม
- 4) ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แบ่งเป็น
 - 4.1) ไม่เคยมีประสบการณ์
 - 4.2) เคยมีประสบการณ์

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

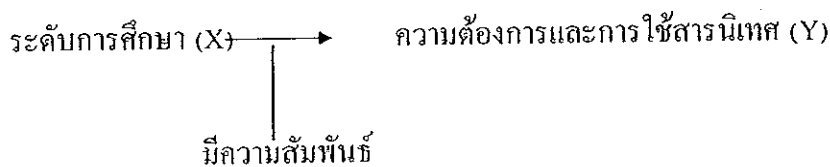
จากสมมติฐานข้อนี้ ตัวแปรอิสระ คือ ระดับการศึกษา ตัวแปรตาม คือ ความต้องการ และการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อาจมี ตัวแปรอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรคุม เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 ตัวแปรดังกล่าว ตัวแปรคุมที่นำมาใช้ คือ ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ภาพประกอบ 10 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 1

พิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานด้วยวิธีการดังนี้

1. พิสูจน์ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

2. พิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการและการใช้

สารนิเทศไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลวง

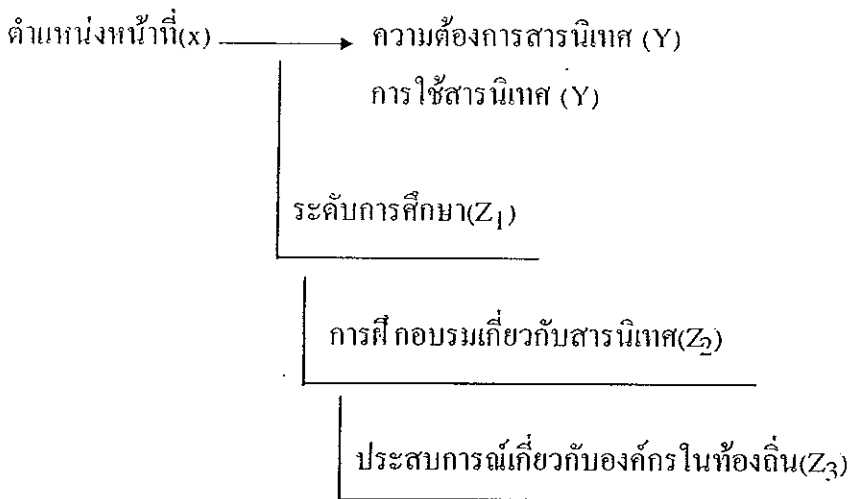
3. ตัวแปรระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เกิดขึ้นก่อน
ตัวแปรความต้องการและการใช้สารนิเทศ

4. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลสนับสนุน

สมมติฐานข้อที่ 2 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับ
ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

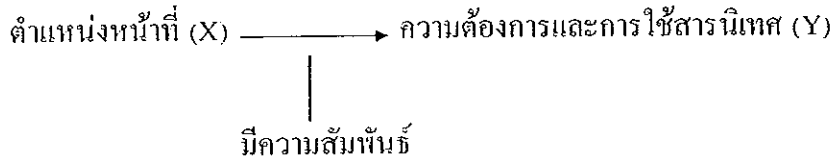
จากสมมติฐานข้อนี้ ตัวแปรอิสระ คือ ตำแหน่งหน้าที่ ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและ
การใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อาจมีตัวแปร
อื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรคุม เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 ตัวแปร
ดังกล่าว ตัวแปรคุมที่นำมาใช้ คือ ระดับการศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำ
แผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ภาพประกอบ 11 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 2

พิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานด้วยวิธีการดังนี้

1. พิสูจน์ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

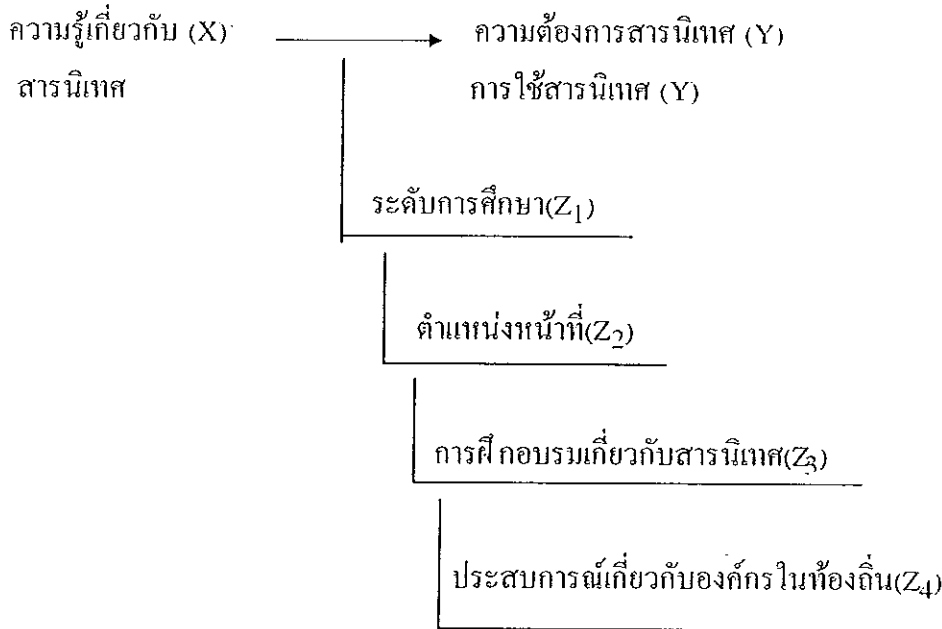

2. พิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการและการใช้สารสนเทศไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลง
3. ตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นก่อนตัวแปรความต้องการและการใช้สารสนเทศ
4. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลสนับสนุน

สมมติฐานข้อที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

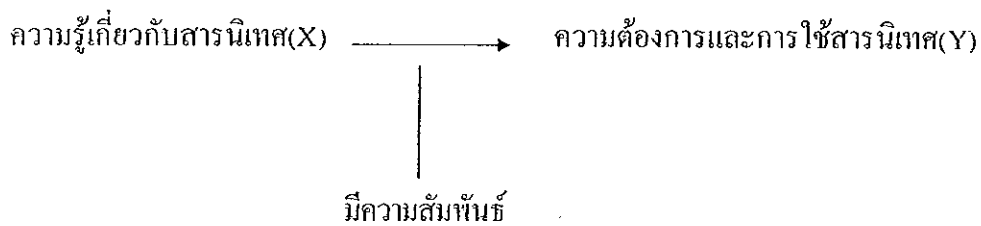
จากสมมติฐาน ตัวแปรอิสระ คือ ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อาจมีตัวแปรอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรคุม เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 ตัวแปรดังกล่าว ตัวแปรคุมที่นำมาใช้ คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ภาพประกอบ 12 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 3

พิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานด้วยวิธีการดังนี้

1. พิสูจน์ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

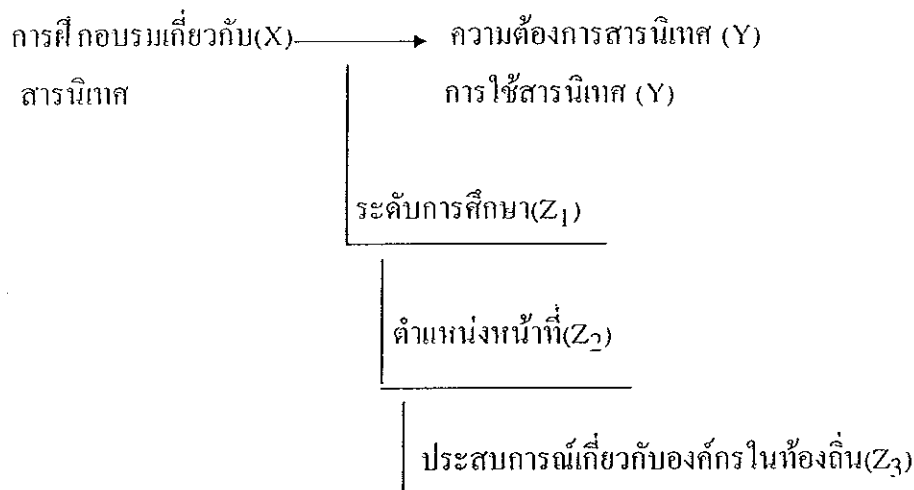

2. พิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างความรู้เกี่ยวกับสาระนิเทศ ที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการและการใช้สาระนิเทศไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลวง
3. ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับสาระนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นก่อนตัวแปรความต้องการและการใช้สาระนิเทศ
4. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลสนับสนุน

สมมติฐานข้อที่ 4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

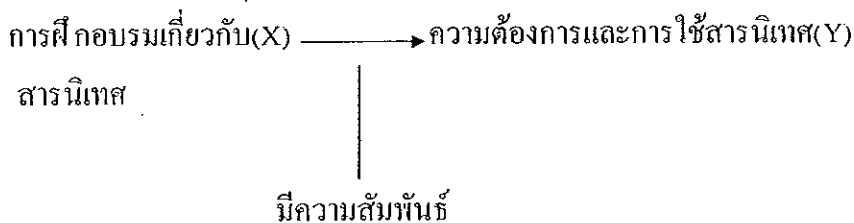
จากสมมติฐาน ตัวแปรอิสระ คือ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผน พัฒนาตำบล ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อาจมีตัวแปรอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรคุม เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 ตัวแปรดังกล่าว ตัวแปรคุมที่นำมาใช้ คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ภาพประกอบ 13 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 4

พิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานด้วยวิธีการดังนี้

1. พิสูจน์ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

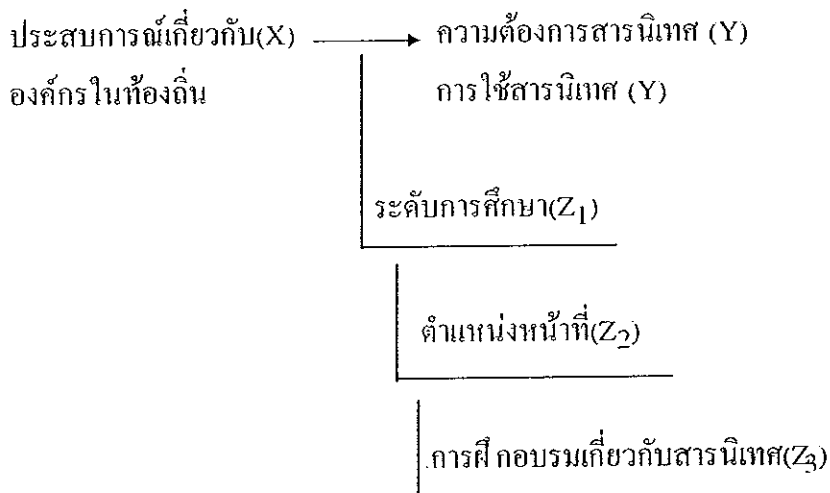

2. พิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึ กอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความ ต้องการและการ ใช้สารสนเทศไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลวง
3. ตัวแปรการฝึ กอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วน ตำบลเกิดขึ้นก่อนตัวแปรความต้องการและการ ใช้สารสนเทศ
4. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลสนับสนุน

สมมติฐานข้อที่ 5 ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลกับความ ต้องการและการ ใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความ สัมพันธ์กัน

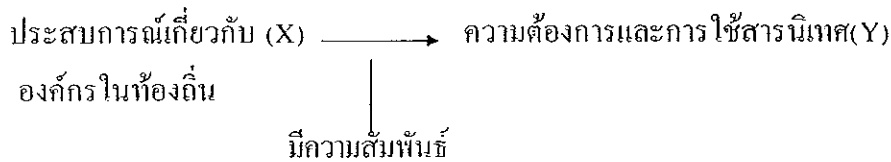
จากสมมติฐาน ตัวแปรอิสระ คือ ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ตัวแปรตาม คือ ความต้องการและการ ใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว อาจมีตัวแปรอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีก ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรคุม เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่าง 2 ตัวแปรดังกล่าว ตัวแปรคุมที่นำมาใช้ คือ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึ กอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ภาพประกอบ 14 ตัวแปรตามสมมติฐานข้อที่ 5

พิสูจน์ความเป็นเหตุเป็นผลเพื่อพิสูจน์สมมติฐานด้วยวิธีการดังนี้

1. พิสูจน์ว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม

2. พิสูจน์ว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการและการใช้สารนิเทศไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์ลวง

3. ตัวแปรประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลเกิดขึ้นก่อนตัวแปรความต้องการและการใช้สารนิเทศ

4. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผลสนับสนุน

กลุ่มประชากร

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้ประชากร คือ คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลาทั้ง 33 แห่ง จำนวน 231 คน เป็นกลุ่มประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

1. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลเขารูปช้าง	จำนวน 7 คน
2. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหวัง	จำนวน 7 คน
3. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลพะวง	จำนวน 7 คน
4. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งใหญ่	จำนวน 7 คน
5. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลพะตง	จำนวน 7 คน
6. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลคอหงส์	จำนวน 7 คน
7. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านพรุ	จำนวน 7 คน
8. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลควนลัง	จำนวน 7 คน
9. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองแห	จำนวน 7 คน
10. คณะกรรมการบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งตำเสา	จำนวน 7 คน

11. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม	จำนวน 7 คน
12. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำน้อย	จำนวน 7 คน
13. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสิงโค	จำนวน 7 คน
14. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขุ่น	จำนวน 7 คน
15. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาหวี	จำนวน 7 คน
16. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย	จำนวน 7 คน
17. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชะมวง	จำนวน 7 คน
18. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกำแพงเพชร	จำนวน 7 คน
19. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเขาพระ	จำนวน 7 คน
20. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าช้าง	จำนวน 7 คน
21. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหลา	จำนวน 7 คน
22. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลคลองหอยโข่ง	จำนวน 7 คน
23. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม	จำนวน 7 คน
24. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปากแตระ	จำนวน 7 คน
25. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าบอน	จำนวน 7 คน
26. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลำไพล	จำนวน 7 คน
27. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางเฌียง	จำนวน 7 คน
28. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ	จำนวน 7 คน
29. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสำนักแก้ว	จำนวน 7 คน
30. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสำนักขาม	จำนวน 7 คน
31. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลปริก	จำนวน 7 คน
32. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพังลา	จำนวน 7 คน
33. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านนา	จำนวน 7 คน
รวม	231 คน

เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการและมีตัวเลือก “ () อื่น ๆ.....” ให้ผู้ตอบสามารถระบุรายการนอกเหนือจากที่มีในตัวเลือก

2. วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมสารนิเทศที่นำมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยไม่จำกัดกลุ่มประชากรที่ศึกษา

2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วมาหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยทดลองถามจากข้อคำถามแต่ละข้อและสังเกตพฤติกรรมของผู้ตอบว่าเข้าใจในข้อคำถามหรือไม่ ถ้าเข้าใจแสดงว่าเครื่องมือมีความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง และสามารถนำมาวัดความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลได้จริง

2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยขอให้นักวันตอบแบบสอบถามจากคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล

3. ผู้วิจัยเข้าพบคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ละแห่งเพื่อให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences-personal Computer Plus) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบพร้อมคำอธิบาย

2. เสนอข้อมูลในรูปแบบตารางการถ้จร

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการหาค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)

และสูตร ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test)

4. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test)

การทดสอบความสัมพันธ์ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับนัยสำคัญ (Level of Significance) ทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะเป็นค่าที่นิยมใช้ในการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ธวัชชัย อาหารธุระสุข และพิสิฐ สุกรีรัมย์หงส์, 2521 : 28)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่รับคืนมาโดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติขั้นพื้นฐาน

ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้หาค่าความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐาน

หาค่าความสัมพันธ์และทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร ไค-สแควร์ (Lutz, 1983 : 149)

$$\chi^2 = \sum \frac{(f_o - f_e)^2}{f_e}$$

เมื่อ f_o = ความถี่ที่ได้จากการสังเกต

f_e = ความถี่ที่คาดหวังว่าจะเป็นจริง

หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในเบื้องต้นด้วยการหาค่าร้อยละของความแตกต่าง (Percentage Difference ; %d) หรือ ค่าEpsilon ; E (Loether and Mctavish, 1980 : 208-209) แต่เนื่องจากค่า %d ยังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานในการพิจารณา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ไว้ดังนี้

ค่าต่ำกว่า 10 %d แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกัน หรือแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

ค่า 11-20 %d แสดงว่า แตกต่างกันระดับปานกลาง

ค่า 21 %d ขึ้นไป แสดงว่า แตกต่างกันมาก

ถ้าไม่มีความแตกต่างกัน หรือแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แสดงว่า มีความสัมพันธ์กัน

ถ้ามีความแตกต่างกันระดับปานกลางและแตกต่างกันมาก แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 3

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านต่าง ๆ เช่น ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปแบบของจำนวนและร้อยละพร้อมกับพรรณนาข้อมูล

ตอนที่ 2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐานด้วยค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) และสูตรไค-สแคว์ (Chi-Square Test) และการทดสอบสมมติฐานในแต่ละข้อ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอในรูปตารางร้อยละพร้อมกับผลการทดสอบสมมติฐาน

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตาม
อำเภอ/กิ่งอำเภอ

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวน	ร้อยละ
เมืองสงขลา	14	7.7
หาดใหญ่	54	29.7
สะเตา	19	10.4
รัตภูมิ	20	11.0
นาทวี	11	6.0
จะนะ	6	3.3
เทพา	7	3.8
สิงหนคร	12	6.6
ระโนด	13	7.1
ควนเนียง	7	3.8
นาหม่อม	4	2.2
คลองหอยโข่ง	13	7.1
บางกล่ำ	2	1.1
รวม	182	100.0

ตาราง 4 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. ของอำเภอหาดใหญ่มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.7 รองลงมา อำเภอรัตภูมิ คิดเป็นร้อยละ 11.0 และกิ่งอำเภอบางกล่ำน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ป.4	41	22.5
ป.6	24	13.2
มศ.3 หรือ ม.3 หรือเทียบเท่า	40	22.0
มศ.5 หรือ ม.6 หรือเทียบเท่า	37	20.3
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	24	13.2
ปริญญาตรี	13	7.1
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.1
อื่น ๆ	1	0.5
รวม	182	100.0

ตาราง 5 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. จบการศึกษาระดับ ป.4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมา มศ.3 หรือ ม.3 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 22.0 และอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้จำนวนปีที่ศึกษาในสถาบันเป็นหลัก (ดูเกณฑ์การพิจารณาแบ่งระดับการศึกษา หน้า 76)

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	106	58.2
กลาง	37	20.3
สูง	39	21.4
รวม	182	100.0

ตาราง 6 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาต่ำ มีมากที่สุด คิดเป็น

ร้อยละ 58.2 รองลงมา มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 21.4 และมีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.3

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
ประธานกรรมการบริหาร	26	14.3
เลขานุการคณะกรรมการบริหาร	21	11.5
กรรมการบริหาร	135	74.2
รวม	182	100.0

ตาราง 7 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีตำแหน่งกรรมการบริหาร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา ตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 14.3 และตำแหน่งเลขานุการคณะกรรมการบริหาร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
น้อย	36	19.8
ปานกลาง	139	76.4
มาก	7	3.8
รวม	182	100.0

ตาราง 8 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศ ๑ ปานกลาง มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.4 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศ ๑ น้อย คิดเป็นร้อยละ 19.8 และมีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศ ๑ มาก คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กร
ในท้องถิ่น

ประสพการณ์	จำนวน	ร้อยละ
มีประสพการณ์	94	51.6
ไม่มีประสพการณ์	88	48.4
รวม	182	100.0

ตาราง 9 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น
คิดเป็นร้อยละ 51.6 และไม่มีประสพการณ์ คิดเป็นร้อยละ 48.4

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรใน
ท้องถิ่น จำแนกตามองค์กรท้องถิ่น (ผู้ตอบตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

องค์กรท้องถิ่น	จำนวน	ร้อยละ
คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)	51	28.0
คณะกรรมการสภาตำบล (กสต.)	45	24.7
คณะกรรมการสนับสนุนการปฏิบัติงานพัฒนา ชุมชนระดับตำบล (กปต.)	7	3.8
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.)	6	3.3
อื่น ๆ	7	3.8

ตาราง 10 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีประสพการณ์เป็นคณะกรรมการ
หมู่บ้านมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา คณะกรรมการสภาตำบล คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ
อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.3

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับ
 สारนิตะที่ใช้ในการจัดำแผนพัฒนาตำบล

การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิตะ	จำนวน	ร้อยละ
เคยฝึกอบรม	31	17.0
ไม่เคยฝึกอบรม	151	83.0
รวม	182	100.0

ตาราง 11 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิตะฯ มี
 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.0 รองลงมา เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิตะฯ คิดเป็นร้อยละ 17.0

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิตะ
 ที่ใช้ในการจัดำแผนพัฒนาตำบล จำแนกตามเรื่องที่ฝึกอบรม

เรื่องที่ฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูล จปรู.	67	36.8
ข้อมูล กชช.2ค	33	18.1
อื่น ๆ	35	19.2

ตาราง 12 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. ได้รับการฝึกอบรมเรื่อง ข้อมูล จปรู.
 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา เรื่องอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 19.2 และข้อมูล กชช.2ค น้อยที่สุด
 คิดเป็นร้อยละ 18.1

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล จปฐ. ของคณะกรรมการบริหาร อบต.
จำแนกตาม จำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
0	116	63.7
1	51	28.0
2	11	6.0
3	2	1.1
4	2	1.1
รวม	182	100.0

ตาราง 13 จะเห็นว่าในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคณะกรรมการบริหาร อบต. ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล จปฐ.เลย มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมา ฝึกอบรม 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และ 3-4 ครั้ง มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล กชช.2ค ของคณะกรรมการบริหาร
อบต. จำแนกตามจำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
0	150	82.4
1	27	14.8
2	5	2.7
รวม	182	100.0

ตาราง 14 จะเห็นว่าในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคณะกรรมการบริหาร อบต. ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูล กชช.2ค เลข มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.4 รองลงมา 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.8 และ 2 ครั้ง มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานใน อบต. ของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามจำนวนครั้งที่ฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

จำนวนครั้ง	จำนวน	ร้อยละ
0	147	80.8
1	19	10.4
2	6	3.3
3	5	2.7
4	1	0.5
6	2	1.1
8	2	1.1
รวม	182	100.0

ตาราง 15 จะเห็นว่าในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาคณะกรรมการบริหาร อบต. ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานใน อบต.เลย มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.8 รองลงมา ฝึกอบรม 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.4 และ 4 ครั้ง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของการใช้ข้อมูลและสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล จำแนกตาม
ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน

ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดสภาพปัญหา		
พบเห็นด้วยตนเอง	158	86.8
การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน	141	77.5
การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่	73	40.1
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	73	40.1
ข้อมูล กชช.2ก	80	44.0
ข้อมูล จปฐ.	105	57.7
อื่น ๆ	5	2.7
2. ผู้ที่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา		
คณะกรรมการหมู่บ้าน (กมบ.)	71	39.0
คณะกรรมการบริหาร อบต.	150	82.4
เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	51	28.0
ไม่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา	4	2.2
3. การหาสาเหตุของปัญหา		
ลงไปคลุกคลีกับชุมชน	158	86.8
การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน	119	65.4
การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่	76	41.8
ข้อมูลที่ได้จากนิตยสารและหนังสือพิมพ์	73	40.1
ข้อมูลที่ได้จากโทรทัศน์	73	40.1
ข้อมูลที่ได้จากวิทยุ	57	31.3
เอกสารที่ได้จากหน่วยงานราชการ	44	24.2
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	65	35.7
ข้อมูล กชช.2ก	76	41.8

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ข้อมูล จปฐ.	101	55.5
อื่น ๆ	8	4.4
4. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา		
ปรึกษาผู้มีประสบการณ์	145	79.7
ศึกษาข้อมูลจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์	65	35.7
ศึกษาข้อมูลจากโทรทัศน์	72	39.6
ศึกษาข้อมูลจากวิทยุ	48	26.4
ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง	101	55.5
ปรึกษาผู้ร่วมงาน	156	85.7
ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงาน	57	31.3
ราชการ		
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	72	39.6
ข้อมูล กชช.2ก	76	41.8
ข้อมูล จปฐ.	96	52.7
อื่น ๆ	11	6.0

ตาราง 16 จะเห็นว่า ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นดังนี้

1. การกำหนดสภาพปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลและสารนิเทศจากการพบเห็นด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และใช้ข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.7

2. ผู้ที่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา ส่วนใหญ่จะเป็นคณะกรรมการบริหาร อบต. คิดเป็นร้อยละ 82.4 รองลงมา คณะกรรมการหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.0 และไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา คิดเป็นร้อยละ 2.2

3. การหาสาเหตุของปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่หาสาเหตุของปัญหาจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน

คิดเป็นร้อยละ 65.4 และการใช้ข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4

4. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่หาแนวทางแก้ไข ปัญหาจากการปรึกษาผู้ร่วมงาน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 79.7 และ ใช้ข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของความต้องการข้อมูลและสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล
จำแนกตามข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการในแต่ละขั้นตอน

ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดสภาพปัญหา		
ให้ชาวบ้านมาแจ้งปัญหา/ความต้องการ	91	50.0
ลงไปพูดคุยคลี่กับชุมชน	157	86.3
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	70	38.5
ข้อมูล กชช.2ค	81	44.5
ข้อมูล จปร.	101	55.5
อื่น ๆ	8	4.4
2. การหาสาเหตุของปัญหา		
ประสบการณ์ของตัวเอง	144	79.1
การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน	110	60.4
การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่	82	45.1
ข้อมูลที่ได้จากนิตยสารและหนังสือพิมพ์	67	36.8
ข้อมูลที่ได้จากโทรทัศน์	68	37.4
ข้อมูลที่ได้จากวิทยุ	53	29.1
เอกสารที่ได้จากหน่วยงานราชการ	44	24.2
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	79	43.4
ข้อมูล กชช.2ค	89	48.9
ข้อมูล จปร.	106	58.2
อื่น ๆ	11	6.0
3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา		
ปรึกษาผู้มีประสบการณ์	136	74.7
ศึกษาข้อมูลจากนิตยสารและหนังสือพิมพ์	62	34.1
ศึกษาข้อมูลจากโทรทัศน์	61	33.5
ศึกษาข้อมูลจากวิทยุ	47	25.8

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อมูลและสารนิเทศที่ต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง	95	52.2
ปรึกษาผู้ร่วมงาน	141	77.5
ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงาน ราชการ	73	40.1
ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม	72	39.6
ข้อมูล กชช.2ค	89	48.9
ข้อมูล จปรู.	103	56.6
อื่น ๆ	21	11.5

ตาราง 17 จะเห็นว่า ข้อมูลและสารนิเทศที่ต้องการในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นดังนี้

1. การกำหนดสภาพปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ต้องการลงไปคลุกคลีกับชุมชนเพื่อให้รู้ถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมา ศึกษาข้อมูล จปรู. คิดเป็นร้อยละ 55.5 และต้องการข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.4
2. การหาสาเหตุของปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ต้องการใช้ประสบการณ์ของตัวเองในการหาสาเหตุของปัญหา คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และ ต้องการข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0
3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ต้องการปรึกษาผู้ร่วมงานในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมา ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 74.7 และต้องการข้อมูลและสารนิเทศอื่น ๆ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.5

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของการใช้แหล่งสารนิเทศในชุมชน จำแนกตามประเภทของแหล่งสารนิเทศ

ประเภทของแหล่งสารนิเทศ	จำนวน	ร้อยละ
หอกระจายข่าว	51	28.0
ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	61	33.5
ศูนย์ข้อมูลตำบล	127	69.8
ห้องสมุดประจำอำเภอ	36	19.8
ผู้มีประสบการณ์	139	76.4
อื่น ๆ	29	15.9

ตาราง 18 จะเห็นว่าผู้มีประสบการณ์เป็นแหล่งสารนิเทศในชุมชนที่มีการใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.4 รองลงมา ศูนย์ข้อมูลตำบล คิดเป็นร้อยละ 69.8 และแหล่งอื่น ๆ มีการใช้น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.9

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของความต้องการข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามลักษณะของข้อมูลที่ต้องการ ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ลักษณะของข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดสภาพปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	57	31.3
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	125	68.7
2. การหาสาเหตุของปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	57	31.3
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	125	68.7
3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	59	32.4
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	123	67.6

ตาราง 19 จะเห็นว่าความต้องการข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร อบต. ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นดังนี้

1. การกำหนดสภาพปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ต้องการข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 31.3
2. การหาสาเหตุของปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ต้องการข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.7 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 31.3
3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ต้องการข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.6 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 32.4

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับความต้องการ

ระดับความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	94	51.6
ปานกลาง	32	17.6
น้อย	56	30.8
รวม	182	100.0

ตาราง 20 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีความต้องการสารสนเทศอยู่ในระดับมาก มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมา ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.8 และระดับปานกลาง มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.6

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของการใช้ข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ลักษณะของข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดสภาพปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	51	28.0
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	131	72.0
2. การหาสาเหตุของปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	66	36.3
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	116	63.7
3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา		
ข้อมูลดิบ (Data)	67	36.8
ข้อมูลถ้อยแถลง (Information)	115	63.2

ตาราง 21 จะเห็นว่าการใช้ข้อมูลของคณะกรรมการบริหาร อบต. ในแต่ละขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นดังนี้

1. การกำหนดสภาพปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ใช้ข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 28.0

2. การหาสาเหตุของปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ใช้ข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.7 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 36.3

3. การหาแนวทางแก้ไขปัญหา คณะกรรมการบริหาร อบต. ใช้ข้อมูลถ้อยแถลง (Information) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.2 รองลงมา ข้อมูลดิบ (Data) คิดเป็นร้อยละ 36.8

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
ระดับการใช้

ระดับการใช้	จำนวน	ร้อยละ
มาก	87	47.8
ปานกลาง	35	19.2
น้อย	60	33.0
รวม	182	100.0

ตาราง 22 จะเห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. มีการใช้สารนิเทศอยู่ในระดับมาก
มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมา ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 33.0 และระดับปานกลาง มีน้อย
ที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2

**การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปรตามสมมติฐาน**

1. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานหลักดังกล่าว สามารถแยกเป็นสมมติฐานรองเพื่อการทดสอบได้ 2 สมมติฐานดังนี้

1.1 ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษา

ความต้องการ สารสนเทศ	ระดับการศึกษา			
	สูง	กลาง	ต่ำ	รวม
มาก	51.3 (20)	48.6 (18)	52.8 (56)	51.6 (94)
ปานกลาง	17.9 (7)	27.0 (10)	14.2 (15)	17.6 (32)
น้อย	30.8 (12)	24.3 (9)	33.0 (35)	30.8 (56)
รวม	100.0 (39)	100.0 (37)	100.0 (106)	100.0 (182)

$$\chi^2_{df,4} = 3.35795 \quad P > .05$$

ตาราง 23 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 51.3 และคณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $51.3 - 48.6 = 2.7 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $51.3 - 52.8 = -1.5 \%d$ และค่า %d ของ

ความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $48.6 - 52.8 = -5.7 \%d$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 17.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 14.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $17.9 - 27.0 = -9.1 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $17.9 - 14.2 = 3.7 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $27.0 - 14.2 = 12.8 \%d$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 30.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 24.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $30.8 - 24.3 = 6.5 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $30.8 - 33.0 = -2.2 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $24.3 - 33.0 = -8.7 \%d$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสัมพันธ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 24-26

ตาราง 24 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่								
	ประชาชน			เลขานุการ			กรรมการบริหาร		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	50.0 (3)	33.3 (1)	64.7 (11)	36.4 (4)	33.3 (2)	50.0 (2)	59.1 (13)	53.6 (15)	50.6 (43)
ปานกลาง	00.0 (0)	66.7 (2)	5.9 (1)	45.5 (5)	16.7 (1)	25.0 (1)	9.1 (2)	25.0 (7)	15.3 (13)
น้อย	50.0 (3)	00.0 (0)	29.4 (5)	18.2 (2)	50.0 (3)	25.0 (1)	31.8 (7)	21.4 (6)	34.1 (29)
รวม	100.0 (6)	100.0 (3)	100.0 (17)	100.0 (11)	100.0 (6)	100.0 (4)	100.0 (22)	100.0 (28)	100.0 (85)
	$\chi^2 df .4 = 11.23480$			$\chi^2 df .4 = 2.65909$			$\chi^2 df .4 = 3.39581$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 24 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งผันแปรเป็น ประชาชนกรรมการบริหาร เลขานุการคณะกรรมการบริหาร และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ตำแหน่งประชาชนกรรมการบริหารที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 50.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $50.0 - 33.3 = 16.7 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $50.0 - 64.7 = -14.7 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 64.7 = -31.4 \%d$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษา

ระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารที่มีความต้องการสาธิต ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 5.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $00.0 - 66.7 = -66.7$ %d ค่า %d ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $00.0 - 5.9 = -5.9$ %d และค่า %d ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $66.7 - 5.9 = 60.8$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสาธิต น้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 29.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $50.0 - 00.0 = 50.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $50.0 - 29.4 = 20.6$ %d และค่า %d ของความต้องการสาธิตระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $00.0 - 29.4 = -29.4$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประธานกรรมการบริหาร อบต. ได้ว่า ความต้องการสาธิตมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของประธานกรรมการบริหาร บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย

ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของ
 ประธานกรรมการบริหาร อบต.ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่
 อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษา
 สูง คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3
 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มี
 การศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $36.4 - 33.3 = 3.1$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่
 มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $36.4 - 50.0 = -13.6$ %d และค่า %d ของความต้องการ
 สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 50.0 = -16.7$ %d
 ซึ่งมีความมากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มี
 การศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง
 กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง
 แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่ม
 ที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง
 ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มี
 การศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็น
 ร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษา
 สูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $45.5 - 16.7 = 28.8$ %d ค่า %d ของความต้องการ
 สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $45.5 - 25.0 = 20.5$ %d และค่า
 %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ
 $16.7 - 25.0 = -8.3$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของ
 กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการ
 ศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษา
 ค่ำ มีความแตกต่างกันระดับมาก และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของ
 กลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษากลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 18.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $18.2 - 50.0 = -31.8$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $18.2 - 25.0 = -6.8$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $50.0 - 25.0 = 25.0$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับมาก แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเลขานุการ ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของเลขานุการบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 50.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $59.1 - 53.6 = 5.5$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $59.1 - 50.6 = 8.5$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $53.6 - 50.6 = 3.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 15.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็น

ร้อยละ 9.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $9.1 - 25.0 = -15.9$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $9.1 - 15.3 = -6.2$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $25.0 - 15.3 = 9.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 31.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $31.8 - 21.4 = 10.4$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $31.8 - 34.1 = -2.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $21.4 - 34.1 = 12.7$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรรมการบริหาร ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นประธานกรรมการบริหารและเลขานุการ แต่พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่ เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 25 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้การศึกษอบรรณเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารนิเทศ	การศึกษอบรรณเกี่ยวกับสารนิเทศ					
	เคยศึกษอบรรณ			ไม่เคยศึกษอบรรณ		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	83.3 (5)	44.4 (4)	75.0 (12)	45.5 (15)	50.0 (14)	48.9 (44)
ปานกลาง	16.7 (1)	44.4 (4)	18.8 (3)	18.2 (6)	21.4 (6)	13.3 (12)
น้อย	00.0 (0)	11.1 (1)	6.3 (1)	36.4 (12)	28.6 (8)	37.8 (34)
รวม	100.0 (6)	100.0 (9)	100.0 (16)	100.0 (33)	100.0 (28)	100.0 (90)
	$\chi^2 df .4 = 3.46623$			$\chi^2 df .4 = 1.60842$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 25 เมื่อควบคุมตัวแปรการศึกษอบรรณเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งผันแปรเป็น เคยศึกษอบรรณ และไม่เคยศึกษอบรรณ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยศึกษอบรรณเกี่ยวกับสารนิเทศ ๗ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 75.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.4 ค่าร้อยละของความ

กลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เทำกับ $11.1 - 6.3 = 4.8 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 48.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $45.5 - 50.0 = -4.5 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $45.5 - 48.9 = -3.4 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $50.0 - 48.9 = 1.1 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 18.2 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 13.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $18.2 - 21.4 = -3.2 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $18.2 - 13.3 = 4.9 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $21.4 - 13.3 = 8.1 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $36.4 - 28.6 = 7.8 \%d$ ค่า %d ของความต้องการ

สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $36.4 - 37.8 = -1.4$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $28.6 - 37.8 = -9.2$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรภายนอก(Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 26 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการ สารสนเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	42.9 (6)	41.2 (7)	49.2 (31)	56.0 (14)	55.0 (11)	58.1 (25)
ปานกลาง	21.4 (3)	41.2 (7)	143 (9)	16.0 (4)	15.0 (3)	14.0 (6)
น้อย	35.7 (5)	17.6 (3)	36.5 (23)	28.0 (7)	30.0 (6)	27.9 (12)
รวม	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (63)	100.0 (25)	100.0 (20)	100.0 (43)
	$\chi^2 df.4 = 6.52210$			$\chi^2 df.4 = .09663$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 26 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งค้นแปรเป็น มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $42.9 - 41.2 = 1.7 \%d$ ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $42.9 - 49.2 = -6.3 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $41.2 - 49.2 = -8.0 \%d$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการ-
 สारนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คือ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 21.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มี
 การศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 14.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศ
 ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $21.4 - 41.2 = -19.8$ %d ค่า %d
 ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $21.4 - 14.3 =$
 7.1 %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการ
 ศึกษาดำ เท่ากับ $41.2 - 14.3 = 26.9$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับ
 กลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่ม
 ที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกัน
 ระดับปานกลาง แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการ
 ศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการ-
 สारนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาดำ คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการ
 บริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 35.7 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับ
 กลาง คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่ม
 ที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $35.7 - 17.6 = 18.1$ %d ค่า %d ของความ
 ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $35.7 - 36.5 = -0.8$ %d
 และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ
 เท่ากับ $17.6 - 36.5 = -18.9$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการ
 ศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษา
 สูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความ-
 แตกต่างกันระดับปานกลาง แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่า
 ของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความ
 ต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์
 เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์
 ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา

ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 56.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $56.0 - 55.0 = 1.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $56.05 - 58.1 = -2.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $55.0 - 58.1 = -3.1$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 16.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.2 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $16.0 - 15.0 = 1.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $16.0 - 14.0 = 2.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $15.0 - 14.0 = 1.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 28.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 27.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $28.0 - 30.0 = -2.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $28.0 - 27.9 = 0.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $30.0 - 27.9 = 2.1$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 1.1 พบว่า ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มาควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนา ตำบล มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 27 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา

การใช้สารนิเทศ	ระดับการศึกษา		
	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	46.2 (18)	48.6 (18)	48.1 (5)
ปานกลาง	20.5 (8)	21.6 (8)	17.9 (19)
น้อย	33.3 (13)	29.7 (11)	34.0 (36)
รวม	100.0 (39)	100.0 (37)	100.0 (60)

$$\chi^2_{df.4} = 0.41828 \quad P > .05$$

ตาราง 27 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 48.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 48.1 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 46.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $46.2 - 48.6 = -2.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $46.2 - 48.1 = -1.9$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $48.6 - 48.1 = 0.5$ %d ซึ่งค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 20.5 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $20.5 - 21.6 = -1.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $20.5 - 17.9 = 2.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $21.6 - 17.9 = 3.7$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 29.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $33.3 - 29.7 = 3.6\%$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 34.0 = -0.7\%$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $29.7 - 34.0 = -4.3\%$ ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 28-30

ตาราง 28 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ตำแหน่งหน้าที่								
	ประธาน			เลขานุการ			กรรมการบริหาร		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	33.3 (2)	33.3 (1)	52.9 (9)	45.5 (5)	66.7 (4)	75.0 (3)	50.0 (11)	46.4 (13)	45.9 (39)
ปานกลาง	00.0 (0)	66.7 (2)	17.6 (3)	18.2 (2)	00.0 (0)	25.0 (1)	27.3 (6)	21.4 (6)	17.6 (15)
น้อย	66.7 (4)	00.0 (0)	29.4 (5)	36.4 (4)	33.3 (2)	00.0 (0)	22.7 (5)	32.1 (9)	36.5 (31)
รวม	100.0 (6)	100.0 (3)	100.0 (17)	100.0 (11)	100.0 (6)	100.0 (4)	100.0 (22)	100.0 (28)	100.0 (25)
	$\chi^2 df.4 = 8.12854$			$\chi^2 df.4 = 3.30114$			$\chi^2 df.4 = 1.91492$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 28 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งผันแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการคณะกรรมการบริหาร และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $33.3 - 33.3 = 00.0\%$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 52.9 = -19.6\%$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 52.9 = -19.6\%$ โดยที่ค่า %d ของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่าง

กันระดับปานกลาง แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษา ระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำไม่มีความแตกต่างกัน

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งประธานกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศ ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้ สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $00.0 - 66.7 = -66.7$ % d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $00.0 - 17.6 = -17.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $66.7 - 17.6 = 49.1$ %d โดยที่ค่า %d ของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษา สูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ มีความแตกต่างกันระดับมาก แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 29.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $66.7 - 00.0 = 66.7$ %d ค่า %d ของการใช้ สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $66.7 - 29.4 = 37.3$ %d และ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $00.0 - 29.4 = -29.4$ %d โดยที่ค่า %d ของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่า ของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษา ระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ มีความแตกต่างกันระดับ มาก แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับ กลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่า การใช้ สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการ บริหารบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแคว์ (Chi-

Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $36.4 - 33.3 = 3.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $36.4 - 50.0 = -13.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $33.3 - 50.0 = -16.7$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $45.5 - 16.7 = 28.8$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $45.5 - 25.0 = 20.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $16.7 - 25.0 = -8.3$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับมาก และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งเลขานุการที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษากลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 18.2

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $18.2 - 50.0 = -31.8$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $18.2 - 25.0 = -6.8$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $50.0 - 25.0 = 25.0$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับมาก แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเลขานุการ ได้ว่าการใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.6

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $59.1 - 53.6 = 5.5$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $59.1 - 50.6 = 8.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $53.6 - 50.6 = 3.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 15.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็น

ร้อยละ 9.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $9.1 - 25.0 = -15.9$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $9.1 - 15.3 = -6.2$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $25.0 - 15.3 = 9.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ตำแหน่งกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 31.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $31.8 - 21.4 = 10.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $31.8 - 34.1 = -2.3$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $21.4 - 34.1 = -12.7$ %d ซึ่งมีค่ามากที่สุด โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกรรมการบริหาร ได้ว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นประธานกรรมการบริหารและเลขานุการ แต่พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 29 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรคุณ

การใช้สารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ					
	เคยฝึกอบรม			ไม่เคยฝึกอบรม		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	100.0	55.6	68.8	36.4	46.4	44.4
	(6)	(5)	(11)	(12)	(13)	(40)
ปานกลาง	00.0	44.4	18.8	24.2	14.3	17.8
	(0)	(4)	(3)	(8)	(4)	(16)
น้อย	00.0	00.0	12.5	39.4	39.3	37.8
	(0)	(0)	(2)	(13)	(11)	(34)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(6)	(9)	(16)	(33)	(28)	(90)
	$\chi^2 df .4 = 6.26402$			$\chi^2 df .4 = 1.36110$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 29 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งตัวแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 68.8 และ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 56.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ

ต่ำ มีความแตกต่างกันระดับปานกลาง และมีค่าความแตกต่างเท่ากัน แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ ไม่มีความแตกต่างกัน

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่มีการใช้สารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 44.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $36.4 - 46.4 = -10.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $36.4 - 44.4 = -8.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $46.4 - 44.4 = 2.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่มีการใช้สารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 24.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ คิดเป็นร้อยละ 17.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 14.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $24.2 - 14.3 = 9.9$ %d ค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $24.2 - 17.8 = 6.4$ %d และค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ เท่ากับ $14.3 - 17.8 = -3.5$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่มีการใช้สารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ

คิดเป็นร้อยละ 37.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $39.4 - 39.3 = 0.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $39.4 - 37.8 = 1.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาดำ เท่ากับ $39.3 - 37.8 = 1.5$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 30 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามระดับการศึกษา และกำหนดให้ประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสมการณ์			ไม่มีประสมการณ์		
	สูง	กลาง	ต่ำ	สูง	กลาง	ต่ำ
มาก	50.0 (7)	41.2 (7)	42.9 (27)	44.0 (11)	55.0 (11)	55.8 (24)
ปานกลาง	7.1 (1)	23.5 (4)	23.8 (15)	28.0 (7)	20.0 (4)	9.3 (4)
น้อย	42.9 (6)	35.3 (6)	33.3 (21)	28.0 (7)	25.0 (5)	34.9 (15)
รวม	100.0 (14)	100.0 (17)	100.0 (63)	100.0 (25)	100.0 (20)	100.0 (43)
	$\chi^2 df .4 = 2.00344$ P > .05			$\chi^2 df .4 = 4.35036$ P > .05		

ตาราง 30 เมื่อควบคุมตัวแปรประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งผันแปรเป็นมีประสมการณ์ และไม่มีประสมการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีประสมการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 42.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 41.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $50.0 - 41.2 = 8.8$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $50.0 - 42.9 = 7.1$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $41.2 - 42.9 = -1.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $7.1 - 23.5 = -16.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $7.1 - 23.8 = -16.7$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $23.5 - 23.8 = -0.3$ %d โดยที่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ และค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างระดับปานกลาง แต่ค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง กับค่าของกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ มีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาสูง คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลาง เท่ากับ $42.9 - 35.3 = 7.6$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $42.9 - 33.3 = 9.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาระดับกลางกับกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ เท่ากับ $35.3 - 33.3 = 2.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 55.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการ

-9.9 %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 1.2 พบว่า ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และมีแนวโน้มว่าตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มาควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ปรากฏว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

2. ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความ ต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานหลักดังกล่าว สามารถแยกเป็นสมมติฐานรองเพื่อการทดสอบได้ 2 สมมติฐาน ดังนี้

2.1 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความ ต้องการสารสนเทศในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 31 จำนวนและร้อยละของความ ต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อดต. จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่

ความต้องการ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่		
	ประธาน	เลขานุการฯ	กรรมการ บริหาร
มาก	57.7 (15)	38.1 (8)	52.6 (71)
ปานกลาง	11.5 (3)	33.3 (7)	16.3 (22)
น้อย	30.8 (8)	28.6 (6)	31.1 (42)
รวม	100.0 (26)	100.0 (21)	100.0 (135)

$$x^2 df .4 = 4.62248 \quad P > .05$$

ตาราง 31 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 52.6 และคณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 38.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $57.7 - 38.1 = 19.6$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $57.7 - 52.6 = 5.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $38.1 - 52.6 = -14.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 16.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 11.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $11.5 - 33.3 = -21.8$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $11.5 - 16.3 = -4.8$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 16.3 = 17.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 31.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 30.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $30.8 - 28.6 = 2.2$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $30.8 - 31.1 = -0.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $28.6 - 31.1 = -2.5$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 32-34

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ	ระดับการศึกษา								
	สูง			กลาง			ต่ำ		
สารสนเทศ	ประชา น	เลขา ๑	กรรม การ	ประชา น	เลขา ๑	กรรม การ	ประชา น	เลขา ๑	กรรม การ
มาก	50.0 (3)	36.4 (4)	59.1 (13)	33.3 (1)	333.3 (2)	53.6 (15)	64.7 (11)	50.0 (2)	50.6 (43)
ปานกลาง	00.0 (0)	45.5 (5)	9.1 (2)	66.7 (2)	16.7 (1)	25.0 (7)	5.9 (1)	25.0 (1)	15.3 (13)
น้อย	50.0 (3)	18.2 (2)	31.8 (7)	00.0 (0)	50.0 (3)	21.4 (6)	29.4 (5)	25.0 (1)	34.1 (29)
รวม	100.0 (6)	100.0 (11)	100.0 (22)	100.0 (3)	100.0 (6)	100.0 (28)	100.0 (17)	100.0 (4)	100.0 (85)
	$\chi^2 df.4 = 8.71169$ $P < .05$			$\chi^2 df.4 = 5.05079$ $P > .05$			$\chi^2 df.4 = 1.94927$ $P > .05$		

ตาราง 32 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็น กรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 59.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธาน- กรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 36.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $50.0 - 36.4 = 13.6\%$ ค่า %d ของความต้องการ- สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 59.1 = -9.1\%$ และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็น กรรมการบริหาร เท่ากับ $36.4 - 59.1 = -22.7\%$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 9.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 45.5 = -45.5$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 9.1 = -9.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $45.5 - 9.1 = 36.4$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 31.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 18.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $50.0 - 18.2 = 31.8$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 31.8 = 18.2$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $18.2 - 31.8 = -13.6$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 33.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $33.3 - 33.3 = 00.0$ %d ซึ่งไม่พบความแตกต่าง ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับ

กลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 53.6 = -20.3 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 53.6 = -20.3 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและไม่พบความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง ($\%d$) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $66.7 - 16.7 = 50.0 \%d$ ค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $66.7 - 25.0 = 41.7 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $16.7 - 25.0 = -8.3 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 21.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง ($\%d$) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 50.0 = -50.0 \%d$ ค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 21.4 = -21.4 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 21.4 = 28.6 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับต่ำ ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็น

ร้อยละ 50.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็น
 ประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $64.7 - 50.0 = 14.7$ %d ค่า %d ของความ-
 ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ
 $64.7 - 50.6 = 14.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่
 เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 50.6 = -0.6$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาคำ มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่
 อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรม
 การบริหาร คิดเป็นร้อยละ 15.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร
 คิดเป็นร้อยละ 5.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็น
 ประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $5.9 - 25.0 = -19.1$ %d ค่า %d ของความ
 ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ
 $5.9 - 15.3 = -9.4$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่
 เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 15.3 = 9.7$ %d โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย
 เท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาคำ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่
 ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็น
 ประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 29.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ
 คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็น
 ประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $29.4 - 25.0 = 4.4$ %d ค่า %d ของความ-
 ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ
 $29.4 - 34.1 = -4.7$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่
 เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 34.1 = -9.1$ %d โดยมีค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย
 เท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความ-
 ต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษา
 คำบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์
 (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาคำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางและต่ำ

ตาราง 33 จำนวนและร้อยละของความถี่ของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการ สารสนเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศ					
	เคยฝึกอบรม			ไม่เคยฝึกอบรม		
	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ
มาก	71.4 (5)	50.0 (2)	70.4 (14)	52.6 (10)	35.3 (6)	49.6 (57)
ปานกลาง	28.6 (2)	25.0 (1)	25.0 (5)	5.3 (1)	35.3 (6)	14.8 (17)
น้อย	00.0 (0)	25.0 (1)	5.0 (1)	42.1 (8)	29.4 (5)	35.7 (4)
รวม	100.0 (7)	100.0 (4)	100.0 (20)	100.0 (19)	100.0 (17)	100.0 (78)
	$\chi^2 df.4 = 2.89175$			$\chi^2 df.4 = 6.57834$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 33 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งต้นแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 70.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 50.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $71.4 - 50.0 = 21.4$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $71.4 - 70.0 = 1.4$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 70.0 = -20.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและ

ปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 25.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $28.6 - 25.0 = 3.6$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $28.6 - 25.0 = 3.6$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 25.0 = 00.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและไม่พบความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 5.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 25.0 = -25.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 5.0 = -5.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 5.0 = 20.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 49.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการ-

สาร นิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $52.6 - 35.3 = 17.3$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $52.6 - 49.6 = 3.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $35.3 - 49.6 = -14.3$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 14.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 5.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $5.3 - 35.3 = -30.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $5.3 - 14.8 = -9.5$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $35.3 - 14.8 = 20.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อย ปานกลาง และมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 42.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 35.7 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 29.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $42.1 - 29.4 = 12.7$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $42.1 - 35.7 = 6.4$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $29.4 - 35.7 = -6.3$ %d โดยค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 34 จำนวนและร้อยละของความถี่ของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการ สารสนเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ
มาก	56.5 (13)	37.5 (3)	44.4 (28)	66.7 (2)	38.5 (5)	59.7 (43)
ปานกลาง	13.0 (3)	37.5 (3)	20.6 (13)	00.0 (0)	30.8 (4)	12.5 (9)
น้อย	30.4 (7)	25.0 (2)	34.9 (22)	33.3 (1)	30.8 (4)	27.8 (20)
รวม	100.0 (23)	100.0 (8)	100.0 (63)	100.0 (3)	100.0 (13)	100.0 (77)
	$\chi^2 df.4 = 2.73172$			$\chi^2 df.4 = 3.93700$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 34 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งต้นแปรเป็น มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 44.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 37.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $56.5 - 37.5 = 19.0\%d$ ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $56.5 - 44.4 = 12.1\%d$ และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $37.5 - 44.4 = -6.9\%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มีความต้องการ-
 สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 20.6 และคณะกรรมการบริหาร
 อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 13.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของ
 ความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ
 $13.0 - 37.5 = -24.5$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการ
 บริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $13.0 - 20.6 = -7.6$ %d และค่า %d ของความต้องการ
 สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $37.5 - 20.6 = 16.9$ %d
 โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการ-
 สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 30.4 และคณะกรรมการ-
 บริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการ-
 สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $30.4 - 25.0 =$
 5.4 %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็น
 กรรมการบริหาร เท่ากับ $30.4 - 34.9 = -4.5$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่ม
 ที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 34.9 = -9.9$ %d โดยค่าทั้งหมดมีความ
 แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความ-
 ต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพ
 เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย
 ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความ
 ต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลง
 มา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 59.7 และคณะกรรมการ
 บริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 38.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความ

ต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $66.7 - 38.5 = 28.2$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $66.7 - 59.7 = 7.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $38.5 - 59.7 = -21.2$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อย ปานกลาง และมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 30.8 = -30.8$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 12.5 = -12.5$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $30.8 - 12.5 = 18.3$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อย และปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 30.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 27.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $33.3 - 30.8 = 2.5$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 27.8 = 5.5$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $30.8 - 27.8 = 3.0$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และ ไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัย-สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร องค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 2.1 พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรการศึกษาคือเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มาควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ปรากฏว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปร-คุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. แต่เมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษามาควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ปรากฏว่า ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนา-ตำบลมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปรากฏในกลุ่มคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง แต่ในกลุ่มคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางและต่ำ ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษามีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงแต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางและต่ำ

2.2 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผน-พัฒนา
ตำบล มีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 35 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

การใช้ สารนิเทศ	ตำแหน่งหน้าที่		
	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการบริหาร
มาก	46.2 (12)	57.1 (12)	46.7 (63)
ปานกลาง	19.2 (5)	14.3 (3)	20.0 (27)
น้อย	34.6 (9)	28.6 (6)	33.3 (45)
รวม	100.0 (26)	100.0 (21)	100.0 (135)

$$\chi^2_{df,4} = 0.89305 \quad P > .05$$

ตาราง 35 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่
อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็น
กรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 46.7 และคณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร
คิดเป็นร้อยละ 46.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธาน-
กรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $46.2 - 57.1 = -10.9$ %d ค่า %d ของการใช้
สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ
 $46.2 - 46.7 = -0.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับ
กลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $57.1 - 46.7 = 10.1$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและ
ปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็น
กรรมการ คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็นประธานกรรมการ-
บริหาร คิดเป็นร้อยละ 19.2 และคณะกรรมการบริหาร อดต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 14.3
ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับ
กลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $19.2 - 14.3 = 4.9$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็น

ประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $19.2 - 20.0 = -0.8$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $14.3 - 20.0 = -5.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 33.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $34.6 - 28.6 = 6.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $34.6 - 33.3 = 1.3$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $28.6 - 33.3 = -4.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 36-38

ตาราง 36 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ระดับการศึกษา								
	สูง			กลาง			ต่ำ		
	ประชา น	เลขฯ	กรรม การ	ประชา น	เลขฯ	กรรม การ	ประชา น	เลขฯ	กรรม การ
มาก	33.3 (2)	45.5 (5)	50.0 (11)	33.3 (1)	66.7 (4)	46.4 (13)	52.9 (9)	75.0 (3)	45.9 (39)
ปานกลาง	00.0 (0)	18.2 (2)	27.3 (6)	66.7 (2)	00.0 (0)	21.4 (6)	17.6 (3)	25.0 (1)	17.6 (15)
น้อย	66.7 (4)	36.4 (4)	22.7 (5)	00.0 (0)	33.3 (2)	32.1 (9)	29.4 (5)	00.0 (0)	36.5 (31)
รวม	100.0 (6)	100.0 (11)	100.0 (22)	100.0 (3)	100.0 (6)	100.0 (28)	100.0 (17)	100.0 (4)	100.0 (8)
	$\chi^2 df.4 = 4.80808$			$\chi^2 df.4 = 5.65945$			$\chi^2 df.4 = 2.50699$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 36 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็น กรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 45.5 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $33.3 - 45.5 = -12.2$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 50.0 = -16.7$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $45.5 - 50.0 = -4.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 18.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 18.2 = -18.2 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 27.3 = -27.3 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $18.2 - 27.3 = -9.1 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 36.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 22.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $66.7 - 36.4 = 30.3 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $66.7 - 22.7 = 44.0 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $36.4 - 22.7 = 13.7 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 46.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $33.3 - 66.7 = -33.4 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 46.4 = -13.1 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $66.7 - 46.4 = 20.3 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก ปานกลาง และน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 21.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $66.7 - 00.0 = 66.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $66.7 - 21.4 = 45.3$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 21.4 = -21.4$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 32.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 33.3 = -33.3$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 32.1 = -32.1$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $33.3 - 32.1 = 1.2$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 52.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 45.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $52.9 - 75.0 = -22.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ

$52.9 - 45.9 = 7.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $75.0 - 45.9 = 29.1$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก ปานกลาง และน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร และคณะกรรมการบริหารที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $17.6 - 25.0 = -7.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $17.6 - 17.6 = 00.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $25.0 - 17.6 = 7.4$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและไม่พบความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 29.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $29.4 - 00.0 = 29.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $29.4 - 36.5 = -7.1$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 36.5 = 36.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 37 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ					
	เคยฝึกอบรม			ไม่เคยฝึกอบรม		
	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ
มาก	57.1	100.0	70.0	42.1	47.1	42.6
	(4)	(4)	(14)	(8)	(8)	(49)
ปานกลาง	42.9	00.0	20.0	10.5	17.6	20.0
	(3)	(0)	(4)	(2)	(3)	(23)
น้อย	00.0	00.0	10.0	47.4	35.3	37.4
	(0)	(0)	(2)	(9)	(6)	(43)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(7)	(4)	(20)	(19)	(17)	(115)
	$\chi^2 df .4 = 4.00297$			$\chi^2 df .4 = 1.34115$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 37 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งผันแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 70.0 และคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 57.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็น

เลขานุการ เท่ากับ $57.1 - 100.0 = -42.9$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $57.1 - 70.0 = -12.9$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $100.0 - 70.0 = 30.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก และปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $42.9 - 00.0 = 42.9$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $42.9 - 20.0 = 22.9$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 20.0 = -20.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างกันระดับมากและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 10.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $00.0 - 00.0 = 00.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 10.0 = -10.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $00.0 - 10.0 = -10.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและไม่พบความแตกต่าง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และมีทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 47.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 42.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการ-

บริหาร คิดเป็นร้อยละ 42.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $42.1 - 47.1 = -5.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $42.1 - 42.6 = -0.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $47.1 - 42.6 = 4.5$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 17.6 และคณะกรรมการบริหารที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 10.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $10.5 - 17.6 = -7.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธาน-กรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $10.5 - 20.0 = -9.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $17.6 - 20.0 = -2.4$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 37.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $47.4 - 35.3 = 12.1$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $47.4 - 37.4 = 10.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $35.3 - 37.4 = -2.1$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยกับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของ คณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผน พัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้ สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับการใช้สารนิเทศของ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 38 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ	ประธาน	เลขานุการ	กรรมการ
มาก	43.5	50.0	42.9	66.7	61.5	50.0
	(10)	(4)	(27)	(2)	(8)	(36)
ปานกลาง	21.7	12.5	22.2	00.0	15.4	18.1
	(5)	(1)	(14)	(0)	(2)	(13)
น้อย	34.8	37.5	34.9	33.3	23.1	31.9
	(8)	(3)	(22)	(1)	(3)	(23)
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
	(23)	(8)	(63)	(3)	(13)	(72)
	$x^2 df .4 = 0.41595$			$x^2 df .4 = 1.26840$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 38 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งต้นแปรเป็น มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ องค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการฯ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 43.5 และ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 42.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $43.5 - 50.0 = -6.5 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับ กลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $43.5 - 42.9 = 0.6 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่าง กลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $50.0 - 42.9 = 7.1 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศ ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 21.7 และคณะกรรมการ-บริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้ สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $21.7 - 12.5 = 9.2 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็น กรรมการบริหาร เท่ากับ $21.7 - 22.2 = -0.5 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็น เลขานุการกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $12.5 - 22.2 = -9.7 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความ-แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศ น้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เป็นเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 34.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธาน-กรรมการบริหาร คิดเป็นร้อยละ 34.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่าง กลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นเลขานุการ เท่ากับ $34.8 - 37.5 = -2.7 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารกับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $34.8 - 34.9 = -0.1 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการกับกลุ่มที่เป็น กรรมการบริหาร เท่ากับ $37.5 - 34.9 = 2.6 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เท่านั้น

บริหาร เท่ากับ $33.3 - 31.9 = 1.4 \%d$ และค่า $\%d$ ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เป็นเลขานุการ กับกลุ่มที่เป็นกรรมการบริหาร เท่ากับ $23.1 - 31.9 = -8.8 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกัน เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพ เกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของ คณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสิทธิภาพเกี่ยวกับ องค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรภายนอก(Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร องค์กรบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 2.2 พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่น มาควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ปรากฏว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับการใช้สารนิเทศของกรรม การบริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล

3. ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานหลักดังกล่าว สามารถแยกเป็นสมมติฐานรองเพื่อการทดสอบได้ 2 สมมติฐาน ดังนี้

3.1 ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 39 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศ ของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ความต้องการ สารสนเทศ	ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	71.4 (5)	54.7 (76)	36.1 (13)
ปานกลาง	00.0(0)	17.3 (24)	22.2 (8)
น้อย	28.6 (2)	28.1 (39)	41.7 (15)
รวม	100.0 (7)	100.0 (139)	100.0 (36)

$$\chi^2_{df,4} = 5.87172 \quad P > .05$$

ตาราง 39 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 54.7 และ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 36.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $71.4 - 54.7 = 16.7$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $71.4 - 36.1 = 35.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้

เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $54.7 - 36.1 = 18.6$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 17.3 = -17.3$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 22.2 = -22.2$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $17.3 - 22.2 = -4.9$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 28.6 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $28.6 - 28.1 = 0.5$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.6 - 41.7 = -13.1$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.1 - 41.7 = -13.6$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 40-43

ตาราง 40 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารสนเทศ	ระดับการศึกษา								
	สูง			กลาง			ต่ำ		
	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย	มาก	ปาน กลาง	น้อย
มาก	00.0 (0)	56.7 (19)	16.7 (1)	100.0 (1)	53.3 (16)	16.7 (1)	66.7 (4)	53.9 (41)	45.8 (11)
ปานกลาง	00.0 (0)	15.2 (5)	33.3 (2)	00.0 (0)	23.3 (7)	50.0 (3)	00.0 (0)	15.8 (12)	12.5 (3)
น้อย	00.0 (0)	27.3 (9)	50.0 (3)	00.0 (0)	23.3 (7)	33.3 (2)	33.3 (2)	30.3 (23)	41.7 (10)
รวม	00.0 (0)	100.0 (33)	100.0 (6)	100.0 (1)	100.0 (30)	100.0 (6)	100.0 (6)	100.0 (76)	100.0 (24)
	$\chi^2 df .4 = 3.44416$			$\chi^2 df .4 = 3.98778$			$\chi^2 df .4 = 2.21581$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 40 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งต้นแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความ

ต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 57.6 = -57.6$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 16.7 = -16.7$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $57.6 - 16.7 = 40.9$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 15.2 = -15.2$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 33.3 = -33.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $15.2 - 33.3 = -18.1$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 27.3 = -27.3$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 50.0 = -50.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $27.3 - 50.0 = -22.7$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับ

น้อย เท่ากับ $00.0 - 33.3 = -33.3 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $23.3 - 33.3 = -10.0 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.9 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 45.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง ($\%d$) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $66.7 - 53.9 = 12.8 \%d$ ค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $66.7 - 45.8 = 20.9 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $53.9 - 45.8 = 8.1 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง ($\%d$) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 15.8 = -15.8 \%d$ ค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 12.5 = -12.5 \%d$ และค่า $\%d$ ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $15.8 - 12.5 = 3.3 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 33.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 30.3 = 3.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 41.7 = -8.4$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $30.3 - 41.7 = -11.4$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 41 จำนวนและร้อยละของความถี่ของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรคู่

ความต้องการ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่								
	ประธาน			เลขานุการ			กรรมการบริหาร		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	66.7 (2)	46.7 (7)	75.0 (6)	00.0 (0)	50.0 (8)	00.0 (0)	75.0 (3)	56.5 (61)	30.4 (7)
ปานกลาง	00.0 (0)	20.0 (3)	00.0 (0)	00.0 (0)	25.0 (4)	60.0 (3)	00.0 (0)	15.7 (17)	21.7 (5)
น้อย	33.3 (1)	33.3 (5)	25.0 (2)	00.0 (0)	25.0 (4)	40.0 (2)	25.0 (1)	27.8 (30)	47.8 (11)
รวม	100.0 (3)	100.0 (15)	100.0 (8)	00.0 (0)	100.0 (16)	100.0 (5)	100.0 (4)	100.0 (108)	100.0 (23)
	$\chi^2 df.4 = 3.09833$			$\chi^2 df.2 = 4.20000$			$\chi^2 df.4 = 6.42920$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 41 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งค้นแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มาก กับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $66.7 - 46.7 = 20.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ

น้อย เท่ากับ $66.7 - 75.0 = -8.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $46.7 - 75.0 = -28.3$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศ ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 20.0 = -20.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 00.0 = 00.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $20.0 - 00.0 = 20.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและไม่มีค่าความแตกต่างกัน

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 33.3 = 00.0$ %d ซึ่งไม่พบความแตกต่างค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 25.0 = 8.3$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 25.0 = 8.3$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและไม่พบความแตกต่างกัน

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)

ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 50.0 = -50.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 00.0 = 00.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $50.0 - 00.0 = 50.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและไม่มีค่าความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 25.0 = -25.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 60.0 = -60.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 60.0 = -35.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 25.0 = -25.0$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 40.0 = -40.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 40.0 = -15.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมากและปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้

25.0 - 47.8 = -22.8 %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ 27.8 - 47.8 = -20.0 %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหารบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 42 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการ สารสนเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศ					
	เคยฝึกอบรม			ไม่เคยฝึกอบรม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	75.0 (3)	65.2 (15)	75.0 (3)	66.7 (2)	52.6 (61)	31.3 (10)
ปานกลาง	00.0 (0)	30.4 (7)	25.0 (1)	00.0 (0)	32.8 (38)	46.9 (15)
น้อย	25.0 (1)	4.3 (1)	00.0 (0)	33.3 (1)	32.8 (38)	46.9 (15)
รวม	100.0 (4)	100.0 (23)	100.0 (4)	100.0 (3)	100.0 (137)	100.0 (40)
	$\chi^2 df .4 = 3.85695$			$\chi^2 df .4 = 5.28597$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 42 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งผันแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากและน้อย คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $75.0 - 65.2 = 9.8$ %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $75.0 - 75.0 = 00.0$ %d และค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่

มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $65.2 - 75.0 = -9.8 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและ
ไม่มีความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศ
ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมา
คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของ
ความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับ
กลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 30.4 = -30.4 \%d$ ค่า %d ของความ-
ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ
น้อย เท่ากับ $00.0 - 25.0 = -25.0 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้
เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $30.4 - 25.0 =$
 $5.4 \%d$ โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก ปานกลาง และน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศ
น้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ
คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.3 ค่าร้อยละ
ของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก
กับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $25.0 - 4.3 = 20.7 \%d$ ค่า %d ของความ-
ต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ
น้อย เท่ากับ $25.0 - 00.0 = 25.0 \%d$ และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้
เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $4.3 - 00.0 = 4.3 \%d$
โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก ปานกลาง และน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความ-
ต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของ
คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์
และเมื่อทดสอบด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์
กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึก-
อบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศ
มาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

ตาราง 43 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรควบคุม

ความต้องการ สารสนเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	60.0 (3)	43.9 (29)	52.2 (12)	100.0 (1)	64.4 (47)	7.7 (1)
ปานกลาง	00.0 (0)	21.2 (14)	21.7 (5)	00.0 (0)	13.7 (10)	23.1 (3)
น้อย	40.0 (2)	34.8 (23)	26.1 (6)	00.0 (0)	21.9 (16)	69.2 (9)
รวม	100.0 (5)	100.0 (66)	100.0 (23)	100.0 (1)	100.0 (73)	100.0 (13)
	$\chi^2 df .4 = 1.98912$			$\chi^2 df .4 = 17.14919$		
	P > .05			P > .05		

ตาราง 43 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งค้นแปรเป็น
มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ
องค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ
มาก คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ น้อย
คิดเป็นร้อยละ 52.2 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ ปานกลาง คิดเป็น
ร้อยละ 43.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้
เกี่ยวกับสารสนเทศ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ ปานกลาง เท่ากับ $60.0 - 43.9 =$
 16.1 %d ค่า %d ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ มากกับกลุ่มที่
มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ น้อย เท่ากับ $60.0 - 52.2 = 7.8$ %d และค่า %d ของความต้องการ

สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $43.9 - 52.2 = -8.3$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 21.2 = -21.2$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 21.7 = -21.7$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $21.2 - 21.7 = -0.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับมาก และน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.8 และ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 26.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $40.0 - 34.8 = 5.2$ %d ค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $40.0 - 26.1 = 13.9$ %d และค่า %d ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $34.8 - 26.1 = 8.7$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 3.1 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มาควบคุมตัวแปรความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

3.2 ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับ การใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 44 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

การใช้สารนิเทศ	ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	28.6 (2)	51.8 (72)	36.1 (13)
ปานกลาง	42.9 (3)	19.4 (27)	13.9 (5)
น้อย	28.6 (2)	28.8 (40)	50.0 (18)
รวม	100.0 (7)	100.0 (139)	100.0 (36)

$$x^2 df .4 = 8.55348 \quad P > .05$$

ตาราง 44 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 36.1 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $28.6 - 51.8 = -23.2$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.6 - 36.1 = -7.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $51.8 - 36.1 = 15.7$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 19.4 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 13.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ

$42.9 - 19.4 = 23.5$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $42.9 - 13.9 = 29.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $19.4 - 13.9 = 5.5$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย ปานกลาง และมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.8 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 28.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $28.6 - 28.8 = -0.2$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.6 - 50.0 = -21.4$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.8 - 50.0 = -21.2$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย และมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่ม และบางกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างสมบูรณแบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 45-48

ตาราง 45 จำนวนและร้อยละของการใช้สารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม

การใช้ สารสนเทศ	ระดับการศึกษา								
	สูง			กลาง			ต่ำ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	00.0 (0)	51.5 (17)	16.7 (1)	00.0 (0)	53.3 (16)	33.3 (2)	33.3 (2)	51.3 (39)	41.7 (10)
ปานกลาง	00.0 (0)	21.2 (7)	16.7 (1)	100.0 (1)	23.3 (7)	00.0 (0)	33.3 (2)	17.1 (13)	16.7 (4)
น้อย	00.0 (0)	27.3 (9)	66.7 (4)	00.0 (0)	23.3 (7)	66.7 (4)	33.3 (2)	31.6 (24)	41.7 (10)
รวม	00.0 (0)	100.0 (33)	100.0 (6)	100.0 (1)	100.0 (30)	100.0 (6)	100.0 (6)	100.0 (76)	100.0 (24)
	$\chi^2 df .2 = 3.75063$			$\chi^2 df .4 = 8.55391$			$\chi^2 df .4 = 2.03341$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 45 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 51.5 = -51.5$ %d ค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 16.7 = -16.7$ %d และค่า % d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $51.5 - 16.7 = 34.8$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 21.2 = -21.2$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 16.7 = -16.7$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $21.2 - 16.7 = 4.5$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย และปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 27.3 = -27.3$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 66.7 = -66.7$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $27.3 - 66.7 = -39.4$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง

(%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 53.3 = -53.3$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 33.3 = -33.3$ %d และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $53.3 - 33.3 = 20.0$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการ-บริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $100.0 - 23.3 = 76.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $100.0 - 00.0 = 100.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $23.3 - 00.0 = 23.3$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 23.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 23.3 = -23.3$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 66.7 = -66.7$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $23.3 - 66.7 = -43.4$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำ

แผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.7 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 51.3 = -18.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 41.7 = -8.4$ %d และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $51.3 - 41.7 = 9.6$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.1 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 17.1 = 16.2$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 16.7 = 16.6$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $17.1 - 16.7 = 0.4$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย และปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 33.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 31.6 = 1.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 41.7 = -8.4$ %d และค่า %d ของการใช้

สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $31.6 - 41.7 = -10.1 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 46 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำนวนตาม
ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่
เป็นตัวแปรคุม

การใช้ สารนิเทศ	ตำแหน่งหน้าที่								
	ประธาน			เลขานุการ			กรรมการบริหาร		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	00.0 (0)	53.3 (8)	50.0 (4)	00.0 (0)	62.5 (10)	40.0 (2)	50.0 (2)	50.0 (54)	30.4 (7)
ปานกลาง	66.7 (2)	13.3 (2)	12.5 (1)	00.0 (0)	12.5 (2)	20.0 (1)	25.0 (1)	21.3 (23)	13.0 (3)
น้อย	33.3 (1)	33.3 (5)	57.5 (3)	00.0 (0)	25.0 (4)	40.0 (2)	25.0 (1)	28.7 (31)	56.5 (13)
รวม	100.0 (3)	100.0 (15)	100.0 (8)	00.0 (0)	100.0 (16)	100.0 (5)	100.0 (4)	100.0 (108)	100.0 (23)
	$\chi^2 df.4 = 5.57556$			$\chi^2 df.2 = 0.78750$			$\chi^2 df.4 = 6.75040$		
	P > .05			P > .05			P > .05		

ตาราง 46 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งผันแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก กับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 53.3 = -53.3\%$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 50.0 = -50.0\%$ และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $53.3 - 50.0 = 3.3\%$ โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 13.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $66.7 - 13.3 = 53.4$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $66.7 - 12.5 = 54.2$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $13.3 - 12.5 = 0.8$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย และมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $33.3 - 33.3 = 00.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 37.5 = -4.2$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 37.5 = -4.2$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อยและไม่มีความแตกต่าง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.

ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 40.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 62.5 = -62.5$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 40.0 = -40.0$ %d และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $62.5 - 40.0 = 22.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 12.5 = -12.5$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 20.0 = -20.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $12.5 - 20.0 = -7.5$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับน้อยและปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 25.0 = -25.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 40.0 = -40.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 40.0 = -15.0$ %d โดยมีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความ-

สัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้อี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 30.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $50.0 - 50.0 = 00.0$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $50.0 - 30.4 = 19.6$ %d และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $50.0 - 30.4 = 19.6$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและไม่มีความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.3 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $25.0 - 21.3 = 3.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 13.0 = 12.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $21.3 - 13.0 = 8.3$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 28.7 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ

ปานกลาง เท่ากับ $25.0 - 28.7 = -3.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 56.5 = -31.5$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $28.7 - 56.5 = -27.8$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหารบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 47 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรคุณ

การใช้ สารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ					
	เคยฝึกอบรม			ไม่เคยฝึกอบรม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	00.0 (0)	78.3 (18)	100.0 (4)	66.7 (2)	46.6 (54)	28.1 (9)
ปานกลาง	75.0 (3)	17.4 (4)	00.0 (0)	00.0 (0)	19.8 (23)	15.6 (5)
น้อย	25.0 (1)	4.3 (1)	00.0 (0)	33.3 (1)	33.6 (39)	56.3 (18)
รวม	100.0 (4)	100.0 (23)	100.0 (4)	100.0 (3)	100.0 (116)	100.0 (32)
	$\chi^2 df.4 = 12.08011$			$\chi^2 df.4 = 6.54585$		
	P < .05			P > .05		

ตาราง 47 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งผันแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 78.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 78.3 = -78.3$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 100.0 = -100.0$ %d และค่า % d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย

เท่ากับ $78.3 - 100.0 = -21.7 \%d$ โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 17.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $75.0 - 17.4 = 57.6 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $75.0 - 00.0 = 75.0 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $17.4 - 00.0 = 17.4 \%d$ โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับปานกลางและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 4.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $25.0 - 4.3 = 20.7 \%d$ ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $25.0 - 00.0 = 25.0 \%d$ และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $4.3 - 00.0 = 4.3 \%d$ โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อย ปานกลาง และมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการ-

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหารบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ตาราง 48 จำนวนและร้อยละของการใช้สารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุม

การใช้ สารสนเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น					
	มีประสบการณ์			ไม่มีประสบการณ์		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
มาก	00.0 (0)	45.5 (30)	47.8 (11)	100.0 (2)	57.5 (42)	15.4 (2)
ปานกลาง	60.0 (3)	21.2 (14)	13.0 (3)	00.0 (0)	17.8 (13)	15.4 (2)
น้อย	40.0 (2)	33.3 (22)	39.1 (9)	00.0 (0)	24.7 (18)	69.2 (9)
รวม	100.0 (5)	100.0 (66)	100.0 (23)	100.0 (2)	100.0 (73)	100.0 (13)
	$\chi^2 df .4 = 6.78137$			$\chi^2 df .4 = 12.80254$		
	P > .05			P < .05		

ตาราง 48 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งค้นแปรเป็น
มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ
องค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย
คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง
คิดเป็นร้อยละ 45.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้-
เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $00.0 - 45.5 = -45.5$
%d ค่า %d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยว-
กับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ $00.0 - 47.8 = -47.8$ %d และค่า % d ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มี
ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศฯ น้อย เท่ากับ
 $45.5 - 47.8 = -2.3$ %d โดยที่มีค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 21.2 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 13.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $60.0 - 21.2 = 38.8$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $60.0 - 13.0 = 47.0$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $21.2 - 13.0 = 8.2$ %d โดยที่ค่าความแตกต่างระดับน้อยและมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มาก คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา คือคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย คิดเป็นร้อยละ 39.1 และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d)ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลาง เท่ากับ $40.0 - 33.3 = 6.7$ %d ค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ มากกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $40.0 - 39.1 = 0.9$ %d และค่า %d ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปานกลางกับกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ น้อย เท่ากับ $33.3 - 39.1 = -5.8$ %d โดยที่ค่าทั้งหมดมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่าการใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 3.2 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่มาควบคุมตัวแปรความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล แต่เมื่อนำตัวแปรการศึกษามาเกี่ยวกับสารสนเทศ

และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นมาควบคุมตัวแปรความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่า ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปรากฏในกลุ่มคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

4. ทดสอบสมมติฐานข้อ 4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานหลักดังกล่าว สามารถแยกเป็นสมมติฐานรองเพื่อการทดสอบได้ 2 สมมติฐาน ดังนี้

4.1 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 49 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ความต้องการ สารสนเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศ	
	เคยฝึกอบรม	ไม่เคยฝึกอบรม
มาก	67.7 (21)	48.3 (73)
ปานกลาง	25.8 (8)	15.9 (24)
น้อย	6.5 (2)	35.8 (54)
รวม	100.0 (31)	100.0 (151)

$$\chi^2_{df,2} = 10.49197 \quad P < .05$$

ตาราง 49 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 67.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 48.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $67.7 - 48.3 = 19.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 25.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 15.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $25.8 - 15.9 = 9.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 6.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $6.5 - 35.8 = -29.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้น มีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 50-52

ตาราง 50 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารนิเทศ	ระดับการศึกษา					
	สูง		กลาง		ต่ำ	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	83.3 (5)	45.5 (15)	44.4 (4)	50.0 (14)	75.0 (12)	48.9 (44)
ปานกลาง	16.7 (1)	18.2 (6)	44.4 (4)	21.4 (6)	18.8 (3)	13.3 (12)
น้อย	00.0 (0)	36.4 (12)	11.1 (1)	28.6 (8)	6.3 (1)	37.8 (34)
รวม	100.0 (6)	100.0 (33)	100.0 (9)	100.0 (28)	100.0 (16)	100.0 (90)
	$\chi^2 df.2 = 3.60877$		$\chi^2 df.2 = 2.23175$		$\chi^2 df.4 = 6.12444$	
	P > .05		P > .05		P < .05	

ตาราง 50 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 45.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $83.3 - 45.5 = 37.8$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 18.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 16.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $16.7 - 18.2 = -1.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 36.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 36.4 = -36.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $44.4 - 50.0 = -5.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 21.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $44.4 - 21.4 = 23.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 11.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $11.1 - 28.6 = -17.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 48.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $75.0 - 48.9 = 26.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 13.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $18.8 - 13.3 = 5.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 6.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $6.3 - 37.8 = -31.5 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางและสูง

ตาราง 51 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่ เป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่					
	ประธานกรรมการบริหาร		เลขานุการฯ		กรรมการบริหาร	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	71.4 (5)	52.6 (10)	50.0 (2)	35.3 (6)	70.0 (14)	49.6 (57)
ปานกลาง	28.6 (2)	5.3 (1)	25.0 (1)	35.3 (6)	25.0 (5)	14.8 (17)
น้อย	00.0 (0)	42.1 (8)	25.0 (1)	29.4 (5)	5.0 (1)	35.7 (41)
รวม	100.0 (7)	100.0 (19)	100.0 (4)	100.0 (17)	100.0 (20)	100.0 (115)
	$\chi^2 df .2 = 5.66917$ P > .05		$\chi^2 df .2 = 0.30882$ P > .05		$\chi^2 df .2 = 7.58931$ P < .05	

ตาราง 51 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งผันแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 71.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 52.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $71.4 - 52.6 = 18.8 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 28.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 5.3 ค่าร้อยละของ

ความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $28.6 - 5.3 = 23.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 42.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 42.1 = -42.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $50.0 - 35.3 = 14.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $25.0 - 35.3 = -10.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $25.0 - 29.4 = -4.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 49.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $70.0 - 49.6 = 20.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 14.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $25.0 - 14.8 = 10.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 5.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ เท่ากับ $5.0 - 35.7 = -30.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรม เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไข ของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรม- เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผน- พัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับความต้องการสารสนเทศใน การจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร

ตาราง 52 จำนวนและร้อยละของความถี่ของลักษณะการบริการ อบรม. จำนวนตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการสารนิเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น			
	มีประสบการณ์		ไม่มีประสบการณ์	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	62.5 (15)	41.4 (29)	85.7 (6)	54.3 (44)
ปานกลาง	33.3 (8)	15.7 (11)	00.0 (0)	16.0 (13)
น้อย	4.2 (1)	42.9 (30)	14.3 (1)	29.6 (24)
รวม	100.0 (24)	100.0 (70)	100.0 (7)	100.0 (80)
	$\chi^2 df .2 = 12.55267$ P < .05		$\chi^2 df .2 = 2.77503$ P > .05	

ตาราง 52 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งตัวแปรเป็น มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบรม.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบรม.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 41.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $62.5 - 41.4 = 21.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบรม.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 33.3

รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 15.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $33.3 - 15.7 = 17.6 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 4.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $4.2 - 42.9 = -38.7 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 54.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $85.7 - 54.3 = 31.4 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับ มาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 16.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 16.0 = -16.0 \%d$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมา

คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 14.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $14.3 - 29.6 = -15.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 4.1 พบว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมาควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คณะกรรมการบริหารที่เป็นกรรมการ-

บริหาร และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงและระดับกลาง กลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหารและเลขานุการ และกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น กล่าวคือ ทำให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการสารนิเทศที่มีความสัมพันธ์กันก่อนการควบคุมตัวแปรเปลี่ยนเป็นไม่มีความสัมพันธ์กันเมื่อนำตัวแปรดังกล่าวมาควบคุม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ กับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาดำ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ กับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงและระดับกลาง คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารและเลขานุการ และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

4.2 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 53 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

การใช้สารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ	
	เคยฝึกอบรม	ไม่เคยฝึกอบรม
มาก	71.0 (22)	43.0 (65)
ปานกลาง	22.6 (7)	18.5 (28)
น้อย	6.5 (2)	38.4 (58)
รวม	100.0 (31)	100.0 (151)

$$\chi^2_{df,2} = 12.38110 \quad P < .05$$

ตาราง 53 แสดงให้เห็นว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการใช้สารนิเทศมาก

ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 43.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $71.0 - 43.0 = 28.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 22.6 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 18.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $22.6 - 18.5 = 4.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 6.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $6.5 - 38.4 = -31.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่ม และมีทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้น มีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 54-56

ตาราง 54 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ระดับการศึกษา					
	สูง		กลาง		ต่ำ	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	100.0 (6)	36.4 (12)	55.6 (5)	46.4 (13)	68.8 (11)	44.4 (40)
ปานกลาง	00.0 (0)	24.2 (8)	44.4 (4)	14.3 (4)	18.8 (3)	17.8 (16)
น้อย	00.0 (0)	39.4 (13)	00.0 (0)	39.3 (11)	12.5 (2)	37.8 (34)
รวม	100.0 (6)	100.0 (33)	100.0 (9)	100.0 (28)	100.0 (16)	100.0 (90)
	$\chi^2 df.2 = 8.27273$ P < .05		$\chi^2 df.2 = 6.51742$ P < .05		$\chi^2 df.2 = 4.23106$ P > .05	

ตาราง 54 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 36.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $100.0 - 36.4 = 63.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 24.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 24.2 = -24.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 39.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 39.4 = -39.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 55.6 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 46.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $55.6 - 46.4 = 9.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 14.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $44.4 - 14.3 = 30.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 39.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 39.3 = -39.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 68.8 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $68.8 - 44.4 = 24.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 17.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $18.8 - 17.8 = 1.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $12.5 - 37.8 = -25.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับ สารนิเทศฯ กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงและระดับกลาง

ตาราง 55 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่ เป็นตัวแปรกลุ่ม

การใช้สารนิเทศ	ตำแหน่งหน้าที่					
	ประธานกรรมการบริหาร		เลขานุการฯ		กรรมการบริหาร	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	57.1 (4)	42.1 (8)	100.0 (4)	47.1 (8)	70.0 (14)	42.6 (49)
ปานกลาง	42.9 (3)	10.5 (2)	00.0 (0)	17.6 (3)	20.0 (4)	20.0 (23)
น้อย	00.0 (0)	47.4 (9)	00.0 (0)	35.3 (6)	10.0 (2)	37.4 (43)
รวม	100.0 (7)	100.0 (19)	100.0 (4)	100.0 (17)	100.0 (20)	100.0 (115)
	$\chi^2 df.2 = 6.34687$ P < .05		$\chi^2 df.2 = 3.70588$ P > .05		$\chi^2 df.2 = 6.57391$ P < .05	

ตาราง 55 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งค้นแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 42.1

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $57.1 - 42.1 = 15.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 10.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $42.9 - 10.5 = 32.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 47.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 47.4 = -47.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 47.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $100.0 - 47.1 = 52.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 17.6 = -17.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการ

ใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 35.3 = -35.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 42.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $70.0 - 42.6 = 27.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยและไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $20.0 - 20.0 = 00.0$ %d ซึ่งไม่มีความแตกต่าง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 37.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 10.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $10.0 - 37.4 = -27.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหารบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ

สารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรที่มีลักษณะเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ แต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหาร

ตาราง 56 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และกำหนดให้ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น			
	มีประสบการณ์		ไม่มีประสบการณ์	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย
มาก	66.7 (16)	35.7 (25)	85.7 (6)	49.4 (40)
ปานกลาง	25.0 (6)	20.0 (14)	14.3 (1)	17.3 (14)
น้อย	8.3 (2)	44.3 (31)	00.0 (0)	33.3 (27)
รวม	100.0 (24)	100.0 (70)	100.0 (7)	100.0 (81)
	$x^2 df, 2 = 10.71604$		$x^2 df, 2 = 3.99434$	
	P < .05		P > .05	

ตาราง 56 เมื่อควบคุมตัวแปรประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ซึ่งค้นพบเป็น
 มีประสบการณ์ และไม่มีประสบการณ์ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ
 องค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ
 คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ
 คิดเป็นร้อยละ 35.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรม
 เกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $66.7 - 35.7 = 31.0$ %d ซึ่งมี
 ค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้
 สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลง
 มา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าร้อย
 ละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับ
 กลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $25.0 - 20.0 = 5.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็ก
 น้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศ
 น้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา คือ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 8.3 ค่าร้อยละของ
 ความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่
 เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $8.3 - 44.3 = -36.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้
 สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มี
 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อทดสอบ
 ความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึก
 อบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น
 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้
 สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 85.9 รองลงมาคือ
 คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 49.4 ค่าร้อยละของ
 ความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่-

ไม่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $85.7 - 49.4 = 36.3\%$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 17.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 14.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $14.3 - 17.3 = -3.0\%$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับกลุ่มที่ไม่เคยฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ เท่ากับ $00.0 - 33.3 = -33.3\%$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับการฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับการฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นเป็นตัวแปรเฉพาะอย่างที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกรอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรใน

ท้องถิ่นแต่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา ตำบลกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มี ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 4.2 พบว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งยอมรับ สมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นมาควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในกลุ่ม ของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงและระดับกลาง กลุ่มที่เป็นประธานกรรมการบริหาร และกรรมการบริหาร และกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่มีการเปลี่ยนแปลงใน กลุ่มที่มีการศึกษาค่ำ กลุ่มที่เป็นเลขานุการ และกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น กล่าวคือทำให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้สารนิเทศ ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กันก่อนการควบคุมตัวแปร เปลี่ยนเป็นไม่มีความสัมพันธ์ กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุมดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับ สารนิเทศฯกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการ- ศึกษาสูงและระดับกลาง คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารและกรรมกา- รบริหาร และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น แต่มีผลต่อความ-สัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับสารนิเทศฯกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการคณะกรรม- การบริหาร และคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

5. ทดสอบสมมติฐานข้อ 5 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานหลักดังกล่าวสามารถแยกเป็นสมมติฐานรองเพื่อการทดสอบได้ 2 สมมติฐาน ดังนี้

5.1 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับความต้องการ สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 57 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตามประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ความต้องการสารสนเทศ	ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น	
	มีประสิทธิภาพ	ไม่มีประสิทธิภาพ
มาก	46.8 (44)	56.8 (50)
ปานกลาง	20.2 (19)	14.8 (13)
น้อย	33.0 (30)	28.4 (25)
รวม	100.0 (93)	100.0 (88)

$$\chi^2_{df,2} = 1.95516 \quad P > .05$$

ตาราง 57 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 46.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $46.8 - 56.8 = -10.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 14.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $20.2 - 14.8 = 5.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีความต้องการสารสนเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 28.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $33.0 - 28.4 = 4.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียง

เล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยกับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้น มีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรโดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 58-60

ตาราง 58 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรคุม

ความต้องการสารนิเทศ	ระดับการศึกษา					
	สูง		กลาง		ต่ำ	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	42.9 (6)	56.0 (14)	41.2 (7)	55.0 (11)	49.2 (31)	58.1 (25)
ปานกลาง	21.4 (3)	16.0 (4)	41.2 (7)	15.0 (3)	14.3 (9)	14.0 (6)
น้อย	35.7 (5)	28.0 (7)	17.6 (3)	30.0 (6)	36.5 (23)	27.9 (22)
รวม	100.0 (14)	100.0 (25)	100.0 (17)	100.0 (20)	100.0 (53)	100.0 (53)
	$\chi^2 df, 2 = 0.62320$ P > .05		$\chi^2 df, 2 = 3.26712$ P > .05		$\chi^2 df, 2 = 0.96061$ P > .05	

ตาราง 58 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งค้นแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 42.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $42.9 - 56.0 = -13.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 21.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 16.0

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $21.4 - 16.0 = 5.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 28.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $35.7 - 28.0 = 7.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.บางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 41.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $41.2 - 55.0 = -13.8$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 15.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $41.2 - 15.0 = 26.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย

ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 17.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $17.6 - 30.0 = -12.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 58.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 49.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $49.2 - 58.1 = -8.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 14.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $14.3 - 14.0 = 0.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 27.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $36.5 - 27.9 = 8.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 59 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่ เป็นตัวแปรคุม

ความต้องการ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่					
	ประธานกรรมการบริหาร		เลขานุการฯ		กรรมการบริหาร	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	56.5 (13)	66.7 (2)	37.5 (3)	38.5 (5)	44.4 (28)	59.7 (43)
ปานกลาง	13.0 (3)	00.0 (0)	37.5 (3)	30.8 (4)	20.6 (13)	12.5 (9)
น้อย	30.4 (7)	33.3 (1)	25.0 (2)	30.8 (4)	34.9 (22)	27.8 (20)
รวม	100.0 (23)	100.0 (3)	100.0 (8)	100.0 (13)	100.0 (63)	100.0 (72)
	$\chi^2 df.2 = 0.44589$ P > .05		$\chi^2 df.2 = 0.12620$ P > .05		$\chi^2 df.2 = 3.40667$ P > .05	

ตาราง 59 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งค้นแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 56.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $56.5 - 66.7 = -10.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 13.0

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $13.0 - 00.0 = 13.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 30.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $30.4 - 33.3 = -2.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 37.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $37.5 - 38.5 = -1.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 30.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $37.5 - 30.8 = 6.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $25.0 - 30.8 = -5.8$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 59.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 44.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $44.4 - 59.7 = -15.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20.6 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $20.6 - 12.5 = 8.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 27.8 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $34.9 - 27.8 = 7.1$ %d ซึ่งมี

ค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหารบางกลุ่มและบางกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 60 จำนวนและร้อยละของความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้
 ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรคุณ

ความต้องการสารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ			
	เคยฝึกอบรม		ไม่เคยฝึกอบรม	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	62.5 (15)	85.7 (6)	41.4 (29)	54.3 (44)
ปานกลาง	33.3 (8)	00.0 (0)	15.7 (11)	16.0 (13)
น้อย	4.2 (1)	14.3 (1)	42.9 (30)	29.6 (24)
รวม	100.0 (14)	100.0 (7)	100.0 (70)	100.0 (81)
	$\chi^2 df.2 = 3.62458$ P > .05		$\chi^2 df.2 = 3.13082$ P > .05	

ตาราง 60 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา
 ตำบล ซึ่งค้นแปรเป็น เคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึก-
 อบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพ
 เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มี
 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 62.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของ
 ความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มี
 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $62.5 - 85.7 = -23.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับ
 มาก

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศ
 ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.3

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $33.3 - 00.0 = 33.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 14.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 4.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $4.2 - 14.3 = -10.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 41.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $41.4 - 54.3 = -12.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการสารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 16.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 15.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $15.7 - 16.0 = -0.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีความต้องการ

สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 29.6 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของความต้องการสารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $42.9 - 29.6 = 13.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯบางกลุ่มและบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า ความต้องการสารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว (Chi-Square Test) พบว่า ความต้องการสารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 5.1 พบว่า ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มาควบคุมตัวแปรประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กร

ในห้องถิ่น ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุณดังกล่าวไม่มีผลต่อความ-
สัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นกับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผน-
พัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

5.2 ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.กับการใช้
สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

ตาราง 61 จำนวนและร้อยละของการใช้สารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น

การใช้สารสนเทศ	ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น	
	มีประสพการณ์	ไม่มีประสพการณ์
มาก	43.6 (41)	52.3 (46)
ปานกลาง	21.3 (20)	17.0 (15)
น้อย	35.1 (33)	30.7 (27)
รวม	100.0 (94)	100.0 (88)

$$\chi^2_{df.2} = 1.40537 \quad P > .05$$

ตาราง 61 แสดงให้เห็นว่าคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารสนเทศมาก ส่วนใหญ่
อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ
คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 43.6 ค่าร้อยละ
ของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น
กับกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น เท่ากับ $43.6 - 52.3 = -8.7 \%d$ ซึ่งมีค่าความ-
แตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มี
ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร
อบต.ที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 17.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง

(%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $21.3 - 17.0 = 4.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 35.1 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 30.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $35.1 - 30.7 = 4.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. และมีทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับการทดสอบว่าความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลนั้น มีลักษณะเป็นอย่างไร กระทำโดยการวิเคราะห์ด้วยการสร้างความสมบูรณ์แบบในความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยวิธีการควบคุมตัวแปร ดังตาราง 62-64

ตาราง 62 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ระดับการศึกษา เป็นตัวแปรคุม

การใช้สารนิเทศ	ระดับการศึกษา					
	สูง		กลาง		ต่ำ	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	50.0 (7)	44.0 (11)	41.2 (7)	55.0 (11)	42.9 (27)	55.8 (24)
ปานกลาง	7.1 (1)	28.0 (7)	23.5 (4)	20.0 (4)	23.8 (15)	9.3 (4)
น้อย	42.9 (6)	28.0 (7)	35.3 (6)	25.0 (5)	33.3 (21)	34.9 (15)
รวม	100.0 (14)	100.0 (25)	100.0 (17)	100.0 (20)	100.0 (63)	100.0 (43)

$$x^2_{df.2} = 2.56750 \quad x^2_{df.2} = 0.74143 \quad x^2_{df.2} = 3.91052$$

$$P > .05$$

$$P > .05$$

$$P > .05$$

ตาราง 62 เมื่อควบคุมตัวแปรระดับการศึกษา ซึ่งผันแปรเป็น สูง กลาง และต่ำ พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 44.4 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $50.0 - 44.4 = 6.0\%$ ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียง เล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ใน กลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 7.1 ค่าร้อยละของความ

แตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น เท่ากับ $7.1 - 28.0 = -20.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 28.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น เท่ากับ $42.9 - 28.0 = 14.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูงบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาสูง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 41.2 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น เท่ากับ $41.2 - 55.0 = -13.8$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 23.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น เท่ากับ $23.5 - 20.0 = 3.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการ-

บริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 25.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $35.3 - 25.0 = 10.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลางบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาระดับกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 42.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $42.9 - 55.8 = -12.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 9.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $23.8 - 9.3 = 14.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีการศึกษาค่ำ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $33.3 - 34.9 = -1.6$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากคำร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาดำบางกลุ่ม และบางกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีการศึกษาดำ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปคำร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารสนเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษาบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสคว์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าระดับการศึกษาเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 63 จำนวนและร้อยละของการใช้สารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น และกำหนดให้ตำแหน่งหน้าที่ เป็นตัวแปรคุม

การใช้ สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่					
	ประธานกรรมการบริหาร		เลขานุการฯ		กรรมการบริหาร	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	43.5 (10)	66.7 (2)	50.0 (4)	61.5 (8)	42.9 (27)	50.0 (36)
ปานกลาง	21.7 (5)	00.0 (0)	12.5 (1)	15.4 (2)	22.2 (14)	18.1 (13)
น้อย	34.8 (8)	33.3 (1)	37.5 (3)	23.1 (3)	34.9 (22)	31.9 (23)
รวม	100.0 (23)	100.0 (3)	100.0 (8)	100.0 (13)	100.0 (63)	100.0 (72)
	$\chi^2 df .2 = 0.96296$ P > .05		$\chi^2 df .2 = 0.50481$ P > .05		$\chi^2 df .2 = 0.74830$ P > .05	

ตาราง 63 เมื่อควบคุมตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งผันแปรเป็น ประธานกรรมการบริหาร เลขานุการ และกรรมการบริหาร พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารสนเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 43.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $43.5 - 66.7 = -23.2$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารสนเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 21.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารสนเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $21.7 - 00.0 = 21.7$ %d ซึ่งมีค่าความ-

แตกต่างกันระดับมาก

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $34.8 - 33.3 = 1.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหารบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นประธานกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 50.0 ค่าร้อยละของความแตกต่าง(%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $50.0 - 61.5 = -11.5$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 15.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 12.5 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $12.5 - 15.4 = -2.9$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นเลขานุการ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 23.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง

(%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน เท่ากับ $37.5 - 23.1 = 14.4$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นเลขานุการบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินของคณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นเลขานุการ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 42.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน เท่ากับ $42.9 - 50.0 = -7.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 22.2 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน เท่ากับ $22.2 - 18.1 = 4.1$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต. ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดิน เท่ากับ $34.9 - 31.9 = 3.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้

สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เป็นกรรมการบริหาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 :

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่บางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าตำแหน่งหน้าที่เป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

ตาราง 64 จำนวนและร้อยละของการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. จำแนกตาม
 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่น และกำหนดให้การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้
 ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล เป็นตัวแปรคุณ

การใช้สารนิเทศ	การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศ			
	เคยฝึกอบรม		ไม่เคยฝึกอบรม	
	มี	ไม่มี	มี	ไม่มี
มาก	66.7 (16)	85.7 (6)	35.7 (25)	49.4 (40)
ปานกลาง	25.0 (6)	14.3 (1)	20.0 (14)	17.3 (14)
น้อย	8.3 (2)	00.0 (0)	44.3 (31)	33.3 (27)
รวม	100.0 (24)	100.0 (7)	100.0 (70)	100.0 (81)
	$\chi^2 df.2 = 1.13590$ P > .05		$\chi^2 df.2 = 2.95174$ P > .05	

ตาราง 64 เมื่อควบคุมตัวแปรการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนา
 ตำบล ซึ่งค้นแปรเป็นเคยฝึกอบรม และไม่เคยฝึกอบรม พบว่า คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึก-
 อบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับ
 องค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพ
 เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 85.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศ
 ระหว่างกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรใน
 ท้องถิ่น เท่ากับ $66.7 - 85.7 = -19.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศ
 ปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลง
 มา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 14.3

ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $25.0 - 14.3 = 10.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 8.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $8.3 - 00.0 = -8.3$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศบางกลุ่ม และบางกลุ่มไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-สแควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศมาก ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 35.7 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $35.7 - 49.4 = -13.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศปานกลาง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 17.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $20.0 - 17.3 = 2.7$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างเพียงเล็กน้อย

คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่มีการใช้สารนิเทศน้อย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 44.3 รองลงมา คือ คณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่ม่ีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 33.3 ค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) ของการใช้สารนิเทศระหว่างกลุ่มที่มีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับกลุ่มที่ไม่ม่ีประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น เท่ากับ $44.3 - 33.3 = 11.0$ %d ซึ่งมีค่าความแตกต่างระดับปานกลาง

จากค่าร้อยละของความแตกต่างที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ บางกลุ่มและบางกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต.ที่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการสรุปค่าร้อยละของความแตกต่างเพื่อหาความสัมพันธ์ที่ปรากฏข้างต้น สรุปข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้ว่า การใช้สารนิเทศมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลบางกลุ่ม และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ด้วย ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test) พบว่า การใช้สารนิเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่าการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลเป็นตัวแปรภายนอก (Extraneous Variable) ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสงขลา

จากการทดสอบสมมติฐานข้อ 5.2 พบว่า ประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานข้างต้น และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มาควบคุมตัวแปรประสพการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น

ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรคุณดังกล่าวไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่าง
ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยจะเสนอเนื้อหาในบทนี้คือ วัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังจะได้กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน
2. ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน
3. ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

4. การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน
5. ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา 33 แห่ง จำนวน 231 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตอบแบบสอบถาม

3.1.2 ผู้วิจัยขอวันตอบแบบสอบถามจากคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล

3.1.3 ผู้วิจัยเข้าพบคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละแห่ง เพื่อให้คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ตอบแบบสอบถามโดยการสัมภาษณ์

3.1.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC⁺ (Statistical Package for the Social Science-Personal Computer Plus) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.2.1 แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของแต่ละรายการ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบพร้อมคำอธิบาย

3.2.2 เสนอข้อมูลในรูปแบบตารางการแจกแจง

3.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยการหาค่าร้อยละของความแตกต่าง (%d) และสูตร ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test)

3.2.4 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สูตร ไค-แอสควร์ (Chi-Square Test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ สรุปเป็นประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. รายละเอียดเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา

1.1 ระดับการศึกษา ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา จำนวน 182 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่า จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 58.2 รองลงมา มีการศึกษาสูง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 และน้อยที่สุด มีการศึกษาระดับกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3

1.2 ตำแหน่งหน้าที่ ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่เป็นกรรมการบริหาร จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมา เป็นประธานกรรมการบริหาร จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 และน้อยที่สุด เป็นเลขานุการคณะกรรมการบริหาร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

1.3 ความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ ระดับปานกลาง จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 รองลงมา มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ น้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 และน้อยที่สุด มีความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศ มาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

1.4 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 และไม่มีประสิทธิภาพ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 48.4

1.5 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพเกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการหมู่บ้านจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา เป็นคณะกรรมการสภาตำบล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และน้อยที่สุด เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3

1.6 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ไม่เคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 83.0 และเคยฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0

1.7 สารนิเทศที่ได้ฝึกอบรม ปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ฝึกอบรมเรื่องข้อมูล จปฐ. จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมา เรื่องอื่น ๆ ได้แก่ การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล การพัฒนาชุมชน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และน้อยที่สุด คือ ข้อมูล กชช.2ก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1

2. การใช้ข้อมูลและสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลแต่ละขั้นตอน

2.1 ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในการกำหนดสภาพปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลและสารนิเทศจากการพบเห็นด้วยตนเองเพื่อใช้ในการกำหนดสภาพปัญหา จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ ได้แก่ จากการประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน จดหมายข่าว/ร้องทุกข์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

2.2 ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลและสารนิเทศจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 86.8 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 65.4 และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ ได้แก่ ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ ระดมความคิดจากชาวบ้าน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

2.3 ข้อมูลและสารนิเทศที่ใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลจากการปรึกษาผู้ร่วมงาน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมา ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ ได้แก่ ขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศึกษาดูงาน นำหลักการของศาสนามาใช้ ปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

2.4 ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดสภาพปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลก้นกรอง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 และใช้ข้อมูลดิบ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0

2.5 ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ใช้ข้อมูลก้นกรอง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 63.7 และใช้ข้อมูลดิบ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3

2.6 ลักษณะของข้อมูลที่ใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ใช้ข้อมูลก้นกรอง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 และใช้ข้อมูลดิบ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8

2.7 ระดับการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ใช้สารสนเทศระดับมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 47.8 รองลงมา ระดับน้อย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และน้อยที่สุด คือ ระดับปานกลาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

3. ความต้องการข้อมูลและสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลแต่ละขั้นตอน

3.1 ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการกำหนดสภาพปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลและสารสนเทศจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 86.3 รองลงมา ข้อมูล จปฐ. จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ ได้แก่ จดหมายข่าวร้องทุกข์ ระดมความคิดจากชาวบ้าน คนนอกชุมชนมองชุมชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

3.2 ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลและสารสนเทศจากประสบการณ์ ของตัวเอง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมา การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ ได้แก่ ประชุมคณะกรรมการหมู่บ้าน ให้หน่วยงานราชการเข้ามาช่วย ผู้รับฟังความคิดเห็น ขอความช่วยเหลือจากองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

3.3 ข้อมูลและสารสนเทศที่ต้องการใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลและสารสนเทศจากการปรึกษาร่วมงาน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 รองลงมา ปรึกษาผู้มีประสบการณ์ จำนวน 136 คน คิดเป็น

ร้อยละ 74.7 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ ได้แก่ ศึกษาดูงาน ให้ผู้มีความรู้เข้ามาช่วย ระดมความคิด ของชาวบ้าน ความเห็นจากองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5

3.4 ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการใช้ในการกำหนดสภาพปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการ-บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลก้นกรอง จำนวน 125 คน คิดเป็น ร้อยละ 68.7 และต้องการข้อมูลดิบ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3

3.5 ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการใช้ในการหาสาเหตุของปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการ-บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ต้องการข้อมูลก้นกรอง จำนวน 125 คน คิดเป็น ร้อยละ 68.7 และต้องการข้อมูลดิบ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3

3.6 ลักษณะของข้อมูลที่ต้องการใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา ปรากฏว่า คณะกรรมการ-บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ต้องการข้อมูลก้นกรอง จำนวน 123 คน คิดเป็น ร้อยละ 67.6 และต้องการข้อมูลดิบ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4

3.7 ระดับความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ปรากฏว่า คณะกรรมการ-บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ ต้องการสารสนเทศระดับมาก จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมา ระดับน้อย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และน้อยที่สุด คือ ระดับปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6

4. ผู้ที่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา ปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 82.4 รองลงมา คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และน้อยที่สุดคือ ไม่จัดลำดับความสำคัญของปัญหา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2

5. การใช้แหล่งสารสนเทศในชุมชน ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนใหญ่ใช้ผู้มีประสบการณ์เป็นแหล่งสารสนเทศในชุมชน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 76.4 รองลงมา ศูนย์ข้อมูลตำบล จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 และน้อยที่สุด คือ อื่น ๆ ได้แก่ จากหน่วยงานของรัฐและเอกชน เอกสารส่วนตัว สภากาแพ่ ห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด การเข้าฝึกอบรมสัมมนา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9

14. ความต้องการสารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กัน

14.1 ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

14.2 ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา

14.3 ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่

14.4 ความต้องการสารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

15. การใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลกับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กัน

15.1 การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

15.2 การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของระดับการศึกษา

15.3 การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของตำแหน่งหน้าที่

15.4 การใช้สารสนเทศไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ภายใต้เงื่อนไขของการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามลำดับดังนี้

1. สมมติฐานข้อ 1 ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อมูลที่คณะกรรมการบริหาร อบต. ต้องการและใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลส่วนใหญ่ได้มาจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน การพบเห็นด้วยตัวเอง จากประสบการณ์ของตัวเอง และปรึกษาผู้ร่วมงาน ซึ่งข้อมูลที่ได้มาและนำมาใช้นั้นเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน คณะกรรมการบริหาร อบต. ไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดจึงได้ข้อมูลที่เหมือนกันในการนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุกัญญา ภิญโญตระกูล (2531 : 183) พบว่า ครู/อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันต้องการและใช้สารสนเทศด้านภาษาแหล่งข้อสนเทศ และรูปแบบไม่แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของพิณพินา เลิศสมบุรณ์ (2538 : 139) พบว่า สมาชิกสภากรุงเทพมหานครทุกวุฒิการศึกษาใช้สารสนเทศด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคมสูงสุด และผลงานวิจัยของกนกกร ชลาชนานาวิน (2539 : 80) พบว่า เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนกระทรวงมหาดไทยวุฒิการศึกษาปริญญาตรีและวุฒิสถาบันสูงกว่าปริญญาตรีมีความต้องการทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ขัดแย้งกับแนวคิดของเวียกต์และเมนเชล (Viogt and Menzel, 1969 : 422-423, อ้างถึงใน อัญชลี อนันตศิริ, 2533 : 13) ที่ว่า ความต้องการสารสนเทศของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไปโดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ อาชีพ ประเภทของงานที่ทำ สภาพแวดล้อมระดับการศึกษาและจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ และแนวคิดของนีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) ที่ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารสนเทศ มี 4 อย่าง คือ ตัวสารสนเทศ องค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์การสอน พื้นฐานการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และนอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลงานวิจัยของสุธรรม บุญฮอก (2534 : 148) พบว่าความต้องการสารสนเทศทางด้านภาษาไทยที่มีเนื้อหาเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งห้องสมุด มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลงานวิจัยของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 196) เรื่องขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาของสภาตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า กรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาไม่สูงมีความเห็นว่าข้อมูลข่าวสารไม่สำคัญและไม่จำเป็นต่อการบริหารงานพัฒนาของสภาตำบลมากนัก ผลงานวิจัยของสมพงษ์ กุลดิตรธรรม (2535 : 84) พบว่า คณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาสูงสามารถปฏิบัติงานพัฒนาชนบทได้สูงกว่าคณะกรรมการสภาตำบลที่มีระดับการศึกษาต่ำ ผลงานวิจัยของ สุกินทร์ ปิณนาโง (2534 : 63) พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงมีการรับรู้ข่าวสารมากกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำ ผลงานวิจัยของ พิทยา กาบมาลา (2533 : 91) พบว่า ประชาชนที่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นหรือปวช. และสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้นหรือสูงกว่า ปวช. ได้รับสารสนเทศด้าน

สาธารณสุขมูลฐานจากโทรทัศน์แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของอัญชลี ชลิตาหงส์ (2534 : 123-124) พบว่า นักพัฒนาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าใช้ความรู้เดิมที่เคยศึกษาจากสถาบัน การค้นคว้าจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยและห้องสมุดโรงเรียนมากกว่านักพัฒนาที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ผลงานวิจัยของปรารภณา ปุຍປາคม (2536 : 255) พบว่า ระดับการศึกษาของ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรมีผลต่อรูปแบบของสารนิเทศที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรแสวงหา และผลงานวิจัยของ สติตพงค์ บุญมีสุวรรณ (2536 : 115) พบว่า เนื้อหาสารนิเทศทาง- การประมงที่ชาวประมงทะเลพื้นบ้านแสวงหา มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

และเมื่อนำตัวแปรตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการ จัดทำ- แผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความ- ต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรตำแหน่ง- หน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อดต.

จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผน- พัฒนาตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร อดต. และผลการ- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร ตำแหน่งหน้าที่ การฝึก- อบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า ตัวแปรดังกล่าว ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำ แผนพัฒนาตำบล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศ ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อดต.

2. สมมติฐานข้อ 2 ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความต้องการและการใช้ สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อดต. กับความ - ต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะคณะกรรมการบริหาร อบต. ในทุกตำแหน่งเป็นคนในชุมชนซึ่งรับรู้ข่าวสารเรื่องราวเกี่ยวกับชุมชนอยู่เป็นประจำ ประกอบกับผลการวิจัย ที่พบว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ต้องการและใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลจากข้อมูลที่ได้จากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน การพบเห็นด้วยตัวเอง ประสบการณ์ของตัวเองและปรึกษาผู้ร่วมงานซึ่งข้อมูลที่ได้รับก็เป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงและรับรู้เป็นประจำ ดังนั้น คณะกรรมการบริหาร อบต. ในทุกตำแหน่งก็ได้ใช้ข้อมูลที่เหมือนกันเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กนกกร ชลายนนาวิน (2539 : 80) พบว่า เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนในสังกัดกระทรวงมหาดไทย ตำแหน่งระดับ 3-5 และระดับ 6-7 มีความต้องการทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของประภาพรรณ หิรัญวัชรพุกษ์ (2538 : 81) พบว่า นักวิชาการสิ่งแวดล้อมทั้ง 3 ตำแหน่ง คือ ผู้บริหาร นักวิจัย ผู้ปฏิบัติการมีความต้องการและใช้สารสนเทศทุกรูปแบบไม่แตกต่างกัน และผลงานวิจัยของ ทิทัศน์ ศิริวงศ์ (2536 : 91) พบว่า เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขในระดับบริหารและระดับปฏิบัติงานใช้แหล่งสารสนเทศจากตัวบุคคล และแหล่งจากสื่อมวลชนในระดับปานกลางในทุกเรื่อง แต่ขัดแย้งกับแนวคิดของศิริพร สุวรรณะ (2529 : 7) ที่ว่า ความต้องการสารสนเทศของบุคคลต้องมีความสัมพันธ์กับภาระหน้าที่ของบุคคลนั้น แนวคิดของยูเนสโก (Unesco, 1977 : 14, อ้างถึงใน สุธรรม บุญชก, 2534 : 6-7) ที่ว่าบุคคลมีความต้องการสารสนเทศที่สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ที่ทำงานแนวคิดของนีดแฮม (Needham, 1981 : 41) ที่ว่าการใช้สารสนเทศของครูขึ้นอยู่กับตำแหน่งงานของครู และแนวคิดของนีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) ที่ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารสนเทศมี 4 อย่าง คือ ตัวสารสนเทศ องค์กร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ บุคลิกภาพ ประสบการณ์การสอน พื้นฐานการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลการวิจัยของ รัชณี โพธิ์อ่อน (2532) พบว่า ครู ตำแหน่งผู้บริหารในเขตเมือง มีความต้องการเนื้อหาสารสนเทศสูงกว่าครูผู้สอน ผลงานวิจัยของ บาฮาวาร์ (Bahavar, 1982 : 1733-A) พบว่า ความต้องการข้อสนเทศของอาจารย์ ผู้สอนด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์กับบทบาทหน้าที่และกิจกรรมของอาจารย์ และผลงานวิจัยของปรารณา ปุษาปาคม (2536 : 253) พบว่า ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีผลต่อรูปแบบของสารสนเทศที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรแสวงหา

และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในห้องดินมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้

สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร ระดับการศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการและการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. แต่ตัวแปรระดับการศึกษา มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. เพียงบางกลุ่มเท่านั้น

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร อบต. และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรระดับการศึกษา การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น พบว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. แต่ตัวแปรระดับการศึกษามีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่กับความต้องการสารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเวียกต์ และเมนเซล (Viogt and Menzel, 1969 : 422-423, อ้างถึงใน อัญชลี อนันตศิริ, 2533 : 13) ที่ว่า ความต้องการสารนิเทศของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันไป โดยเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจ อาชีพ ประเภทของงานที่ทำ สภาพแวดล้อม ระดับการศึกษา และจุดมุ่งหมายในการนำไปใช้ แต่ในความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นเพียงความสัมพันธ์ทางสถิติเท่านั้น ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ตำแหน่งหน้าที่ไม่ผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

3. สมมติฐานข้อ 3 ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแหล่งสารนิเทศในชุมชนมีอยู่จำกัด ประกอบกับคณะกรรมการบริหาร อบต. ส่วนใหญ่ใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นบุคคล ซึ่งแหล่งสารนิเทศดังกล่าว นั้นให้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน ดังนั้นไม่ว่าคณะกรรมการบริหาร อบต. จะมีความรู้เกี่ยวกับ

สารนิเทศฯอยู่ในระดับใดก็ได้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลที่ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของ อานาจ สุธาประดิษฐ์ (2533 : 81) พบว่า สมาชิกที่มีความรู้ความเข้าใจหลักการและวิธีทางสหกรณ์และศูนย์สาธิตการตลาดสูง มีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาดต่ำ และผลการวิจัยของกิ่งแก้ว อินหว่าง (2531 : 61) พบว่าความรู้ความเข้าใจในงานพัฒนาชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของประธานกรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของพัฒนากร แต่ขัดแย้งกับแนวคิดของ ชิต นิลพานิช (2527 : 62) ที่ว่า บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบลจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจภารกิจหน้าที่ นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลการวิจัยของวิทยาลัยการปกครอง (2524) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการภารกิจหน้าที่ของกรรมการระดับตำบล/หมู่บ้านนั้นมีผลกระทบต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน และผลงานวิจัยของกรมการพัฒนาชุมชน (2528 : 47) พบว่า ผู้ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจในหลักวิธีการพัฒนาชุมชนในระดับสูง จะมีความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนมากกว่า ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจต่ำ

และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯของคณะกรรมการบริหาร อดต.กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล แต่ตัวแปร การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯกับการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหาร อดต. เพียงบางกลุ่มเท่านั้น

จากผลการวิจัย ดังกล่าว สรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ของคณะกรรมการบริหาร อดต. และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ที่ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อดต. แต่ตัวแปร การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่น มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อดต. แต่ในความสัมพันธ์ดังกล่าว เป็นเพียงความสัมพันธ์ทางสถิติเท่านั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศฯ ไม่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศใน

การจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

4. สมมติฐานข้อ 4 การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า การฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชิต นิลพานิช (2527 : 62) ที่ว่า บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสภาตำบลประมาณ 30% ซึ่งเพิ่งเข้ารับตำแหน่งใหม่ยังไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และระเบียบวิธีปฏิบัติในตำแหน่งหน้าที่ที่ตนได้รับเลือกตั้งเข้ามาปฏิบัติเลยจึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน แนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2536 : 210) กล่าวว่า สภาตำบลควรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์หรือพัฒนาความรู้ความสามารถของสภาตำบลด้วยการฝึกอบรมและสัมมนา แนวคิดของ ชิต นิลพานิช (2527 : 66-67) กล่าวว่า จุดอ่อนในด้านความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของกรรมการสภาตำบลนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วยการฝึกอบรมคณะกรรมการสภาตำบลในด้านบทบาทและหน้าที่ แนวคิดของสัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2523, อ้างถึงใน จำนง ไพโรจน์, 2533 : 85) กล่าวว่า การพัฒนาสังคมจะสำเร็จได้นั้นจะต้องมุ่งพัฒนาคนโดยวิธีการฝึกอบรมอาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ได้ และการที่ประชาชนได้รับการฝึกอบรมจะทำให้ประชาชนได้มีทัศนคติที่ดีและมีความเข้าใจต่อโครงการ และแนวคิดของประภาพรธรรม ทิรัญวัชรพฤกษ์ (2538 : 13) กล่าวว่าถึงแม้ว่าความต้องการสารนิเทศของผู้ใช้แต่ละบุคคลจะไม่มีรูปแบบที่เป็นมาตรฐานเสมอไป แต่จะเปลี่ยนไปตามการใช้คือลักษณะของงานที่ต้องรับผิดชอบหรือตามวัตถุประสงค์ในการใช้ อื่น ๆ รวมทั้งความต้องการสารนิเทศก็มีความแตกต่างกันไปเช่นเดียวกันทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ประการ ได้แก่ พื้นฐานการศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพการงาน การฝึกอบรมที่ได้รับและความเชี่ยวชาญในทางวิชาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จำนง ไพโรจน์ (2533 : 80) พบว่าประชาชนที่ได้รับการฝึกอบรมต่างกันมีส่วนร่วมต่อโครงการ สันตินิคมแตกต่างกัน

และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กร ในท้องถิ่นมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความ-

ต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมีผลและไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับความต้องการและการใช้สารสนเทศของคณะกรรมการบริหาร อบต. เพียงบางกลุ่มเท่านั้น

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และ ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นมีผลและไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต. บางกลุ่ม ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการศึกษาอบรมเกี่ยวกับสารสนเทศฯ มีผลต่อความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

5. สมมติฐานข้อ 5 ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลมีความสัมพันธ์กัน

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลไม่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อมูลที่คณะกรรมการบริหาร อบต. ต้องการและใช้ส่วนใหญ่ได้มาจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน พบเห็นด้วยตัวเอง ประสบการณ์ของตัวเอง และปรึกษาผู้ร่วมงานซึ่งล้วนเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงและเป็นข้อมูลที่ได้จากบุคคล ดังนั้นการจะได้ข้อมูลมานั้นก็ต้องอาศัยความสนใจของแต่ละบุคคลในการลงไปสัมผัสกับชุมชนเพื่อให้ได้ข้อมูลมา ซึ่งการมีประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. บางครั้งอาจไม่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุริพร เมืองอ่ำ (2529 : 108) พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกันมีความต้องการข้อสนเทศที่ไม่แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของ กิ่งทอง สิริมงคล (2531 : 166) พบว่า นักศึกษามัธยมศึกษาที่มีประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดมีพฤติกรรมการค้นหาและการใช้ข้อสนเทศในทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักศึกษามัธยมศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ปรารถนา ปุຍปาคม (2536 : 246) พบว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

แตกต่างกันต่างก็ใช้วิธีการแสวงหาสารนิเทศ ด้วยวิธีเดียวกันคือ จากแหล่งสารนิเทศบุคคลโดย การฟังบรรยาย แต่ขัดแย้งกับแนวคิดของ เพสลีย์ (Paisley, 1968 : 1-39, quoted in Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยก, 2534 : 6) ที่กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีส่วนในการ กำหนดความต้องการสารนิเทศ ได้แก่ประสบการณ์ อาวุโส ระดับการศึกษา แนวคิดของ นีดแฮม (Needham, 1981 : 38-41) กล่าวว่าปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารสนเทศ มี 4 อย่าง คือ ตัวสารนิเทศ องค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่บุคลิกภาพ ประสบการณ์ การสอน พื้นฐานการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ แนวคิดของโครนิน (Cronin, 1981 : 42, อ้างถึงใน กัลยา ชิดชอบ, 2533 : 10) กล่าวว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความต้องการสารนิเทศมี 5 ประการ ได้แก่ แหล่งสารนิเทศนั้นหาง่ายประโยชน์หรือคุณค่าที่สารนิเทศมีอยู่ลักษณะเฉพาะของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ อาวุโส ระดับการศึกษา กิจกรรมทางวิชาการ ลักษณะเหล่านั้น จะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการค้นหาสารนิเทศ ระบบสังคมการเมืองและเศรษฐกิจรอบตัวผู้ใช้ โดยเฉพาะตำแหน่งในสังคมจะเป็นตัวกำหนดความต้องการและการใช้สารนิเทศได้ ผลของการใช้ สารนิเทศครั้งที่ผ่านมามีได้รับสารนิเทศตามความต้องการหรือไม่ แนวคิดของสำนักงานปลัด กระทรวงศึกษาธิการ (2533 : 29, อ้างถึงในสมชัย สิริธัญญารัตน์ 2535 : 58) กล่าวว่า สำนักงาน ที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและประสบการณ์ของผู้ บริหารเป็นสำคัญ และแนวคิดของจิรวรรณ ภักดีบุตร (2532 : 176-178, อ้างถึงใน เอี่ยมพร เชนะเกษร, 2535 : 25-26) กล่าวว่า คุณสมบัติส่วนตัวของผู้ใช้สารนิเทศมีส่วนกำหนด พฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารนิเทศเพราะเป็นพื้นฐานและความสนใจส่วนตัวของผู้ใช้แต่ละ บุคคลประกอบด้วย สาขาวิชาที่ใช้ได้ศึกษามา ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นอาจ ต้องการสารนิเทศในระดับมากที่สุดซึ่ง เจาะลึกเฉพาะสาขาวิชายิ่งขึ้น สภาพแวดล้อมส่วนตัว เช่น ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังขัดแย้งกับผลงานวิจัยของ แรมรุ่ง สุขบรรณเสนีย์ (2533 : บทคัดย่อ) พบว่าประสบการณ์ของ กสศ.เป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิภาพในการวางแผนพัฒนาตำบลตามระบบ กชช.ของสภาตำบล ผลงานวิจัยของ มาลี เสียงไทย (2533 : บทคัดย่อ) พบว่าประสบการณ์การสอนที่ต่างกันของคณาจารย์ทำให้อคณาจารย์มี ความต้องการลักษณะเนื้อหาของสารนิเทศเพื่อการสอนที่ต่างกัน ผลงานวิจัยของ ไนมเมอร์ (Nimer, 1987, อ้างถึงใน สุธรรม บุญยก, 2534 : 7) พบว่า นายแพทย์ที่มีประสบการณ์ การทำงานมากจะนิยมใช้แหล่งสารนิเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ห้องสมุดมากกว่านายแพทย์ที่มี ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า ผลงานวิจัยของ ธิดาพร นามสุข (2534 : 62) พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดมีผลสัมฤทธิ์ด้าน ความรู้ในการใช้และในการเข้าถึงสารนิเทศสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนวิชา

การใช้ห้องสมุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ผลงานวิจัยของ น้อย คันชิ่งทอง (2538 : 42) พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด มีความสามารถในการใช้ห้องสมุดสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด และผลงานวิจัยของ นางเยาว์ ภูแก้ว (2531 : บทคัดย่อ, อ้างถึงใน สมชัย สิริชัยบุญรัตน์, 2535 : 57) พบว่า ประสบการณ์การทำงานของศึกษานิเทศก์อำเภอเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในสำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอให้ประสบผลสำเร็จ

และเมื่อนำตัวแปรระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับ สารนิเทศฯ มาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. กับความต้องการและการใช้สารนิเทศ ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ กับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ไม่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นของคณะกรรมการบริหาร อบต. และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองภายใต้เงื่อนไขของตัวแปร ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับสารนิเทศฯ พบว่า ตัวแปรดังกล่าว ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นไม่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหาร อบต.

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่องความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ บางประการ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดหาสารนิเทศของศูนย์ข้อมูลตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลประมาณครั้งหนึ่งดี องค์การและใช้สารนิเทศอยู่ในระดับมาก ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรพิจารณาและให้ความสำคัญกับการจัดหาสารนิเทศมาบริการให้เพียงพอกับความต้องการใช้ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่า ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล คณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลและสารนิเทศจากการลงไปคลุกคลีกับชุมชนและปรึกษาผู้ร่วมงาน ซึ่งจะเห็นว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นข้อมูลที่ได้จากบุคคล ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แก่ชาวบ้านในชุมชน รวมทั้งตัวแทนของชาวบ้านที่เข้ามาทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริม ความรู้-ความเข้าใจที่ดีในการทำงานพัฒนาชุมชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน ทั้งนี้อาจเป็นการฝึกอบรม หรือการจัดเตรียมข้อมูล ข่าวสาร เอกสารต่าง ๆ ไว้บริการในชุมชน เป็นต้น

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้มีประสบการณ์เป็นแหล่งสารนิเทศในชุมชนที่มีการใช้มากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อที่เป็นบุคคลมีการใช้มากกว่าสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว สื่อสิ่งพิมพ์ควรจะมีการใช้มากกว่า เนื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ ข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2ค เป็นข้อมูลที่คณะรัฐมนตรีได้ประกาศให้เป็นข้อมูลหลักในการวางแผนพัฒนาทุกระดับ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อมูลดังกล่าวให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

1.4 จากผลการวิจัยที่พบว่า ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล และประสบการณ์เกี่ยวกับองค์กรในท้องถิ่นไม่มีผลต่อความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้นหากจะจัดบริการสารนิเทศให้ตอบสนองกับความต้องการสารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ควรศึกษาถึงภาระหน้าที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้รับผิดชอบอย่างลึกซึ้ง เพื่อจะได้เลือกสรรสารนิเทศให้ตรงกับความต้องการและเกิดประโยชน์ต่อคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในแต่ละกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยตำแหน่งกับ โดยการเลือกตั้ง

- 2.2 ควรศึกษาการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.3 ควรศึกษาความต้องการและการใช้สารสนเทศขององค์กรอื่น ๆ ในชุมชน

บรรณานุกรม

หนังสือ

การปกครอง, กรม. กองราชการส่วนตำบล. 2538. กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

การปกครอง, กรม. 2538. คู่มือวิทยากรสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ตามโครงการพัฒนาสภาตำบล. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง.

การพัฒนาชุมชน, กรม. ศูนย์ข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบทกระทรวงมหาดไทย. 2539. รายงานคุณภาพชีวิตของคนไทยปี 2538 จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.). กรุงเทพฯ : ศูนย์ฯ.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน. ม.ป.ป. การใช้ระบบสารนิเทศทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักฯ.

จักรกฤษณ์ นรนิติศตุงการ. 2529. “การบริหารงานพัฒนาชนบท”, ใน สารนิเทศทางสังคม : ความต้องการและแหล่งสารนิเทศ ลำดับที่ 1, หน้า 126-127. กรุงเทพฯ : สำนักบรรณสารการพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จำลอง อติกุล. 2529. “ระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการวางแผนและบริหารงานพัฒนาชนบท”, ใน สารนิเทศกับการบริหารและการพัฒนา เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง สารนิเทศทางสังคมศาสตร์ : ความต้องการและแหล่งสารนิเทศ, หน้า 83-101. กรุงเทพฯ : สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จิราภรณ์ รักษาแก้ว. 2529. “สารสนเทศ”, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หน่วยที่ 1-8, หน้า 53-87. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- จุมพล รอดคำดี. 2532. สื่อมวลชนเพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จวี อุษุภรัตน์. 2531. แหล่งสารนิเทศทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชิต นิลพานิช. 2527. “สภาพำลกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : นโยบายและกลวิธี”, ใน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา, หน้า 51-80. ทวี หงษ์วิวัฒน์, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ศึกษานโยบายสาธารณสุข มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชุติมา ลัจจานันท์. 2530. สารนิเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. 2535. ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถกถ นรินทร์ศิริโรจน์. 2525. การจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : จงจินต์การ์พิมพ์.
- ทวี ทิมขำ. 2526. การวางแผนการศึกษา. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2526. การวางแผนและการควบคุมงานบริหาร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- . 2533. องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บำรุง สุขพรรณ. 2530. ระบบสื่อสารในสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประพนธ์ เขียรกุล. 2524. “ระบบสารสนเทศที่ควรมีในโรงเรียน”, ใน เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษา น.ป.ท. : น.ป.พ.

ประภาวดี สืบสนธิ์. 2528. การใช้เครื่องมือเทคนิคในห้องสมุด. กรุงเทพฯ : ภาควิชา บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. 2537. “ความต้องการและการใช้สารนิเทศ”, ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการ พัฒนาการวิทยากรสารนิเทศ หน่วยที่ 1-8 , หน้า 293-333. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปรีชา จรุงกิจอนันต์. 2529. “ข้อมูลและการวิเคราะห์เพื่อการวางแผน”, ใน สารนิเทศกับการ บริหารและการพัฒนา เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องสารนิเทศทางสังคมศาสตร์ : ความต้องการและแหล่งสารนิเทศ, หน้า 25-37. กรุงเทพฯ : สำนักบรรณสารการพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงาน. 2533. เอกสารประกอบการฝึกอบรมบุคลากรในโครงการ พัฒนาสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด/อำเภอ ปี 2533. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมการศาสนา.

พนัส หันนาคินทร์. 2521. การศึกษาของไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

พยอม วงศ์สารศรี. 2533. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.

มนู อรดีดลเชษฐ. 2522. ระบบข่าวสารบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย.

- แม่น้ำมาส ชวลิต. 2536. “สารนิเทศและสารนิเทศศาสตร์”, ใน เอกสารการสอนชุด
 สารนิเทศศาสตร์เบื้องต้น หน่วยที่ 1-7, หน้า 1-38. พิมพ์ครั้งที่ 4. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
 สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เลขานุการ กพจ. สงขลา, สำนักงาน. ม.ป.ป. คู่มือการจัดทำแผนจังหวัด/อำเภอ/ตำบล 5 ปี พ.ศ.
 2540-2544 จังหวัดสงขลา. สงขลา : โรงพิมพ์นงคการพิมพ์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2536. การบริหารงานพัฒนาชนบท การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหาร
 งานพัฒนาของสภาตำบล : สาเหตุ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. 2535. การบริหารและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ : บทบาทของ
 องค์กรในท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วิระพล สุวรรณันต์. 2526. หลักและเทคนิคการวางแผน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- ศิริพร สุวรรณะ. 2529. “การศึกษาความต้องการสารนิเทศในสาขาวิชาสังคมศาสตร์”, ใน
 ข่าวสารข้อมูลกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต : รวบรวมบทความการศึกษานอกโรงเรียน เล่ม 6,
 หน้า 357-367. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- _____. 2529. “การศึกษาความต้องการสารนิเทศในสาขาวิชาสังคมศาสตร์”, ใน
 สารนิเทศกับการบริหารและการพัฒนา เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องสารนิเทศทาง
 สังคมศาสตร์ : ความต้องการและแหล่งสารนิเทศ, หน้า 7-17. กรุงเทพฯ : สำนักบรรณสาร-
 การพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการพัฒนาชุมชน เขต 9. 2539. ความจำเป็นพื้นฐาน(จปฐ.) ของจังหวัด
ในเขตความรับผิดชอบของ สพช. เขต 9 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ปี 2538. ยะลา :
 ศูนย์ฯ.

- สงขลา, สำนักงานจังหวัด. 2537. บรรยายสรุปจังหวัดสงขลา ปี 2537. สงขลา : สำนักงานจังหวัด.
- สหัส ตรีทิพย์บุตร และชนนุช ตรีทิพย์บุตร. 2533. “คอมพิวเตอร์กับการวิเคราะห์สารสนเทศ”,
ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การวิเคราะห์สารสนเทศ หน่วยที่ 8-15 , หน้า 799-855.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สามัญศึกษา, กรม. กองแผนงาน. 2525. การจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ธวัชชัย อารุระสุข และพิสิฐ สุกรีพงษ์. 2521. สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- สุพล กาญจนะจิตร. 2529. “การจัดระบบข้อมูลเพื่อการพัฒนาชนบท”, ใน สารนิเทศกับการบริหารและการพัฒนา เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง สังคมศาสตร์ : ความต้องการและแหล่งสารนิเทศ, หน้า 103-111. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เสถียร เขยประทับ. 2531. การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศด้อยพัฒนา.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ เกตุวงศ์. 2516. หลักและเทคนิคของการวางแผน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- อุทัย ทุดิยะโพธิ. 2537. “ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับทรัพยากรสารสนเทศ”, ใน เอกสารการสอนวิชาการพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ หน่วยที่ 1-8 , หน้า 1-75. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บทความ-วารสาร

กุศล บุญมาลิก. 2537. “กลยุทธ์ตำบลหลัก-ตำบลรอง”, วารสารพัฒนาชุมชน. 33(กุมภาพันธ์ 2537), 10-18.

ครรชิต มาลัยวงศ์. 2537. “ข้อมูลกับสารสนเทศ”, สสท.ฉบับเทคโนโลยี. 20(กุมภาพันธ์-มีนาคม 2537), 76-84.

คลิฟแลนด์, ฮาร์สัน. 1983. “ข่าวสารคือทรัพยากร”, เสรีภาพ. 60-62(1983), 9-10.

ณรงค์ บุญมี. 2525. “แนวคิดเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ”, มิตรจรู. 14(กรกฎาคม 2525), 11-17.

นงลักษณ์ ไหมหน่ายกิจ. 2526. “บริการสนเทศ : ความหมายและประเภท”, วารสารห้องสมุด. 1(มกราคม-มีนาคม 2526), 17-23.

ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. 2538. “การใช้บริการสารนิเทศแก่ชุมชนชนบท”, การศึกษาดลอดชีวิต. 17(เมษายน 2538), 63-69.

ประภาวดี สืบสนธิ์. 2531. “การใช้และการหาสารนิเทศของเกษตรกร”, บรรณารักษศาสตร์. 1(มกราคม 2531), 23-63.

_____. 2532. “การศึกษาความต้องการของผู้ใช้สารนิเทศ”, บรรณารักษศาสตร์. 2(กรกฎาคม 2532), 12-28.

_____. 2532. “พฤติกรรมสารนิเทศ”, ขมรมนิตศึกษาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (9), 24-40.

- ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์. 2533. “แผนพัฒนาชุมชน : ทำไมจึงต้องมีการจัดทำแผน”, วารสารพัฒนาชุมชน. 29(มิถุนายน 2533), 51-55.
- เรณู เป็ยชื่อ. 2528. “การเผยแพร่สารนิเทศสู่ชุมชน”, วารสารห้องสมุด. 29(มกราคม-มีนาคม 2528), 75-91.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. 2535. “การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงานพัฒนาของ
สภาตำบล : สาเหตุ ปัญหา และแนวทางแก้ไข”, วารสารพัฒนาชุมชน. 3(มีนาคม 2535), 13-20.
- สุรพล กาญจนะจิตรา และกุศล บุญขมาลิก. 2535. “มองไปข้างหน้า”, วารสารพัฒนาชุมชน. 5(พฤษภาคม 2535), 25-36.
- อนุจินต์ กนิษฐรัตน์. 2527. “ระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนาการศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษา”, วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 19(ธันวาคม 2527-มกราคม 2528), 36-42.
- อนุนงคด ศิริเวทิน และสมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์. 2538. “MIS : Management Information
System”, วารสารห้องสมุด. 29(กรกฎาคม-กันยายน 2538), 3-13.
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. 2538. “ความต้องการใช้สารนิเทศทางวิชาการ : มุมมองของนักวิชาการและ
นักการเมือง”, วารสารห้องสมุด. 39(เมษายน-มิถุนายน 2538), 57-61.
- อุทิศ กาญจนกุญชร. 2526. “ปรัชญาข้อมูล”, คอมพิวเตอร์วิวิ. 1(2526), 48-53.

วิทยานิพนธ์

- คนกร ชลาชนาวิน. 2539. “ความต้องการทางการศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนกระทรวงมหาดไทย (Education Needs for Improving work Efficiency of Policy and Plan Analysis Ministry of Interior)”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- กัลยา ชิดชอบ. 2533. “ความต้องการสารสนเทศ การใช้แหล่งสารสนเทศ และความต้องการบริการจากห้องสมุดโรงเรียนของครูผู้สอนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตการศึกษา 6 (Information Needs, Information Sources Usage and Needs of the School Library Service of Expanding Basic Education Teachers in the Educational Region VI)”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- กิ่งทอง สิริมงคล. 2531. “พฤติกรรมการค้นหาและการใช้สารสนเทศในการเขียนวิทยานิพนธ์ของนักศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัยขอนแก่น (Information Seeking Behavior and Information Use in Thesis Writing of Khon Kaen University Graduate Student)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- จันทน์ ไพโรจน์. 2533. “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการสันตินิมิตในพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช (People Participation in the Santinimit Project in Pakpanang Basin Nakhon Si Thammarat)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

- จุฬาลักษณ์ โพนกุล. 2530. “ความต้องการและการใช้สารสนเทศของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน บริษัทการบินไทย จำกัด (Cabin Ahendants’ Information Needs and Uses in Thai Airways International Ltd.)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- ชญาภา เอี่ยมอุไร. 2536. “พฤติกรรมแสวงหาและการใช้สารสนเทศของผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาสตรีในประเทศไทย (Information Seeking Behavior and Information Use of Women Development workers in Thailand)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- ธิดาพร นามสุข. 2534. “ความรู้ในการใช้และในการเข้าถึงสารสนเทศของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยธุดกิจบัณฑิต (Information Utilization and Information Access Knowledge of the Graduate Students of Dhurakijpundet University)”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- น้อย ก้นซังทอง. 2538. “ความสามารถในการใช้ห้องสมุดของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร (Library Usage Ability of State University Graduate Students in Bangkok)”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- ประภาพรณ หิรัญวัชรพุกภัย. 2538. “ความต้องการและการใช้สารสนเทศสิ่งแวดล้อมของนักวิชาการสิ่งแวดล้อม (Environmental Information Needs and Uses by Environmental workers)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

- ปรารภนา ปุษปาคม. 2536. “การแสวงหาสารนิเทศของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรกรมส่งเสริมการเกษตร (Information Seeking of Agricultural Extension Officers in the Department of Agricultural Extension)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- หงสกร ทิพย์ดนตรี. 2537. “คุณลักษณะของเกษตรตำบลที่ส่งผลต่อการนำแผนการผลิตของเกษตรกรมาจัดทำแผนพัฒนาตำบลในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส (Characteristics of District Agricultural Officers Affecting the Use of Agriculturists’ Production Developing the Plan for Tambon Development in Changwat Yala Pattani and Narathiwat)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- หงศา ศิลบุตร. 2536. “พฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารทางสื่อมวลชนกับความรู้และพฤติกรรมกรป้องกันโรคเอดส์ของหญิงอาชีพพิเศษในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (Perceiving Behavior of AIDS Information and Prevention through Mass Media of Prostitutes in the Three Southern Border Provinces, Thailand)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- พิณจิมมา เลิศสมบูรณ์. 2538. “การใช้สารนิเทศของสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (Information Use of the Bangkok Metropolitan Assembly Members)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- พิทยา กาบมาลา. 2533. “การรับสารนิเทศด้านสาธารณสุขมูลฐานของประชาชนในอำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ (People’s Access to Primary Health Care Information in Amphoe San Sai, Chiang Mai)”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)

- พิทักษ์ สิริวงศ์. 2536. “พฤติกรรมแสวงหาและการนำสารนิเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานเผยแพร่ ในการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข (Information Seeking Behavior and Information Dissemination of AIDS Prevention and Control, Carried out by the Public Health Ministry Officials)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- ภัทราร ทัพบำรุง. 2534. “การใช้สารนิเทศของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะกรรมการ สามีญ สภาผู้แทนราษฎร (Information Utilization of the General Commission Members of the House of Representatives)”, วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- มงคล ชาวเรือ. 2525. “ความคิดเห็นของประธานสภาตำบลจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่องาน โครงการสร้างงานในชนบท พ.ศ.2524 (Opinion of the Chairmen of Tambol Councils, Changwat Phra Nakhon Si Ayuthaya Towards the Rural Work Establishment Program B.E.2524)”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- มาลี เสียงไทย. 2533. “ความต้องการและการใช้สารนิเทศของคณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (Information Needs and Uses of Faculty Members of Faculty of Science and Technology, Thammasat University)”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์. (สำเนา)

- รัชณี โพธิ์อ่อน. 2532. “ความต้องการข้อมูลสารสนเทศของครูประถมศึกษาในเขตเมืองและเขตชนบท จังหวัดอุดรธานี (Information Needs of Elementary School Teacher in the Urban and Rural Are of Udon Thani)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- รัตนาวดี เกกิงสุขวัฒนา. 2532. “ความต้องการและการใช้ข้อมูลสารสนเทศของคณาจารย์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช (Information Needs and Uses of Faculty Members of Sukhothai Thammathirat Open University)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- แรมรุ่ง สุขบรรณเสณีย์. 2533. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการวางแผนพัฒนาตำบลตาม ระบบการพัฒนาชนบทแห่งชาติ(กชช.) ศึกษาเฉพาะกรณีสภาตำบลในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดขอนแก่น (Influencing Factors Affecting to the Efficiency of Tambon Development Planning : A Case Study of Tambon Council in Banphang District KhonKean province, Thailand)”, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)
- ละอองดาว รัตธาร. 2533. “อิทธิพลของสภาพครอบครัวที่มีต่อการอ่านของเด็กนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปัตตานี (Influences of Family Conditions on the Reading of Pratomsuksa VI Students in Pattani Manicipal Schools)”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- สถิตพงศ์ บุญมีสุวรรณ. 2536. “การแสวงหาสารนิเทศทางการประมงของชาวประมงพื้นบ้าน อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด (Information Seeking of Small-Scale Fishermen of Amphoe Klong Yai, Trat)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

สมชัย สิริชัยญารัตน์. 2535. “ทักษะการปฏิบัติงานที่พึงประสงค์ตามความต้องการของบุคลากร
สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ในเขตการศึกษา 5 (Desirable Job Performance Skill as
Needed by Personnel of the Amphoe Superintendent Offices in Educational Region V)”,
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)

สมพงษ์ กุลดิธธรรม. 2535. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการพัฒนาชนบทของ
คณะกรรมการสภาตำบลในจังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส (Factors Affecting the
Operational Behavior in Rural Development of Tambon Committees in Changwat
Pattani, Yala and Narathiwat)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)

สมศักดิ์ หาญณรงค์ชัย. 2533. “ลักษณะของครูที่เอื้อต่อการพัฒนาชนบทตามความคิดเห็นของ
คณะกรรมการสภาตำบลในเขตรับผิดชอบของวิทยาลัยครูยะลา (Teacher Characteristics
Pertinent to Rural Development as Perceived by the Tambon Council in Yala Teachers
College's Area of Teacher Training Responsibility)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
(สำเนา)

สุกัญญา ภิญโญตระกูล. 2531. “ความต้องการและการใช้ข้อมูลสนเทศของครูและอาจารย์โรงเรียน
สารพัดช่างในกรุงเทพมหานคร (Teachers' Information Needs and Uses in Polytechnic
Schools in the Bangkok Metropolis)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

- สุชีรา เรืองกำเนิด. 2534. “ความต้องการใช้สารนิเทศในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามของผู้บริหารระดับอำเภอและจังหวัดใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (The Needs of Information Utilization in the Administration of the Private Islamic Religious Schools of the District and Provincial Level Administrators in Four Southern Border Provinces)”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- สุดิษฐ์ ปิเนนาโง. 2534. “การศึกษาการรับรู้ข่าวสารของประชาชนเขตชนบทและเขตเมืองในอำเภอสาบური จังหวัดปัตตานี (Study of the People's Information Acquisition in the Rural and Urban Areas of Amphoe Saiburi, Changwat Pattani)”, วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- สุธรรม บุญฮอก. 2534. “ความต้องการและการใช้สารนิเทศของอาจารย์วิทยาลัยเกษตรกรรมในภาคใต้ (Needs and Uses of Information among Instructors in Southern Thailand Agricultural Colleges)”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา)
- สุริพร เมืองอ้อ. 2529. “ความต้องการข้อสนเทศของอาจารย์โรงเรียนเตรียมทหาร (Information Needs of the Royal Thai Armed Forces Preparatory Academy Instructors)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- สุริย์ บุญงามกล. 2528. “ความต้องการและการใช้ข้อสนเทศของคณาจารย์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง (Information Needs and Uses of Faculty Members, King Mongkut's Institute of Technology, Chaokhunta-harn Ladkrabang Campus)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

- อนุภรณ์ สุวรรณสิทธิกร, รอ. 2529. “การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสภาตำบลต่อโครงการ กสช. ปี 2528 อำเภอชนบท จังหวัดขอนแก่น (Tambon Council Members' Participation in summer Job Creation Project, B.E.2528 : A Case Study at Amphoe Chonnabot, Changwat Khon Kaen)”, วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศักยภาพมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)
- อรพินท์ สุทธิพันธ์. 2533. “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรใน กิจกรรมเพิ่มพูนรายได้ (Factors Effecting the Participation of Adult Home-Economics Group Member in the Supplementary Income Activities)”, วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์. (สำเนา)
- อัญชลี ชลิตาพงศ์. 2534. “การใช้สารนิเทศของนักพัฒนาในจังหวัดเชียงใหม่ (The Use of Information Sources by Change Agents in Changwat Chiang Mai)”, วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)
- อัญชลี อนันตศิริ. 2533. “ความต้องการและการใช้สารนิเทศของนักศึกษาและอาจารย์ประจำ วิทยาลัยการทัพอากาศ (Information Needs and Uses of the Air Way College Students and Faculty Members)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)
- อำนาจ สุชาประดิษฐ์. 2533. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดตั้งศูนย์สาธิตการตลาด อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา (People's Participation on Demonstration Marketing Center Establishment at Amphoe Rattaphum, Songkhla, Thailand)”, วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์. (สำเนา)

เอี่ยมพร เสนะเกษตร. 2535. “ความต้องการและการใช้สารนิเทศของมัคคุเทศก์ (Information Needs and Uses of Tourist Guides)”, วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

รายงานการวิจัย

การพัฒนาชุมชน, กรม. 2529. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์กรสตรีในการพัฒนาชุมชน ศึกษาเฉพาะกรรมการพัฒนาสตรี ระดับหมู่บ้าน (กพสม.) กรุงเทพฯ : กรมฯ.

_____ 2528. รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความแตกต่างในความสำเร็จของการพัฒนาชุมชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ : กรมฯ.

กิ่งแก้ว อินหว่าง. 2531. รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคติของประธานกรรมการสภาตำบลที่มีต่อการปฏิบัติงานของพัฒนากร (Attitudes of Tambon Council's Chairman towards the Community Development Workers' Performance). กรุงเทพฯ : กรมการพัฒนาชุมชน.

Books

Campbell, Bonita J. 1977. Understanding Information System : Foundation for Control. Cambridge, Massachusetts : Winthrop Publishers, Inc.

Lutz, Gene M. 1983. Understanding Social Statistics. New York : Macmillan Publishing Co., Inc.

McGraw-Hill Dictionary of Scientific and Technical Terms. 1978. 2nd.ed. New York : McGraw-Hill, Inc.

Murdick, Robert G. 1978. Introduction to Management Information Systems. New Jersey :
Prentice-Hall Inc.

Re, Leslie W. and Byars, Lloyd L. 1977. Management : Theory and Application . Homewood,
Illinois : Richard D. Irwin Inc.

Scott, George M. 1986. Principles of Management Information System. New York :
McGraw-Hill.

Senn, James A. 1987. Information Systems in Management. 3rd ed. Belmont, California :
Wadsworth Publishing Company.

Articles

Bahavar, Shahla. 1982. "An Analysis of the Information Transfer Process Among Instructional
Technology Faculty Members with Implications for Library System and Services
Design", Dissertation Abstracts International. 43(December 1982), 1732A.

Bouazza, Abdelmajid. 1988. "Use of Information Sources by Physical Scientists, Social
Scientists, and Humanities Scholars at Carnegie-Mellon University", Dissertation
Abstracts International. 49(November 1988), 982A.

Dee, Cheryl Rae. 1991. "Information Needs of the Rural Physician : A Descriptive Study",
Dissertation Abstracts International. 51(June 1991), 3937A.

Gilton, Donna Louise. 1989. "The Use of Information Sources by Small Pennsylvania
Manufacturers", Dissertation Abstracts International. 49(February 1989), 2007A.

Needham, Gill. 1981. "Information Use by Teachers in Junior Schools", Education Libraries Bulletin . 24(1981), 30-43.

Nofal, Adil Mohammed. 1990. "The Use of Information Sources by Faculty in the Physical Sciences and Social Sciences at King Abdulaziz University", Dissertation Abstracts International . 51(December 1990), 1814-1815A.

ภาคผนวก 1 ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)

ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) มี 9 หมวด 37 ตัวชี้วัด ดังนี้

หมวดที่ 1 อาหารดี

1. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนักเกิน 3,000 กรัมขึ้นไป
2. เด็ก 0-5 ปีไม่ขาดสารอาหาร
3. เด็ก 6-14 ปี ได้รับสารอาหารครบ
4. คริวเรือนไม่กินอาหารประเภทเนื้อสัตว์ที่ดิบหรือสุก ๆ ดิบ ๆ
5. คริวเรือนกินอาหารที่มีผลาก อ.ย.

หมวดที่ 2 มีบ้านอาศัย

6. คริวเรือนมีที่อยู่อาศัยถาวร 5 ปี
7. คริวเรือนจัดบ้านถูกสุขลักษณะ
8. คริวเรือนมีและใช้ส้วมถูกหลักสุขาภิบาล
9. คริวเรือนมีน้ำสะอาดดื่มเพียงพอ
10. คริวเรือนไม่ถูกรบกวนจากสิ่งรบกวน

หมวดที่ 3 ศึกษาอนามัยถ้วนทั่ว

11. หญิงตั้งครรภ์ได้รับการดูแลก่อนคลอด
12. หญิงตั้งครรภ์ได้รับบริการทำคลอดและดูแลหลังคลอด
13. เด็กต่ำกว่า 1 ปี ได้รับวัคซีนครบ
14. เด็กประถมศึกษาได้รับวัคซีนครบ
15. คริวเรือนมีความรู้เรื่องโรคเอดส์
16. คริวเรือนรู้จักวิธีป้องกันโรคเอดส์
17. เด็ก 3-6 ปี ได้รับบริการเลี้ยงดูถูกต้อง
18. เด็กวัยประถมศึกษาได้เข้าเรียนภาคบังคับ
19. เด็กจบภาคบังคับได้เรียนต่อระดับมัธยมศึกษา
20. เด็กไม่ได้เรียนต่อได้รับการฝึกอาชีพ

21. คนอายุ 14-50 ปี อ่านเขียนได้
22. ครัวเรือนได้รับข่าวสารครบ

หมวดที่ 4 ครอบครัวปลอดภัย

23. ครัวเรือนปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
24. ครัวเรือนปลอดภัยจากอุบัติเหตุ

หมวดที่ 5 รายได้ดี

25. ครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่น้อยกว่าคนละ 15,000 บาทต่อปี

หมวดที่ 6 มีลูกไม่มาก

26. คู่สมรสใช้บริการคุมกำเนิด
27. คู่สมรสมีลูกไม่เกิน 2 คน

หมวดที่ 7 อายกร่วมพัฒนา

28. ครัวเรือนมีสมาชิกกลุ่ม
29. คนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
30. ครัวเรือนร่วมรักษาสาธารณสุขสมบัติและกิจกรรมพัฒนา

หมวดที่ 8 พาหุคุณธรรม

31. ครัวเรือนปฏิบัติศาสนกิจสม่ำเสมอ
32. คนในครัวเรือนไม่ติดสุรา
33. คนในครัวเรือนไม่ติดบุหรี่
34. ครัวเรือนเข้าร่วมกิจกรรมตามประเพณี
35. คนสูงอายุได้รับการดูแล

หมวดที่ 9 บำรุงสิ่งแวดล้อม

36. ครัวเรือนได้ร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
37. ครัวเรือนได้ร่วมป้องกันสิ่งแวดล้อม

ที่มา : ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการเขต 9. 2539.

ภาคผนวก 2 เครื่องชี้วัด กชช.2ค

เครื่องชี้วัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ค) มี 6 กลุ่ม 37 ตัวชี้วัด ดังนี้

1. กลุ่มสภาพพื้นฐาน

- 1.1 เอกสารสิทธิ์
- 1.2 การมีไฟฟ้า
- 1.3 การคมนาคม
- 1.4 การประกอบธุรกิจในหมู่บ้าน
- 1.5 แหล่งน้ำใช้สอย และเชื้อเพลิง
- 1.6 ลัตว์ใช้งาน
- 1.7 สิทธิในที่ดิน

2. กลุ่มผลผลิต รายได้ และการมีงานทำ

- 2.1 การประกอบอาชีพ และการมีงานทำ
- 2.2 อัตราค่าจ้าง
- 2.3 ผลผลิตจากการทำนา
- 2.4 ผลผลิตจากการทำไร่
- 2.5 การประกอบอาชีพอื่น ๆ
- 2.6 การอพยพหางานทำ
- 2.7 การรวมตัวของเกษตรกร
- 2.8 การใช้แหล่งสินเชื่อเพื่อการผลิต
- 2.9 การทำการเกษตรฤดูแล้ง

3. กลุ่มสาธารณสุข และการอนามัย

- 3.1 การบริการสาธารณสุขในหมู่บ้าน
- 3.2 การได้รับการคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาล
- 3.3 สุขลักษณะในบ้าน
- 3.4 สุขภาพและอนามัย

- 3.5 น้ำหนักเด็กแรกเกิด
- 3.6 สารอาหารของเด็กแรกเกิดถึง 5 ปี
- 3.7 การวางแผนครอบครัว

- 4. กลุ่มแหล่งน้ำ
 - 4.1 น้ำสะอาดสำหรับดื่ม
 - 4.2 แหล่งน้ำกิน
 - 4.3 น้ำใช้
 - 4.4 น้ำเพื่อการเกษตร

- 5. กลุ่มความรู้ การศึกษา และวัฒนธรรม
 - 5.1 ระดับการศึกษาของประชาชน
 - 5.2 อัตราการเรียนรู้ของประชาชน
 - 5.3 การให้ความรู้ของรัฐ
 - 5.4 การให้ความรู้ด้านคุณภาพชีวิต
 - 5.5 สถานที่ให้ความรู้สำหรับหมู่บ้าน
 - 5.6 สถานที่ให้บริการด้านข่าวสารข้อมูล
 - 5.7 กิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรม และกีฬา

- 6. กลุ่มทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
 - 6.1 ป่าไม้
 - 6.2 ดิน
 - 6.3 น้ำ

ที่มา : ศูนย์ช่วยเหลือทางวิชาการเขต 9.

ภาคผนวก 3

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล
ของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยรายละเอียด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2. ก่อนที่ท่านจะตอบแบบสอบถามชุดนี้ โปรดทำความเข้าใจกับคำจำกัดความที่ใช้ในแบบสอบถามนี้ เพื่อจะได้ตอบคำถามได้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

สารนิเทศ (Information) หมายถึง ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2ก) รวมทั้งข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ผ่านการประมวลแล้ว และได้บันทึกไว้ในสื่อประเภทต่าง ๆ ทั้งในรูปของสิ่งพิมพ์ สิ่งไม่ตีพิมพ์ และที่ได้จากบุคคล

ความต้องการสารนิเทศ (Information Needs) หมายถึง พฤติกรรมการใช้สารนิเทศของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งพฤติกรรมนั้น ได้แก่ การฟัง การดู การอ่าน การพูดคุยหรือสนทนา เพื่อให้ได้มาซึ่งสารนิเทศ (ยังไม่เกิดการใช้จริง)

การใช้สารนิเทศ (Information Uses) หมายถึง การนำสารนิเทศที่ได้จากการฟัง การดู การอ่าน การพูดคุยหรือสนทนา มาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล (เกิดการใช้จริง)

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ของท่าน ดังนั้นขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณยิ่งที่ให้ความร่วมมือ

นางสาวอมรรัตน์ ดวงสุวรรณ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ

ช่องนี้สำหรับผู้วิจัย

ผู้เก็บข้อมูล

--	--	--

วันที่ เวลา ถึง

1	2	3

4 5

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาขีดเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

() ต่ำกว่า ป.4

6

() ป.4

() ป.6 หรือ ป.7 หรือเทียบเท่า

() มศ.3 หรือ ม.3 หรือเทียบเท่า

() มศ.5 หรือ ม.6 หรือเทียบเท่า

() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

() อื่น ๆ (โปรดระบุ

2. ตำแหน่งหน้าที่ของท่านในองค์การบริหารส่วนตำบล คือข้อใด

() ประธานกรรมการบริหาร

7

() เลขานุการคณะกรรมการบริหาร

() กรรมการบริหาร

3. ท่านเคยทำงานในองค์กรท้องถิ่นใดบ้าง

8 9 10

11 12 13

() กม. จำนวน ปี

() กสต. จำนวน ปี

14 15 16

17 18 19

() คปต. จำนวน ปี

() อื่น ๆ (โปรดระบุ) จำนวน.....ปี

20 21 22

23 24 25

() ไม่เคยทำ

26

4. จำนวนครั้งที่ได้รับการฝึกอบรมในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

() ข้อมูล จปฐ. จำนวน ครั้ง/ปี

() ข้อมูล กชช.2ก จำนวน ครั้ง/ปี

() อื่น ๆ (โปรดระบุ) จำนวน..... ครั้ง/ปี

() ไม่เคยฝึกอบรม

--	--	--

27 28 29

--	--	--

30 31 32

--

33

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับสารนิเทศที่ใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

คำชี้แจง ข้อสอบมี 20 ข้อ ให้ท่านอ่านคำถามข้างล่างนี้ เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วทำเครื่องหมาย / หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ข้อมูลหลักที่นำมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน คือข้อใด

.... ก. ข้อมูล จปฐ.

34

.... ข. ข้อมูล กชช.2ก

.... ค. ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม

.... ง. ข้อ ก และ ข้อ ข ถูก

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดเก็บ ข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2ก คือข้อใด

.... ก. กรมการพัฒนาชุมชน

35

.... ข. กรมการปกครอง

.... ค. กรมพัฒนาที่ดิน

.... ง. ข้อ ก และ ข ถูกต้อง

3. ใครเป็นผู้จัดเก็บข้อมูล จปฐ.1

.... ก. ราษฎรเจ้าของบ้าน

36

.... ข. กม. / อพป.

.... ค. กปต.

.... ง. กสศ.

4. ประโยชน์ของเครื่องชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน คือข้อใด

.... ก. เป็นตัวชี้วัดความเป็นอยู่ของคน

37

.... ข. เป็นตัวชี้วัดระดับการ พัฒนาของคน

.... ค. เป็นตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตของคน

.... ง. ถูกทุกข้อ

5. ข้อใดเป็นระยะเวลาในการจัดเก็บ ข้อมูล จปฐ.

.... ก. ทุกปี

38

.... ข. 2 ปี/ครั้ง

.... ค. ปีละ 2 ครั้ง

.... ง. 3 ปี/ครั้ง

6. ข้อมูล จปฐ.เป็นข้อมูลระดับใด
- ก. ครอบครัว 39
- ข. ครัวเรือน
- ค. หมู่บ้าน
- ง. ข้อ ก และ ค ถูกต้อง
7. สมาชิกในครัวเรือนแต่ละครัวเรือนรับรู้ปัญหาของครัวเรือนร่วมกันจากข้อมูลใด
-ก. แบบ จปฐ.2 40
-ข. แผ่นสรุป จปฐ.1
-ค. แผ่นสรุป จปฐ.3
-ง. แบบ จปฐ.1
8. แบบแสดงความก้าวหน้าในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของหมู่บ้าน คือข้อใด
-ก. แบบ จปฐ.1 41
-ข. แผ่นสรุป จปฐ.1
-ค. ข้อมูล กชช.2ก
-ง. แผ่นสรุป จปฐ.3
9. ข้อมูลจาก จปฐ.1 ก่อนที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อจัดทำแผนพัฒนาตำบลผ่านขั้นตอนใดบ้าง
-ก. คิดคำร้อยละ 42
-ข. เทียบเป้าหมาย
-ค. เจนนับ
-ง. ถูกทุกข้อ
10. ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลควรนำข้อมูล จปฐ. ในข้อใดมาใช้มากที่สุด
- ...ก. จปฐ.1 43
- ...ข. จปฐ.2
- ...ค. จปฐ.3
- ...ง. ข้อ ข. และ ค. ถูก

11. ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลปี 2539 จะต้องใช้ข้อมูล กชช.2ค ที่จัดเก็บในปีใด
-ก. พ.ศ. 2535 44
-ข. พ.ศ. 2536
-ค. พ.ศ. 2537
-ง. พ.ศ. 2538
12. ข้อใดเป็นระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล กชช.2ค
-ก. ทุกปี 45
-ข. ปีละ 2 ครั้ง
-ค. ทุกสองปี
-ง. 3 ปี/ครั้ง
13. ข้อมูล กชช.2ค เป็นข้อมูลระดับใด
-ก. กรอบครัว 46
-ข. ครัวเรือน
-ค. หมู่บ้าน
-ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก
14. เครื่องมือในการสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั่วประเทศ คือข้อใด
-ก. ข้อมูล กชช.2ค 47
-ข. ข้อมูล จปฐ.
-ค. ข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน
-ง. ข้อ ก. และ ค. ถูก
15. ประโยชน์ของข้อมูล กชช.2ค คือข้อใด
-ก. ทำให้สามารถรับรู้สภาพปัญหาของหมู่บ้าน 48
-ข. เป็นข้อมูลที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาทุกระดับ
-ค. เป็นเครื่องมือในการสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในแต่ละหมู่บ้านทั่วประเทศ
-ง. ถูกทุกข้อ

16. ใครเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถาม กชช.2ค ฉบับประจำหมู่บ้าน ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการ โดยใช้ตารางการวิเคราะห์ข้อมูล กชช.2ค 49

....ก. กปต.

....ข. กม.

....ค. กสศ.

....ง. ข้อ ก. และ ข ถูก

17. ข้อมูลใดใช้ในการจัดระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน

....ก. ข้อมูล จปฐ.

....ข. ข้อมูล กชช.2ค

....ค. ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม

....ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก

50

18. ในการกำหนดโครงการตามแผนพัฒนาตำบลจะต้องคำนึงถึงพื้นที่ใดเป็นอันดับแรก

....ก. หมู่บ้านที่ระดับการพัฒนาอยู่อันดับ 3

....ข. หมู่บ้านที่ระดับการพัฒนาอยู่อันดับ 2

....ค. หมู่บ้านที่ระดับการพัฒนาอยู่อันดับ 1

....ง. ถูกทุกข้อ

51

19. ในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล องค์กรใดเป็นผู้ดำเนินการ

....ก. กม.

....ข. กสศ.

....ค. อบต.

....ง. ข้อ ข. และ ค.ถูก

52

20. ข้อใดเป็นขั้นตอนของการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

....ก. ค้นหาปัญหาของตำบล

....ข. จัดกลุ่มและจัดลำดับความสำคัญของปัญหาของตำบล

....ค. กำหนดแผนงาน/โครงการ

....ง. ถูกทุกข้อ

53

21. ท่านนำข้อมูลหมู่บ้านทั้ง 37 ตัวชีวิตทำอะไรก่อนการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

....ก. เกี่ยวกับเกณฑ์การให้คะแนนตัวชีวิต

54

....ข. เทียบเปอร์เซ็นต์

....ค. เทียบกับผลการดำเนินงานในตำบลที่ผ่านมา

....ง. เทียบกับระดับการพัฒนาของหมู่บ้านข้างเคียง

22. แผนพัฒนาตำบลเปรียบได้กับข้อใด

....ก. เครื่องมือในการพัฒนาตำบล

55

....ข. แนวทางในการพัฒนาตำบล

....ค. วิสัยทัศน์ในการแก้ปัญหาของตำบล

....ง. ถูกทุกข้อ

ตอนที่ 3 ความต้องการและการใช้สารนิเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ท่านทราบได้อย่างไรว่ามีปัญหา/ความต้องการเกิดขึ้นในตำบล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. พบเห็นด้วยตนเอง

() 2. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน 56 57

() 3. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่

() 4. ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) 58 59

() 4.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้, อาชีพ, ประชากร,
การศึกษา)

() 4.2 ข้อมูล กชช.2ก 60 61

() 4.3 ข้อมูล จปฐ.

() 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ) 62

2. ในการวิเคราะห์ปัญหา/ความต้องการของตำบล มีการลำดับความสำคัญของปัญหา/ความต้องการ
ของตำบลหรือไม่

() 1. ไม่มี

() 2. มี ผู้ที่ลำดับความสำคัญของปัญหา คือ 63 64

() 1. คณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)

() 2. คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 65 66

() 3. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง(พัฒนากรตำบล, เจ้าหน้าที่สาธารณสุขตำบล,
เจ้าหน้าที่เกษตรตำบล,ครู)

3. ท่านต้องการใช้วิธีการใดในการพิสูจน์ว่าปัญหาหรือความต้องการนั้นเกิดขึ้นจริงในตำบล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ให้ชาวบ้านมาแจ้งปัญหา/ความต้องการของชุมชน

() 2. ลงไปคลุกคลีกับชุมชน

67 68

() 3. ศึกษาข้อมูลจากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 3.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้, อาชีพ, ประชากร, การศึกษา)

() 3.2 ข้อมูล กชช.2ค

69 70

() 3.3 ข้อมูล จปฐ.

() 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

71 72

4. ท่านวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบลจากอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. จากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน

() 2. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน

73 74

() 3. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่

() 4. ข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

75 76

() 4.1 นิตยสารและหนังสือพิมพ์

() 4.2 โทรทัศน์

77 4

() 4.3 วิทยุ

() 5. เอกสารต่างๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ (นอกเหนือจาก ข้อ 6.1-6.3)

5 6

() 6. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 6.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้, อาชีพ, ประชากร, การศึกษา)

() 6.2 ข้อมูล กชช.2ค

7 8

() 6.3 ข้อมูล จปฐ.

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9

5. ท่านต้องการใช้วิธีการใดในการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ประสบการณ์ของตัวเอง

() 2. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน

10 11

() 3. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่

() 4. ข้อมูลจากสื่อมวลชน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

12 13

() 4.1 นิตยสารและหนังสือพิมพ์

() 4.2 โทรทัศน์

14 15

() 4.3 วิทยุ

() 5. เอกสารต่างๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ (นอกเหนือจาก ข้อ 6.1-6.3)

16 17

() 6. ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 6.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้, อาชีพ, ประชากร, การศึกษา)

() 6.2 ข้อมูล กชช.2ค

18 19

() 6.3 ข้อมูล จปฐ.

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

20

6. กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา/ความต้องการของตำบล โดย.....(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ปรัชญาผู้มีประสบการณ์

() 2. ศึกษาข้อมูลจากสื่อมวลชน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

--	--

() 2.1 นิตยสารและหนังสือพิมพ์

21 22

() 2.2 โนแรทัศน์

--	--

() 2.3 วิทยุ

23 24

() 3. ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง

--	--

() 4. ปรัชญาผู้ร่วมงาน

25 26

() 5. ศึกษาเอกสารต่างๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ (นอกเหนือจาก ข้อ 6.1-6.3)

() 6. ศึกษาข้อมูลจากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 6.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้, อาชีพ, ประชากร,
การศึกษา)

--	--

() 6.2 ข้อมูล กชช.2ค

27 28

() 6.3 ข้อมูล จปฐ.

--	--

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

29 30

--

31

7. ท่านต้องการหาแนวทางแก้ไขปัญหา/ความต้องการของตำบล โดย.... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ปรัชญาผู้มีประสบการณ์

() 2. ศึกษาข้อมูลจากสื่อมวลชน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

32 33

() 2.1 นิตยสารและหนังสือพิมพ์

() 2.2 โกรทส์

34 35

() 2.3 วิทยุ

() 3. ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง

36 37

() 4. ปรัชญาผู้ร่วมงาน

() 5. ศึกษาศึกษานอกสารต่างๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ (นอกเหนือจาก ข้อ 6.1-6.3)

() 6. ศึกษาข้อมูลจากการสำรวจของทางราชการ คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 6.1 ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม (สภาพเศรษฐกิจและสังคม เช่น รายได้,อาชีพ,ประชากร,
การศึกษา)

() 6.2 ข้อมูล กชช.2ก

38 39

() 6.3 ข้อมูล จปฐ.

() 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ) 40 41 42

8. ความรู้ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในขอบข่ายงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ท่านสามารถหาได้จากแหล่งใดในชุมชน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. หอกระจายข่าว

43 44

() 2. ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

() 3. ศูนย์ข้อมูลตำบล

45 46

() 4. ห้องสมุดประจำอำเภอ

() 5. ผู้มีประสบการณ์ (อดีตกำนัน,อดีตผู้ใหญ่บ้าน,พัฒนากรตำบล ฯลฯ)

47 48

() 6. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ภาคผนวก 4

ตอนที่ 3 ความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลของ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ครอบคลุมขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลทั้ง 3 ขั้นตอน ซึ่งแต่ละขั้นตอนจะประกอบด้วยข้อคำถามที่เกี่ยวกับความต้องการและการใช้สารสนเทศในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล ดังนี้

	ความต้องการ	การใช้
1. กำหนดสภาพปัญหา/ความต้องการของตำบล	ข้อ 3	ข้อ 1
2. หาสาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบล	ข้อ 5	ข้อ 4
3. หาแนวทางแก้ไขปัญหา/ความต้องการของตำบล	ข้อ 7	ข้อ 6

ในข้อคำถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์และระดับการวัด โดยจัดกลุ่มข้อคำถามออกเป็น Data และ Information โดยจะให้คะแนน Data = 1 Information = 2

ข้อ 1. ถามเพื่อให้ทราบถึงการใช้อินเทอร์เน็ตในขั้นตอนการกำหนดสภาพปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำถามกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลผลหรือการวิเคราะห์ที่ชัดเจน และสามารถจัดระดับของ Data ในแต่ละข้อคำตอบได้ดังนี้

1. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ ถือว่าเป็น Data ที่หยาบ (Rough) ที่สุด เนื่องจากเจ้าหน้าที่อาจจะทราบข้อมูลมาโดยยังไม่ได้พิจารณาให้ละเอียด และยังไม่แน่ชัดว่าเกิดปัญหาขึ้นจริงหรือไม่
2. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน ถือว่าเป็น Data ที่หยาบ (Rough) น้อยกว่า ข้อ 1. เนื่องจากชาวบ้านคลุกคลีอยู่ในชุมชนน่าจะบอกข้อมูลที่ชัดเจนกว่า
3. พบเห็นด้วยตนเอง ถือว่าเป็น Data ที่หยาบ (Rough) น้อยที่สุด เนื่องจากได้พบเห็นด้วยตนเองสามารถวิเคราะห์ได้เอง

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ค ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นการใช้อินเทอร์เน็ตเนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 1 มีการค้นแปรรู้อยู่ระหว่าง 1) การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ 2) การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน 3) พบเห็นด้วยตนเอง 4) การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ข้อ 3 ถามเพื่อให้ทราบถึงความต้องการสารสนเทศในขั้นตอนการกำหนดสภาพปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำตอบกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลหรือวิเคราะห์ที่ชัดเจน สามารถจัดระดับของ Data ได้ดังนี้

1. ให้ชาวบ้านมาแจ้งปัญหา/ความต้องการของตำบล ถือว่าเป็น Data ที่หายากที่สุด เนื่องจากชาวบ้านอาจจะเห็นปัญหาแต่อาจจะยังไม่มีวิเคราะห์ให้แน่ชัดว่าเป็นปัญหาที่แท้จริง
2. ลงไปคลุกคลีกับชุมชน ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่า ข้อ 1 เนื่องจากคณะกรรมการบริหาร อบต. ลงไปเห็นด้วยตัวเองและสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็นปัญหาที่แท้จริงหรือไม่

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ก ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นความต้องการสารสนเทศ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 3 มีการค้นแปรอยู่ระหว่าง 1) ให้ชาวบ้านมาแจ้งปัญหา/ความต้องการของตำบล 2) ลงไปคลุกคลีกับชุมชน 3) การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ดังนั้น ความต้องการและการใช้สารสนเทศในขั้นตอนกำหนดสภาพปัญหา/ความต้องการของตำบลค้นแปรอยู่ระหว่าง ข้อคำตอบที่ใช้วัด 7 ตัว จากข้อ 1 และ ข้อ 3 ดังกล่าว

ข้อ 4 ถามเพื่อให้ทราบถึงการใช้สารสนเทศในขั้นตอนการหาสาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำตอบกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลหรือวิเคราะห์ที่ชัดเจน สามารถจัดระดับของ Data ได้ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ถือว่าเป็น Data ที่หายากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจากหลายแหล่ง การเสนอข้อมูลอาจจะยังไม่ชัดเจน
2. เอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 1 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ออกจากหน่วยงานราชการ มีความน่าเชื่อถือมากกว่า แต่บางครั้งข้อมูลอาจไม่ตรงตามความจริง
3. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 2 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่อาจจะมีความจริงอยู่บ้าง แต่อาจจะไม่ชัดเจนนัก
4. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่า ข้อ 3 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้จากชาวบ้านซึ่งคลุกคลีอยู่ในชุมชน

5. จากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยที่สุด เนื่องจากข้อมูลได้มาจากการที่ได้ลงไปคลุกคลีกับชุมชนซึ่งข้อมูลที่ได้มาเชื่อถือมากที่สุด

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ค ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นการใช้สารนิเทศ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 4 มีการค้นแปรรู้อยู่ระหว่าง 1) ข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน 2) เอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ 3) การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ 4) การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน 5) จากการลงไปคลุกคลีกับชุมชน 6) การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ข้อ 5 ตามเพื่อให้ทราบถึงความต้องการสารนิเทศในขั้นตอนการหาสาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำตอบกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลหรือวิเคราะห์ที่ชัดเจน สามารถจัดระดับของ Data ได้ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ถือว่าเป็น Data ที่หายากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจกหลายหลายแหล่ง การเสนอข้อมูลอาจจะยังไม่ชัดเจน
2. เอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 1 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ออกจากหน่วยงานราชการ มีความน่าเชื่อถือมากกว่า แต่บางครั้งข้อมูลอาจไม่ตรงตามความจริง
3. การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 2 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่อาจจะมิบูลความจริงอยู่บ้าง แต่อาจจะไม่ชัดเจนนัก
4. ประสบการณ์ของตัวเอง ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 3 เนื่องจากคณะกรรมการบริหาร อบต. ทำงานอยู่ในชุมชน มีประสบการณ์เกี่ยวกับชุมชนสามารถรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องกว่า
5. การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่า ข้อ 3 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้จากชาวบ้านซึ่งคลุกคลีอยู่ในชุมชน

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ค ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นความต้องการสารนิเทศ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 5 มีการค้นแปรรู้อยู่ระหว่าง 1) 1. ข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน 2) เอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ 3) การบอกกล่าว/แนะนำของเจ้าหน้าที่ 4) ประสบการณ์ของตัวเอง

5) การบอกกล่าว/ร้องเรียนของชาวบ้าน 6) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ดังนั้นความต้องการและการใช้สารสนเทศในขั้นตอนการหาสาเหตุของปัญหา/ความต้องการของตำบล ต้นแปรอยู่ระหว่างข้อคำตอบที่ใช้วัด 12 ตัว จากข้อ 4 และ ข้อ 5 ดังกล่าว

ข้อ 6 ถามเพื่อให้ทราบถึงการใช้สารสนเทศในขั้นตอนการหาแนวทางแก้ไขปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำตอบกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลหรือวิเคราะห์ที่ชัดเจน สามารถจัดระดับของ Data ได้ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ถือว่าเป็น Data ที่หายากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจากหลายหลายแหล่ง การเสนอข้อมูลอาจจะยังไม่ชัดเจน
2. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 1 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ออกจากหน่วยงานราชการ มีความน่าเชื่อถือมากกว่า แต่บางครั้งข้อมูลอาจไม่ตรงตามความจริง
3. ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 3 เนื่องจากคณะกรรมการ-บริหาร อบต. ทำงานอยู่ในชุมชน มีประสบการณ์เกี่ยวกับชุมชนสามารถรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องกว่า
4. ปรึกษาผู้ร่วมงานหรือผู้มีประสบการณ์ ถือว่าเป็น Data ที่หายากน้อยกว่าข้อ 3 เนื่องจากผู้ร่วมงานและผู้มีประสบการณ์เป็นผู้ที่อยู่ในชุมชนและรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในชุมชนและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นร่วมกันได้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือได้ระดับหนึ่ง

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ค ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นการใช้สารสนเทศ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 6 มีการผันแปรอยู่ระหว่าง 1) ศึกษาข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน 2) ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ 3) ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง 4) ปรึกษาผู้ร่วมงานและผู้มีประสบการณ์ 5) ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ข้อ 7 ถามเพื่อให้ทราบถึงความต้องการสารสนเทศในขั้นตอนการหาแนวทางแก้ไข-ปัญหา/ความต้องการของตำบล

กลุ่ม Data ผู้วิจัยเห็นว่าข้อคำตอบกลุ่มนี้เป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลหรือวิเคราะห์ที่ชัดเจน สามารถจัดระดับของ Data ได้ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ถือว่าเป็น Data ที่หายากที่สุด เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจากหลายหลายแหล่ง การเสนอข้อมูลอาจจะยังไม่

ชัดเจน

2. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ ถือว่าเป็น Data ที่หายานน้อยกว่าข้อ 1 เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ออกจากหน่วยงานราชการ มีความน่าเชื่อถือมากกว่า แต่บางครั้งข้อมูลอาจไม่ตรงตามความจริง

3. ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง ถือว่าเป็น Data ที่หายานน้อยกว่าข้อ 3 เนื่องจากคณะกรรมการบริหาร อบต. ทำงานอยู่ในชุมชน มีประสบการณ์เกี่ยวกับชุมชนสามารถรับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องกว่า

4. ปรึกษาผู้ร่วมงานหรือผู้มีประสบการณ์ ถือว่าเป็น Data ที่หายานน้อยกว่าข้อ 3 เนื่องจากผู้ร่วมงานและผู้มีประสบการณ์เป็นผู้ที่อยู่ในชุมชนและรับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ในชุมชนและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นร่วมกันได้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ระดับหนึ่ง

กลุ่ม Information ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ ได้แก่ ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม ข้อมูล กชช.2ก ข้อมูล จปฐ. นั้นน่าจะถือได้ว่าเป็นความต้องการสารนิเทศ เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ได้ผ่านการประมวล วิเคราะห์เรียบร้อยแล้ว

สำหรับข้อ 7 มีการค้นพบอยู่ระหว่าง 1) ศึกษาข้อมูลที่ได้จากสื่อมวลชน 2) ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่ได้จากหน่วยงานราชการ 3) ใช้ประสบการณ์ของตัวเอง 4) ปรึกษาผู้ร่วมงานและผู้มีประสบการณ์ 5) ศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของทางราชการ

ดังนั้น ความต้องการและการใช้สารนิเทศในขั้นตอนการหาแนวทางแก้ไขปัญหา/ความต้องการของตำบล ค้นพบอยู่ระหว่างข้อคำตอบที่ใช้วัด 10 ตัว จากข้อ 6 และ ข้อ 7 ดังกล่าว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวอมรรัตน์ ดวงสุวรรณ

วัน เดือน ปีเกิด 27 กันยายน 2514

วุฒิการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
ศิลปศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	2536

ทุนการศึกษาที่ได้รับระหว่างการศึกษา

ทุนผู้ช่วยสอน

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน